

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 19 mei 2021
(OR. en)

6674/21

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0196(COD)**

**FSTR 21
REGIO 36
FC 9
SOC 122
PECHE 75
CADREFIN 122
JAI 237
SAN 119
CODEC 295**

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: Standpunt van de Raad in eerste lezing, met het oog op de vaststelling van een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds Plus, het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie en het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en de financiële regels voor die fondsen en voor het Fonds voor asiel, migratie en integratie, het Fonds voor interne veiligheid en het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid

VERORDENING (EU) 2021/...
VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van ...

houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds Plus, het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie en het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en de financiële regels voor die fondsen en voor het Fonds voor asiel, migratie en integratie, het Fonds voor interne veiligheid en het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 177, artikel 322, lid 1, punt a), en artikel 349,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²,

Gezien het advies van de Rekenkamer³,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁴,

¹ PB C 62 van 15.2.2019, blz. 83.

² PB C 86 van 7.3.2019, blz. 41.

³ PB C 17 van 14.1.2019, blz. 1.

⁴ Standpunt van het Europees Parlement van 27 maart 2019 [(PB ...)] [(nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad)] en standpunt van de Raad in eerste lezing van ... [(PB ...)] [(nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad)]. Standpunt van het Europees Parlement van ... [(PB ...)] [(nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad)] [en besluit van de Raad van ...59].

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 174 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) is bepaald dat de Unie zich met het oog op de versterking van de economische, sociale en territoriale samenhang ten doel stelt de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus van de onderscheiden regio's en de achterstand van de minst begunstigde regio's of eilanden te verkleinen, met bijzondere aandacht voor plattelandsgebieden, regio's die een industriële overgang doormaken en regio's die kampen met ernstige en permanente natuurlijke of demografische belemmeringen. Die regio's profiteren in het bijzonder van het cohesiebeleid. Ingevolge artikel 175 VWEU moet de Unie de verwezenlijking van die doelstellingen ondersteunen door haar optreden via het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie, het Europees Sociaal Fonds, het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, de Europese Investeringsbank en andere instrumenten. Artikel 322 VWEU geeft de grondslag voor de vaststelling van financiële regels betreffende de wijze waarop de begroting wordt opgesteld en uitgevoerd en waarop de rekeningen worden ingediend en nagezien, alsook van regels betreffende de controle van de verantwoordelijkheid van de financiële actoren.

- (2) Met het oog op verdere ontwikkeling van een gecoördineerde en geharmoniseerde uitvoering van de EU-fondsen in gedeeld beheer, namelijk het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds Plus (ESF+), het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie (JTF), alsook van maatregelen die in gedeeld beheer worden gefinancierd in het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EFMZVA), het Fonds voor asiel, migratie en integratie (AMIF), het Fonds voor interne veiligheid (ISF) en het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid (BMVI), moeten er financiële regels op basis van artikel 322 VWEU worden vastgesteld voor al deze fondsen (gezamenlijk "de fondsen" genoemd), waarbij het toepassingsgebied van de verschillende bepalingen duidelijk wordt gespecificeerd. Voorts moeten er gemeenschappelijke bepalingen op basis van artikel 177 VWEU worden vastgesteld met het oog op beleidsspecifieke regels voor het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA.
- (3) Wegens de specifieke kenmerken van elk fonds moeten er specifieke regels die gelden voor elk fonds en voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) in het kader van het EFRO worden vastgelegd in afzonderlijke verordeningen (fondsspecifieke verordeningen) om deze verordening aan te vullen.
- (4) De ultraperifere regio's moeten in aanmerking komen voor specifieke maatregelen, alsook voor extra financiering ter compensatie van hun structurele sociale en economische situatie en van de belemmeringen die voortvloeien uit de in artikel 349 VWEU vermelde factoren.
- (5) De noordelijke dunbevolkte regio's moeten in aanmerking komen voor specifieke maatregelen en extra financiering ter compensatie van de in artikel 2 van Protocol nr. 6 bij de Toetredingsakte van 1994 bedoelde ernstige natuurlijke of demografische belemmeringen.

- (6) Horizontale beginselen als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en in artikel 10 VWEU, alsook de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid neergelegd in artikel 5 VEU, moeten worden nageleefd bij de uitvoering van de fondsen, rekening houdend met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De lidstaten moeten ook voldoen aan de verplichtingen vastgelegd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind en in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap, en toegankelijkheid garanderen in overeenstemming met artikel 9 van dat verdrag en met de wetgeving van de Unie tot harmonisering van de toegankelijkheidseisen voor producten en diensten. In dat verband moeten de fondsen worden uitgevoerd op een manier die de overgang van institutionele naar door de familie en door de gemeenschap gedragen zorg bevordert. De lidstaten en de Commissie moeten ernaar streven ongelijkheden tussen mannen en vrouwen op te heffen, de gelijkheid van mannen en vrouwen te bevorderen, het genderperspectief te integreren en discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele gerichtheid te bestrijden. De fondsen mogen geen maatregelen ondersteunen die bijdragen tot enige vorm van segregatie of uitsluiting en moeten bij het financieren van infrastructuur toegankelijkheid voor personen met een handicap garanderen. De doelstellingen van de fondsen moeten worden nagestreefd in het kader van duurzame ontwikkeling en van de bevordering door de Unie van de in artikel 11 en artikel 191, lid 1, VWEU verankerde doelstelling inzake behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu, waarbij het beginsel "de vervuiler betaalt", de duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen van de VN en de Overeenkomst van Parijs – aangenomen uit hoofde van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering¹ ("de Overeenkomst van Parijs") – in aanmerking worden genomen. Om de integriteit van de interne markt te beschermen moeten concrete acties waarbij ondernemingen gebaat zijn, in overeenstemming zijn met de staatssteunregels van de Unie, bedoeld in de artikelen 107 en 108 VWEU. Armoede is een bijzonder belangrijke uitdaging in de Unie. De doelstellingen van de fondsen moeten derhalve worden nagestreefd om bij te dragen tot de uitbanning van armoede. De doelstellingen van de fondsen moeten worden nagestreefd met het oog op het bieden van adequate steun aan met name lokale en regionale autoriteiten van kust- en stedelijke gebieden, het aanpakken van sociaal-economische uitdagingen die samenhangen met de integratie van onderdanen van derde landen, en het verstrekken van adequate steun aan achterstandsgebieden en gemeenschappen in stedelijke gebieden.

¹ PB L 282 van 19.10.2016, blz. 4.

- (7) De horizontale financiële regels die het Europees Parlement en de Raad op grond van artikel 322 VWEU hebben vastgesteld, zijn op deze verordening van toepassing. Die regels zijn neergelegd in Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad¹ ("het Financieel Reglement") en bepalen met name de procedure voor het opstellen en uitvoeren van de begroting van de Unie door middel van subsidies, aanbestedingen, prijzen, indirect beheer, financieringsinstrumenten, begrotingsgaranties, financiële bijstand en de vergoeding van externe deskundigen, en voorzien in controles op de verantwoordelijkheid van financiële actoren. De op grond van artikel 322 VWEU vastgestelde regels omvatten ook een algemeen conditionaliteitsregime ter bescherming van de Uniebegroting.
- (8) Indien er een termijn is vastgesteld waarbinnen de Commissie kan optreden ten aanzien van lidstaten, moet de Commissie tijdig en efficiënt rekening houden met alle noodzakelijke informatie en documenten. Indien de gegevens die de lidstaten op grond van deze verordening meedelen, in welke vorm dan ook, onvolledig zijn of niet voldoen aan de eisen van deze verordening of van fondsspecifieke verordeningen, waardoor de Commissie niet met kennis van zaken kan optreden, moet deze termijn worden opgeschort totdat de lidstaten aan de voorgeschreven eisen voldoen. Aangezien het voorts de Commissie verboden is betalingen te verrichten voor in betalingsaanvragen opgenomen uitgaven die door begunstigen zijn gedaan voor de uitvoering van concrete acties die verband houden met specifieke doelstellingen waarvoor niet aan de randvoorwaarden is voldaan, geldt de termijn waarbinnen de Commissie betalingen moet verrichten, niet voor die uitgaven.

¹ Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

- (9) Om bij te dragen aan de prioriteiten van de Unie moet de steun van de fondsen worden gericht op een beperkt aantal beleidsdoelstellingen die in overeenstemming zijn met hun fondsspecifieke taken overeenkomstig hun in het Verdrag vastgelegde doelstellingen. De beleidsdoelstellingen voor het AMIF, het ISF en het BMVI moeten worden opgenomen in de desbetreffende fondsspecifieke verordeningen. Het JTF en de middelen van het EFRO en het ESF+ die op vrijwillige basis worden overgedragen als aanvullende steun aan het JTF, moeten bijdragen tot één specifieke doelstelling.
- (10) Om recht te doen aan het belang van de strijd tegen klimaatverandering in overeenstemming met de toezeggingen van de Unie om de Overeenkomst van Parijs en de duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen van de Verenigde Naties ten uitvoer te leggen, moeten de fondsen bijdragen aan de integratie van klimaatactie en aan de verwezenlijking van een algemene doelstelling om 30 % van de uitgaven van de Uniebegroting te besteden aan het ondersteunen van de klimaatdoelstellingen. In dit verband moeten de fondsen activiteiten ondersteunen die de normen en prioriteiten van de Unie op klimaat- en milieugebied eerbiedigen en geen ernstige afbreuk aan milieudoelstellingen doen in de zin van artikel 17 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad¹. Adequate mechanismen voor het waarborgen van de klimaatbestendigheid van ondersteunde investeringen in infrastructuur moeten integraal deel uitmaken van de programmering en uitvoering van de fondsen.

¹ Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13).

- (11) Om recht te doen aan het belang van de strijd tegen het verlies aan biodiversiteit moeten de fondsen bijdragen tot het integreren van biodiversiteitsacties in de beleidsdomeinen van de Unie en tot het waarmaken van de algemene ambitie om in 2024 7,5 % — en in 2026 en 2027 10 % — van de jaarlijkse uitgaven in het kader van het meerjarig financieel kader (MFK) aan biodiversiteitsdoelstellingen te besteden, daarbij rekening houdend met de bestaande overlappingsen tussen klimaat- en biodiversiteitsdoelstellingen.
- (12) Een deel van de begroting van de Unie die aan de fondsen is toegewezen, moet door de Commissie worden uitgevoerd in gedeeld beheer met de lidstaten in de zin van het Financieel Reglement. Bij de uitvoering van de fondsen in gedeeld beheer moeten de Commissie en de lidstaten derhalve de in het Financieel Reglement opgenomen beginselen, zoals goed financieel beheer, transparantie en non-discriminatie, in acht nemen.

- (13) De lidstaten, op het passende territoriale niveau in overeenstemming met hun institutionele, juridische en financiële kader, en de daartoe door hen aangewezen instanties dienen verantwoordelijk te zijn voor de voorbereiding en uitvoering van de programma's. De Unie en de lidstaten moeten afzien van het opleggen van onnodige regels die tot buitensporige administratieve voor de begunstigden leiden.
- (14) Het principe van partnerschap is een essentieel kenmerk bij de uitvoering van de fondsen, waarbij wordt voortgebouwd op het principe van bestuur op verschillende niveaus en wordt gezorgd voor de betrokkenheid van regionale, lokale, stedelijke en andere overheden, het maatschappelijk middenveld, de economische en sociale partners en, in voorkomend geval, onderzoeksorganisaties en universiteiten. Met het oog op continuïteit bij de organisatie van het partnerschap moet de bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 240/2014 van de Commissie¹ vastgestelde Europese gedragscode inzake partnerschap voor partnerschapsovereenkomsten en programma's die door de Europese structuur- en investeringsfondsen worden ondersteund ("de Europese gedragscode inzake partnerschap") van toepassing blijven op de onder deze verordening vallende fondsen.

¹ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 240/2014 van de Commissie van 7 januari 2014 betreffende de Europese gedragscode inzake partnerschap in het kader van de Europese structuur- en investeringsfondsen (PB L 74 van 14.3.2014, blz. 1).

- (15) Op Unieniveau is het Europees Semester voor coördinatie van het economisch beleid, met inbegrip van de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten, het kader om nationale hervormingsprioriteiten te bepalen en de uitvoering ervan te monitoren. De lidstaten ontwikkelen hun eigen nationale meerjarige investeringsstrategie om deze hervormingen te ondersteunen. Die strategieën moeten samen met de jaarlijkse nationale hervormingsprogramma's worden gepresenteerd om de met nationale middelen, met middelen van de Unie of met beide te ondersteunen investeringsprojecten in kaart te brengen en te coördineren. Voorts kan met deze strategieën de EU-financiering op samenhangende wijze worden gebruikt en kan de toegevoegde waarde van met name van de fondsen, de herstel- en veerkrachtfaciliteit die is vastgesteld bij Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad¹, en het InvestEU-programma dat is vastgesteld bij Verordening (EU) 2021/523 van het Europees Parlement en de Raad² (de “InvestEU-verordening”), te ontvangen financiële steun worden gemaximaliseerd.

¹ Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad van 12 februari 2021 tot instelling van de herstel- en veerkrachtfaciliteit (PB L 57 van 18.2.2021, blz. 17).

² Verordening (EU) 2021/523 van het Europees Parlement en de Raad van 24 maart 2021 tot vaststelling van het InvestEU-programma en tot wijziging van Verordening (EU) 2015/1017 (PB L 107 van 26.3.2021, blz. 30).

- (16) De lidstaten moeten bij het opstellen van de programmeringsdocumenten rekening houden met de relevante landspecifieke aanbevelingen die zijn aangenomen overeenkomstig artikel 121, lid 2, VWEU, met de desbetreffende aanbevelingen van de Raad die zijn aangenomen overeenkomstig artikel 148, lid 4, VWEU, met de aanvullende aanbevelingen van de Commissie die zijn gedaan overeenkomstig artikel 34 van Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad¹, en — voor het AMIF, het ISF en het BMVI — met andere aan hen gerichte aanbevelingen van de Unie. Tijdens de programmeringsperiode 2021-2027 ("programmeringsperiode") moeten de lidstaten op gezette tijden het monitoringcomité en de Commissie in kennis stellen van de vooruitgang bij de uitvoering van de programma's ter ondersteuning van de landspecifieke aanbevelingen. Bij een tussentijdse evaluatie moeten de lidstaten onder meer nagaan of er programmawijzigingen nodig zijn om rekening te houden met nieuwe uitdagingen waarop wordt gewezen in de betreffende landspecifieke aanbevelingen die sinds de start van de programmeringsperiode zijn aangenomen of gewijzigd.
- (17) De lidstaten moeten rekening houden met de inhoud van hun geïntegreerde nationale energie- en klimaatplannen die moeten worden ontwikkeld in het kader van de Verordening (EU) 2018/1999, en met de resultaten van het proces dat moet leiden tot aanbevelingen van de Unie met betrekking tot deze plannen, zowel voor hun programma's, ook in het kader van de tussentijdse evaluatie, als voor de behoeften aan financiële toewijzingen voor koolstofarme investeringen.

¹ Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie, tot wijziging van Richtlijn 94/22/EG, Richtlijn 98/70/EG, Richtlijn 2009/31/EG, Verordening (EG) nr. 663/2009, Verordening (EG) nr. 715/2009, Richtlijn 2009/73/EG, Richtlijn 2009/119/EG van de Raad, Richtlijn 2010/31/EU, Richtlijn 2012/27/EU, Richtlijn 2013/30/EU en Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 525/2013 (PB L 328 van 21.12.2018, blz. 1).

- (18) De door elke lidstaat opgestelde partnerschapovereenkomst moet een beknopt en strategisch document zijn dat dient als richtsnoer bij de onderhandelingen tussen de Commissie en de betrokken lidstaat over het ontwerp van programma's op grond van het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA. Om het goedkeuringsproces te stroomlijnen, moet de Commissie bij haar beoordeling het evenredigheidsbeginsel in acht nemen, met name wat betreft de duur van de partnerschapsovereenkomst en wat betreft verzoeken om aanvullende informatie. Om de administratieve lasten te verminderen, behoren partnerschapsovereenkomsten tijdens de programmeringsperiode niet te worden gewijzigd. De lidstaat moet evenwel desgewenst bij de Commissie een wijziging van zijn partnerschapsovereenkomst kunnen indienen om rekening te houden met de resultaten van de tussentijdse evaluatie. Om de programmering te vergemakkelijken en overlappende inhoud in programmeringsdocumenten te voorkomen, kan een partnerschapsovereenkomst worden opgenomen als onderdeel van een programma.
- (19) Om de lidstaten voldoende flexibiliteit te bieden bij de uitvoering van hun toewijzingen in gedeeld beheer, moet het mogelijk zijn bepaalde niveaus van financiering over te dragen tussen de fondsen onderling en tussen instrumenten in gedeeld beheer en direct of indirect beheerde instrumenten. Indien de specifieke economische en sociale omstandigheden van een lidstaat het rechtvaardigen, moet dat niveau van overdracht hoger zijn.
- (20) Elke lidstaat moet onder bepaalde in deze verordening vastgelegde voorwaarden over de flexibiliteit beschikken om bij te dragen aan het InvestEU-programma voor het verschaffen van de EU-garantie en de InvestEU-advieshub voor investeringen in deze lidstaat.

- (21) Om de noodzakelijke context te creëren voor een doeltreffend en doelmatig gebruik van de door de fondsen verleende steun van de Unie, moet een beperkte lijst van randvoorwaarden alsook een beknopte en uitputtende reeks van objectieve criteria voor de beoordeling ervan worden opgesteld. Elke randvoorwaarde moet aan een specifieke doelstelling worden gekoppeld en moet automatisch kunnen worden toegepast wanneer de specifieke doelstelling voor steun wordt geselecteerd. Onverminderd de regels over vrijmaking mag de Commissie uitgaven in verband met concrete acties die betrekking hebben op de desbetreffende specifieke doelstellingen, niet vergoeden indien niet aan deze voorwaarden wordt voldaan. Om een gunstig investeringskader te behouden, moet geregeld worden nagegaan of nog aan de randvoorwaarden wordt voldaan. Op verzoek van een lidstaat moet de EIB mee kunnen beoordelen of aan de randvoorwaarden wordt voldaan. Het is ook belangrijk dat de concrete acties die steun krijgen, worden uitgevoerd conform de bestaande strategieën en planningdocumenten die ten grondslag liggen aan de randvoorwaarden waaraan wordt voldaan. Hierdoor zullen alle medegefinancierde concrete acties in overeenstemming zijn met het beleidskader van de Unie.
- (22) Bij het nastreven van de doelstellingen op het gebied van economische, sociale en territoriale cohesie moet steun aan netwerkconnectiviteit uit het EFRO en het Cohesiefonds gericht zijn op het voltooiën van de ontbrekende schakels van het trans-Europees vervoersnetwerk.
- (23) De lidstaten moeten voor elk programma een prestatiekader met alle indicatoren, tussen- en einddoelen vaststellen met het oog op de monitoring en evaluatie van, en rapportage over de prestaties van het programma. Dit moet de monitoring en evaluatie van, en rapportage over de prestaties tijdens de uitvoering mogelijk maken en bijdragen tot het meten van de algehele prestatie van de fondsen.

- (24) De lidstaat moet een tussentijdse evaluatie uitvoeren van elk programma dat door het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF wordt gesteund. In die evaluatie moet een echte aanpassing van de programma's zijn opgenomen die gebaseerd is op de programmaprestaties, waarbij ook wordt voorzien in de mogelijkheid om rekening te houden met nieuwe uitdagingen en desbetreffende landspecifieke aanbevelingen die in 2024 worden uitgebracht, evenals met de vooruitgang bij de uitvoering van de geïntegreerde nationale energie- en klimaatplannen en de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten. Ten behoeve van de tussentijdse evaluatie moet ook rekening worden gehouden met de sociaal-economische situatie van de betrokken lidstaat of regio, inclusief eventuele belangrijke negatieve financiële, economische of sociale ontwikkelingen of demografische uitdagingen, en met de vorderingen bij het halen van het streefcijfer voor klimaatbijdragen op nationaal niveau. De Commissie moet een verslag opstellen over de resultaten van de tussentijdse evaluatie, met haar beoordeling van de toepassing van de beheerskosten en -vergoedingen in het kader van financieringsinstrumenten die door via rechtstreekse gunning geselecteerde instanties worden beheerd.

- (25) Mechanismen die het financieringsbeleid van de Unie moeten koppelen aan het economisch bestuur van de Unie moeten verder worden verfijnd, waarbij de Commissie aan de Raad een voorstel kan doen om alle of een deel van de vastleggingen of betalingen voor een of meer programma's van een bepaalde lidstaat te schorsen wanneer deze lidstaat geen effectieve actie in het kader van het economisch bestuur onderneemt. De verplichting van de Commissie om een schorsing voor te stellen moet worden geschorst zodra en voor zolang de zogenoemde algemene ontsnappingsclausule van het stabiliteits- en groeipact is geactiveerd. Om te zorgen voor een uniforme uitvoering en gezien het belang van de financiële gevolgen van de opgelegde maatregelen, dienen uitvoeringsbevoegdheden te worden toegekend aan de Raad, die moet handelen op basis van een voorstel van de Commissie. Om gemakkelijker de besluiten te kunnen vaststellen die nodig zijn om effectief optreden in het kader van het proces van economisch bestuur te garanderen, moet gebruik worden gemaakt van stemming bij omgekeerde gekwalificeerde meerderheid. Gezien het soort concrete acties die door de ESF+- en Interreg-programma's worden ondersteund, moeten het ESF+ en die programma's buiten de reikwijdte van die mechanismen worden gelaten.
- (26) Om snel te kunnen reageren op uitzonderlijke of buitengewone omstandigheden, zoals bedoeld in het stabiliteits- en groeipact, die zich tijdens de programmeringsperiode kunnen voordoen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend voor het nemen van tijdelijke maatregelen om het gebruik van de fondsen in reactie op zulke omstandigheden te vergemakkelijken. De Commissie moet de maatregelen vaststellen die het meest geschikt zijn in de uitzonderlijke of buitengewone omstandigheden waarmee een lidstaat wordt geconfronteerd, met behoud van de doelstellingen van de fondsen. De Commissie moet ook toezicht houden op de uitvoering en de geschiktheid van die maatregelen beoordelen.

- (27) Er moeten gemeenschappelijke vereisten worden vastgesteld voor de inhoud van de programma's, rekening houdend met de specifieke aard van elk fonds. Die gemeenschappelijke vereisten kunnen worden aangevuld met fondsspecifieke regels. In Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad¹⁺ (de "Interreg-verordening") moeten specifieke bepalingen worden opgenomen met betrekking tot de inhoud van de Interreg-programma's.
- (28) Met het oog op flexibiliteit bij de uitvoering van de programma's en vermindering van de administratieve lasten moeten er beperkte financiële overdrachten tussen prioriteiten van hetzelfde programma mogelijk zijn zonder dat een besluit van de Commissie tot wijziging van het programma vereist is. De herziene financiële tabellen moeten bij de Commissie worden ingediend om te zorgen voor geactualiseerde informatie over de financiële toewijzingen voor elke prioriteit.

¹ Verordening (EU) 2021/... betreffende specifieke bepalingen voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg), ondersteund door het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en financieringsinstrumenten voor extern optreden (PB L [...] van [...], blz. [...]).

⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer van de verordening in te voegen die in document PE-CONS .../... (2018/0199(COD)) is opgenomen, en in de voetnoot het nummer, de datum en de PB-vindplaats van die verordening in te voegen.

- (29) Om het JTF doeltreffender te maken, moet het mogelijk zijn aanvullende middelen uit het EFRO en het ESF+ op vrijwillige basis ter beschikking van het JTF te stellen. Die aanvullende middelen moeten worden verstrekt via een specifieke vrijwillige overdracht van die fondsen naar het JTF, waarbij rekening wordt gehouden met de transitieproblemen die in de territoriale plannen voor een rechtvaardige transitie worden genoemd en die moeten worden aangepakt. De over te dragen bedragen moeten afkomstig zijn uit de middelen van de regiocategorieën waar de in de territoriale plannen voor een rechtvaardige transitie aangewezen gebieden zich bevinden. Gezien deze specifieke regelingen voor het gebruik van de JTF-middelen mag alleen het specifieke overdrachtsmechanisme worden aangewend voor de samenstelling van de JTF-middelen. Voorts moet worden verduidelijkt dat alleen deze verordening en Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad¹⁺ (de “JTF-verordening”) van toepassing mogen zijn op het JTF en op de naar het JTF overgedragen middelen van het EFRO en het ESF+, die ook JTF-steun worden. Noch Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad²⁺⁺ (de “EFRO- en CF-verordening”) noch Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad³⁺⁺⁺ (de “ESF+-verordening”) mag op de aanvullende steun van toepassing zijn. Daarom moeten de EFRO-middelen die als aanvullende steun naar het JTF worden overgedragen, buiten de grondslag voor de berekening van de vereisten inzake thematische concentratie van de EFRO- en CF-verordening en buiten de grondslag voor de berekening van de minimumtoewijzingen voor duurzame stedelijke ontwikkeling van de EFRO- en CF-verordening worden gelaten. Hetzelfde geldt voor de als aanvullende steun aan het JTF overgedragen ESF+-middelen met betrekking tot de vereisten inzake thematische concentratie van de ESF+-verordening.

¹ Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad van ... tot oprichting van het Fonds voor een rechtvaardige transitie.

⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer van de verordening in te voegen die in document PE-CONS .../... (2020/0006(COD)) is opgenomen, en in de voetnoot het nummer, de datum en de PB-vindplaats van die verordening in te voegen.

² Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en het Cohesiefonds.

⁺⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer van de verordening in te voegen die in document PE-CONS .../... (2018/0197(COD)) is opgenomen, en in de voetnoot het nummer, de datum en de PB-vindplaats van die verordening in te voegen.

³ Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad van ... tot oprichting van het Europees Sociaal Fonds Plus (ESF+) en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1296/2013.

⁺⁺⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer van de verordening in te voegen die in document PE-CONS 74/20 (2018/0206(COD)) is opgenomen, en in de voetnoot het nummer, de datum en de PB-vindplaats van die verordening in te voegen.

- (30) Om de geïntegreerde aanpak voor territoriale ontwikkeling te versterken, moeten investeringen in de vorm van territoriale instrumenten, zoals geïntegreerde territoriale investeringen, vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling, bekend onder de naam "Leader" in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo), of elk ander territoriaal instrument ter ondersteuning van door de lidstaten ontworpen initiatieven, zijn gebaseerd op territoriale en lokale ontwikkelingsstrategieën. Hetzelfde moet gelden voor verwante initiatieven zoals "slimme dorpen". Met het oog op geïntegreerde territoriale investeringen en door de lidstaten ontworpen territoriale instrumenten moeten er voor de inhoud van de territoriale strategieën minimumvereisten worden vastgesteld. Die territoriale strategieën moeten worden ontwikkeld en goedgekeurd onder de verantwoordelijkheid van de betrokken autoriteiten of instanties. Om ervoor te zorgen dat deze autoriteiten of instanties bij de uitvoering van de territoriale strategieën worden betrokken, moeten zij verantwoordelijk zijn voor de selectie van de te ondersteunen concrete acties of bij deze selectie betrokken worden. In territoriale strategieën moet er, bij het promoten van duurzame toerisme-initiatieven, worden gezorgd voor een goed evenwicht tussen de behoeften van zowel ingezetenen als toeristen, zoals onderling verbonden fiets- en spoornetwerken.

- (31) Om de ontwikkelingsproblemen in plattelandsgebieden doeltreffend aan te pakken, moet gecoördineerde steun uit de fondsen en het Elfpo worden gefaciliteerd. De lidstaten en de regio's moeten ervoor zorgen dat de via de fondsen en het Elfpo ondersteunde interventies complementair zijn en op gecoördineerde wijze worden uitgevoerd met het oog op het creëren van synergieën en om de administratieve kosten en lasten voor beheersinstanties en begunstigden te beperken.
- (32) Om het potentieel op lokaal niveau beter te benutten, moet vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling worden versterkt en bevorderd. Hierbij moet rekening worden gehouden met lokale behoeften en mogelijkheden en met relevante sociaal-culturele kenmerken, en moet voorzien worden in structurele veranderingen, waarbij capaciteit van gemeenschappen wordt opgebouwd en innovatie wordt bevorderd. De nauwe samenwerking en het geïntegreerd gebruik van de fondsen en het Elfpo om lokale ontwikkelingsstrategieën tot stand te brengen, moeten worden versterkt. Het is van wezenlijk belang dat lokale actiegroepen die de belangen van de gemeenschap vertegenwoordigen, verantwoordelijk zijn voor het ontwerp en de uitvoering van vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën. Om de gecoördineerde steun uit verschillende fondsen en het Elfpo aan vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën te bevorderen en de uitvoering ervan te vergemakkelijken, moet het volgen van een aanpak via een "hoofdfonds" worden bevorderd. Als het Elfpo als hoofdfonds wordt geselecteerd, moet het voldoen aan de regels die voor de aanpak via een hoofdfonds zijn vastgesteld.

- (33) Om de administratieve lasten te beperken, moet het mogelijk zijn om op initiatief van een lidstaat aan de uitvoering van een programma gekoppelde technische bijstand te verlenen door middel van een vast percentage op basis van de vooruitgang bij de uitvoering van het programma, eventueel ook met betrekking tot horizontale taken. Om de uitvoering voor het AMIF, het ISF en het BMVI, en voor de Interreg-programma's eenvoudiger te maken dient echter enkel de benadering met vaste percentages te worden gevolgd. Om het financieel beheer te vergemakkelijken, moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen een of meer instanties aan te wijzen waaraan de betrokken vergoedingen moeten worden verricht. Aangezien voor die vergoedingen een vast percentage wordt toegepast, moeten verificaties en audits beperkt blijven tot de verificatie dat de voorwaarden voor vergoeding van de bijdrage van de Unie vervuld zijn en mogen de onderliggende uitgaven niet aan verificatie of audits worden onderworpen. Niettemin moet de lidstaat, indien continuïteit met de periode 2014-2020 de voorkeur geniet, ook de mogelijkheid krijgen om vergoeding te blijven ontvangen van subsidiabele kosten die de begunstigde werkelijk heeft gemaakt en betaald bij de uitvoering van concrete acties voor technische bijstand via een of meer afzonderlijke programma's of een of meer prioriteiten binnen programma's. De lidstaat moet in zijn partnerschapsovereenkomst vermelden welke vorm van Uniebijdrage voor technische bijstand gedurende de hele programmeringsperiode zij hebben gekozen. Ongeacht de keuze die wordt gemaakt, moet de technische bijstand kunnen worden aangevuld met gerichte maatregelen voor de opbouw van administratieve capaciteit waarbij vergoedingsmethoden worden gebruikt die niet gekoppeld zijn aan kosten. Over acties en beoogde resultaten alsook de overeenkomstige betalingen door de Unie moet overeenstemming kunnen worden bereikt in een stappenplan, hetgeen resulteert in betalingen voor het behalen van concrete resultaten.

- (34) Wanneer een lidstaat aan de Commissie voorstelt een prioriteit van een programma of een deel daarvan te ondersteunen door een financieringsregeling die niet gekoppeld is aan kosten, de overeengekomen acties, resultaten en voorwaarden betrekking moeten hebben op daadwerkelijke investeringen in het kader van programma's in gedeeld beheer in die lidstaat of regio. In dat verband moet de eerbiediging van het beginsel van goed financieel beheer worden gewaarborgd. Wat met name de juistheid van de bedragen voor de vervulling van respectieve voorwaarden of het behalen van resultaten betreft, dienen de Commissie en de lidstaten ervoor te zorgen dat de aangewende middelen toereikend zijn voor de gedane investeringen. Indien in een programma een financieringsregeling wordt gebruikt die niet gekoppeld is aan kosten, mogen de onderliggende kosten in verband met de uitvoering van die regeling niet worden onderworpen aan verificaties of audits omdat de Commissie in het kader van het programma of een gedelegeerde handeling vooraf instemt met de bedragen die verband houden met het voldoen aan de voorwaarden of het behalen van resultaten. Verificaties en audits moeten daarentegen beperkt blijven tot het controleren of aan de voorwaarden wordt voldaan dan wel de resultaten zijn behaald die aanleiding geven tot vergoeding van de Uniebijdrage.
- (35) Om de prestaties van programma's te onderzoeken, moeten de lidstaten monitoringcomités oprichten waarin vertegenwoordigers van de betrokken partners zitting moeten hebben. Voor het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het EFMZVA moeten de jaarlijkse uitvoeringsverslagen worden vervangen door een jaarlijkse gestructureerde beleidsdialoog op basis van de meest recente door de lidstaat beschikbaar gestelde informatie en gegevens over de uitvoering van de programma's. De evaluatievergadering moet ook worden georganiseerd voor programma's in het kader van het JTF.

- (36) Op grond van de punten 22 en 23 van het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven¹ moeten de fondsen worden geëvalueerd op basis van overeenkomstig specifieke monitoringvoorschriften verzamelde informatie, waarbij administratieve lasten, in het bijzonder voor de lidstaten, en overregulering moeten worden vermeden. Die voorschriften moeten, waar passend, meetbare indicatoren omvatten om de effecten van de fondsen in de praktijk te evalueren. Die vereisten moeten ook het monitoren van de steun voor gendergelijkheid mogelijk maken.
- (37) Om de beschikbaarheid van uitvoerige en bijgewerkte informatie over de uitvoering van het programma te waarborgen, moet doeltreffende en tijdige digitale rapportering over de kwantitatieve data worden vereist.
- (38) Om de voorbereiding van gerelateerde programma's en activiteiten van de daaropvolgende programmeringsperiode te ondersteunen, moet de Commissie een tussentijdse evaluatie van de fondsen uitvoeren. Op het einde van de programmeringsperiode moet de Commissie evaluaties achteraf van de fondsen uitvoeren die gericht moeten zijn op de effecten ervan. De resultaten van deze evaluaties moeten openbaar worden gemaakt.

¹ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 13.

- (39) Programma-autoriteiten, begunstigden en belanghebbenden in de lidstaten moeten meer bekendheid geven aan de verwezenlijkingen waaraan de Unie financieel heeft bijgedragen, en het publiek hieromtrent informeren. Activiteiten op het vlak van transparantie, communicatie en zichtbaarheid zijn essentieel om het optreden van de Unie in de praktijk zichtbaar te maken, en moeten gebaseerd zijn op waarheidsgetrouwe, nauwkeurige en bijgewerkte informatie. Om die vereisten afdwingbaar te maken, moeten de programma-autoriteiten en, bij niet-naleving, de Commissie corrigerende maatregelen kunnen nemen.
- (40) De beheerautoriteiten moeten gestructureerde informatie bekendmaken over geselecteerde concrete acties en begunstigden op de website van het programma waarmee de concrete actie wordt ondersteund, waarbij zij rekening houden met de vereisten op het vlak van de bescherming van persoonsgegevens overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad¹.
- (41) Om het gebruik van de fondsen te vereenvoudigen en het risico op fouten te verkleinen, is het aangewezen zowel de vormen van bijdragen van de Unie aan de lidstaten als de vormen van steun die door de lidstaten aan de begunstigden worden verstrekt, te definiëren. Het moet voor de beheerautoriteiten ook mogelijk zijn subsidies toe te kennen in de vorm van financiering die niet gekoppeld is aan kosten, indien deze subsidies worden gedekt door een vergoeding van de bijdrage van de Unie op basis van dezelfde vorm, teneinde de ervaring met dergelijke mogelijkheid tot vereenvoudiging te vergroten.

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

- (42) Wat betreft de aan de begunstigden verleende subsidies moeten de lidstaten steeds vaker gebruikmaken van vereenvoudigde kostenopties. De drempel voor het verplichte gebruik van vereenvoudigde kostenopties moet worden gekoppeld aan de totale kosten van de concrete actie opdat alle concrete acties onder de drempelwaarde op dezelfde wijze worden behandeld, ongeacht of het gaat om publieke of particuliere steun. Indien een beheerautoriteit voornemens is het gebruik van een vereenvoudigde kostenoptie in een oproep tot het indienen van voorstellen voor te stellen, moet het mogelijk zijn het monitoringcomité te raadplegen. De door de lidstaten vastgestelde bedragen en percentages moeten een betrouwbare indicator zijn voor de werkelijke kosten. Periodieke aanpassingen zijn een goede praktijk in het kader van de uitvoering van meerjarenprogramma's om rekening te houden met factoren die van invloed zijn op de percentages en bedragen. Om de benutting van vereenvoudigde kostenopties te vergemakkelijken, moet deze verordening ook voorzien in methoden en percentages die kunnen worden gebruikt zonder dat de lidstaten verplicht zijn een berekening uit te voeren of een methode vast te stellen.
- (43) Met het oog op de onmiddellijke toepassing van vaste percentages moet elk vast percentage dat door de lidstaten in de periode 2014-2020 op grond van een eerlijke, rechtvaardige en verifieerbare berekeningsmethode is vastgesteld, verder worden toegepast voor soortgelijke concrete acties die in het kader van deze verordening worden ondersteund zonder dat een nieuwe berekeningsmethode is vereist.

- (44) Om de benutting van medegefinancierde milieu-investeringen te optimaliseren, moet worden gezorgd voor synergie met het LIFE-programma voor het milieu en klimaatactie, vastgesteld bij Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een programma voor het milieu en klimaatactie (LIFE) en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1293/2013, in het bijzonder door strategische, geïntegreerde projecten en strategische natuurprojecten in het kader van LIFE, evenals met projecten die worden gefinancierd in het kader van Horizon Europa, vastgesteld bij Verordening (EU) 2021/695¹ (de “Horizon Europa-verordening”) en andere programma's van de Unie.
- (45) Voor de juridische duidelijkheid verdient het aanbeveling om de subsidiabiliteitsperiode voor uitgaven of kosten die verband houden met concrete acties die in het kader van deze verordening door de fondsen worden ondersteund, te specificeren en de steun voor voltooide concrete acties te beperken. Ook moet worden verduidelijkt op welke datum uitgaven in aanmerking komen voor steun uit de fondsen wanneer er nieuwe programma's of programmawijzigingen worden aangenomen, en dat de subsidiabiliteitsperiode uitzonderlijk kan worden verlengd wanneer zich een natuurramp voordoet en er dringend middelen moeten worden vrijgemaakt om die ramp te bestrijden. Tegelijkertijd moet bij de uitvoering van programma worden voorzien in flexibiliteit wat betreft de subsidiabiliteit van de uitgaven voor concrete acties die bijdragen tot de doelstellingen van het programma, ongeacht of zij worden uitgevoerd buiten een lidstaat of buiten de Unie of in dezelfde regiocategorie in een lidstaat.

¹ Verordening (EU) 2021/695 van het Europees Parlement en de Raad van 28 april 2021 tot vaststelling van Horizon Europa - het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie, tot vaststelling van de regels voor deelname en verspreiding en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1290/2013 en (EU) nr. 1291/2013 (PB L 170 van 12.5.2021, blz. 1).

- (46) Om de nodige flexibiliteit bij de uitvoering van publiek-private partnerschappen (PPP's) te bieden, moet in de PPP-overeenkomst worden gespecificeerd wanneer de uitgaven als subsidiabel worden beschouwd, en met name onder welke voorwaarden deze door de begunstigde of door de particuliere partner van een PPP worden gedaan, wie ook de betalingen ter uitvoering van de concrete PPP-actie verricht.
- (47) Om ervoor te zorgen dat de fondsen effectief en rechtvaardig zijn en een duurzaam effect sorteren, zijn er bepalingen nodig die het duurzame karakter van investeringen in infrastructuur of productieve investeringen garanderen, en die voorkomen dat de fondsen worden gebruikt om een onrechtmatig voordeel te behalen. De beheerautoriteiten moeten er in het bijzonder op letten bij de selectie van concrete acties geen verplaatsingen te ondersteunen, en ten onrechte betaalde bedragen voor concrete acties die niet aan de duurzaamheidsvereiste voldoen, als onregelmatigheden te behandelen.
- (48) Ter verbetering van de complementariteit en ter vereenvoudiging van de uitvoering moet het mogelijk zijn de steun uit het EFRO, het Cohesiefonds en het JTF met steun uit het ESF+ te combineren in gemeenschappelijke programma's in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei".
- (49) Om een maximale meerwaarde van geheel of gedeeltelijk uit de begroting van de Unie gefinancierde investeringen te genereren, moet naar synergie worden gestreefd, met name tussen de fondsen en direct beheerde instrumenten, waaronder de herstel- en veerkrachtfaciliteit en de reserve voor aanpassing aan de Brexit. Die synergie moet tot stand komen door middel van belangrijke gebruikersvriendelijke mechanismen, met name de erkenning van vaste percentages voor subsidiabele kosten van Horizon Europa voor een soortgelijke concrete actie en de mogelijkheid om financiering uit verschillende Unie-instrumenten in dezelfde concrete actie te combineren op voorwaarde dat dubbele financiering wordt voorkomen. In deze verordening moeten derhalve regels worden opgenomen voor de aanvullende financiering uit de fondsen.

- (50) Financieringsinstrumenten dienen niet te worden gebruikt ter ondersteuning van herfinancieringstransacties, zoals het vervangen van bestaande leningovereenkomsten of andere vormen van financiering voor investeringen die op de datum van het investeringsbesluit reeds fysiek voltooid of volledig uitgevoerd zijn, maar wel om elke vorm van nieuwe investeringen te ondersteunen overeenkomstig de onderliggende beleidsdoelen.
- (51) Daarom moet het besluit om steunmaatregelen met financieringsinstrumenten te financieren, door de beheerautoriteiten worden genomen op basis van een ex-antebeoordeling. In deze verordening dient te worden vastgelegd welke elementen ex-antebeoordelingen moeten bevatten, waarvoor indicatieve informatie moet worden verstrekt die op de datum van de voltooiing ervan beschikbaar is. Ook moet deze verordening de lidstaten in staat stellen om de voor de periode 2014-2020 verrichte, waar nodig geactualiseerde, ex-antebeoordelingen te gebruiken teneinde administratieve lasten en vertragingen bij het opzetten van financieringsinstrumenten te voorkomen.
- (52) Ten behoeve van een gemakkelijker uitvoering van bepaalde soorten financieringsinstrumenten waarbij programmasteun in de vorm van subsidies — en ook in de vorm van kapitaalaftek — wordt beoogd, kunnen de regels inzake financieringsinstrumenten op een dergelijke combinatie worden toegepast in één enkele concrete actie binnen een financieringsinstrument. Er moeten echter voorwaarden voor dergelijke programmasteun worden vastgesteld, evenals specifieke voorwaarden om dubbele financiering te voorkomen.

- (53) Met volledige inachtneming van de toepasselijke regels voor staatssteun en openbare aanbestedingen, die verduidelijkt zijn tijdens de programmeringsperiode 2014-2020, moeten beheerautoriteiten over de meest geschikte uitvoeropties voor financieringsinstrumenten kunnen beslissen om in de specifieke behoeften van de doelregio's te voorzien. Voorts moeten de beheerautoriteiten, om voor continuïteit met de programmeringsperiode 2014-2020 te zorgen, de mogelijkheid hebben financieringsinstrumenten uit te voeren door middel van een rechtstreekse gunning van een overeenkomst aan de EIB en aan internationale financiële instellingen waarvan een lidstaat aandeelhouder is. Beheerautoriteiten moeten ook de mogelijkheid hebben om overeenkomsten onderhands te gunnen aan banken of instellingen in overheidshanden die aan dezelfde strikte voorwaarden voldoen als die welke voor de programmeringsperiode 2014-2020 in het Financieel Reglement zijn bepaald. Deze verordening moet duidelijke voorwaarden bieden om ervoor te zorgen dat de mogelijkheid van onderhandse gunning in overeenstemming blijft met de beginselen van de interne markt. In dit kader moet de Commissie controleurs, beheerautoriteiten en begunstigde steun verlenen om voor de naleving van de staatssteunregels te zorgen.
- (54) Gezien de aanhoudend lage rentevoeten en om de met de uitvoering van de financieringsinstrumenten belaste instanties niet onnodig te benadelen, moet worden toegestaan, op voorwaarde dat de kasmiddelen actief door die instanties worden beheerd, dat de negatieve rente als gevolg van investeringen van de fondsen wordt gefinancierd met middelen die aan het financieringsinstrument worden teruggestort. Via actief kasmiddelenbeheer moeten de met de uitvoering van de financieringsinstrumenten belaste instanties ernaar streven de opbrengsten te optimaliseren en de kosten tot een minimum te beperken, tot een aanvaardbaar risiconiveau.

- (55) Uit hoofde van het beginsel en de regels van gedeeld beheer moeten de lidstaten en de Commissie verantwoordelijk zijn voor het beheer en de controle van programma's, en moeten zij garanderen dat de fondsen op wettige en regelmatige wijze worden gebruikt. Aangezien de verantwoordelijkheid voor het beheer en de controle in eerste instantie bij de lidstaten dient te liggen en zij ervoor moeten zorgen dat concrete acties die door de fondsen worden ondersteund in overeenstemming zijn met het toepasselijke recht, moeten hun verplichtingen op dat vlak worden gespecificeerd. De bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de Commissie in dat kader moeten eveneens worden vastgelegd.
- (56) Om sneller te kunnen beginnen met de uitvoering van het programma, moeten de uitvoeringsregelingen van de vorige programmeringsperiode gemakkelijker kunnen worden voortgezet. Het gebruik van het reeds voor de vorige programmeringsperiode ontwikkelde computersysteem moet - waar nodig aangepast - gehandhaafd blijven, tenzij er een nieuwe technologie noodzakelijk is.
- (57) Om het doeltreffende gebruik van de fondsen te ondersteunen, moet elke lidstaat op verzoek kunnen beschikken over EIB-steun. Dergelijke steun kan betrekking hebben op capaciteitsopbouw, op steun bij het in kaart brengen, voorbereiden en uitvoeren van projecten en op advies over financieringsinstrumenten en investeringsplatforms.
- (58) Een lidstaat moet op eigen initiatief een coördinerende instantie kunnen aanwijzen die tot taak heeft contacten met de Commissie te onderhouden, informatie aan de Commissie te verstrekken en activiteiten van de programma-autoriteiten in de lidstaat te coördineren.
- (59) Om de programmabeheerfuncties te stroomlijnen, moet de integratie van boekhoudfuncties met die van de beheerautoriteit worden gehandhaafd voor de programma's die door het AMIF, het ISF of het BMVI worden ondersteund, en moet dit voor de andere fondsen een optie zijn.

- (60) Aangezien de beheerautoriteit de hoofdverantwoordelijkheid draagt voor de doeltreffende en doelmatige uitvoering van de fondsen en daartoe een breed scala van functies vervult, moeten haar functies met betrekking tot de selectie van concrete acties, programmabeheer en steun voor het monitoringcomité in detail worden beschreven. De procedures voor de selectie van concrete acties kunnen competitief of niet-competitief zijn, mits de gehanteerde criteria en procedures niet-discriminerend, inclusief en transparant zijn, de geselecteerde concrete acties voor maximale Uniefinanciering zorgen en de concrete acties aansluiten bij de in deze verordening omschreven horizontale beginselen. Ter verwezenlijking van de doelstelling inzake klimaatneutraliteit van de Unie in 2050 moeten de lidstaten ervoor zorgen dat investeringen in infrastructuur klimaatbestendig zijn, en bij de selectie van die investeringen voorrang geven aan concrete acties die het energie-efficiëntie-eerstbeginsel eerbiedigen.
- (61) De synergie tussen de fondsen en rechtstreeks beheerde instrumenten moet worden geoptimaliseerd. Het verlenen van steun voor concrete acties waaraan reeds een Excellentiekeurmerk is toegekend of die worden medegefinancierd door Horizon Europa, met een bijdrage uit de fondsen, moet worden vergemakkelijkt. Omstandigheden die reeds op Unieniveau zijn beoordeeld vóór de toekenning van het Excellentiekeurmerk of de medefinanciering door Horizon Europa, moeten niet opnieuw worden beoordeeld, mits de activiteiten voldoen aan een beperkte reeks in deze verordening vastgelegde vereisten. Dit moet ook het volgen van de desbetreffende regels van Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie¹ vergemakkelijken.

¹ Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard (PB L 187 van 26.6.2014, blz. 1).

- (62) Om te zorgen voor een goed evenwicht tussen de doeltreffende en doelmatige uitvoering van de fondsen en de hieraan gerelateerde administratieve kosten en lasten, moeten de frequentie, reikwijdte en dekking van beheerverificaties gebaseerd zijn op een risicobeoordeling die rekening houdt met factoren als het aantal, het soort, de omvang en de inhoud van de uitgevoerde concrete acties, de begunstigden en het bij vorige beheerverificaties en audits vastgestelde risiconiveau. Beheerverificaties moeten in verhouding staan tot de risico's die bij die risicobeoordeling zijn vastgesteld en audits moeten in verhouding staan tot de omvang van het risico voor de begroting van de Unie.
- (63) De auditautoriteit moet audits uitvoeren en ervoor zorgen dat het aan de Commissie verstrekte auditadvies betrouwbaar is. Dit auditadvies moet de Commissie zekerheid verschaffen omtrent drie punten, namelijk de wettigheid en regelmatigheid van de gedeclareerde uitgaven, het daadwerkelijke functioneren van de beheers- en controlesystemen, en de volledigheid, de nauwkeurigheid en de waarheidsgetrouwheid van de rekeningen. Indien een onafhankelijk controleur op basis van internationaal aanvaarde auditnormen die redelijke zekerheid bieden, een audit heeft uitgevoerd met betrekking tot financiële staten en verslagen waarin het gebruik van een Uniebijdrage wordt beschreven, moet die audit de basis vormen van de algemene zekerheid die de auditautoriteit de Commissie biedt, voor zover de onafhankelijkheid en de bekwaamheid van de controleur voldoende zijn aangetoond overeenkomstig artikel 127 van het Financieel Reglement.

- (64) Het moet mogelijk zijn de verificaties en auditvereisten terug te schroeven wanneer de zekerheid bestaat dat het programma tijdens de laatste twee opeenvolgende jaren effectief heeft gefunctioneerd, aangezien dit aantoont dat de fondsen gedurende langere tijd doeltreffend en doelmatig worden uitgevoerd.
- (65) Om de administratieve lasten voor de begunstigden en de administratieve kosten te beperken, en om dubbele audits en beheerverificaties van dezelfde bij de Commissie gedeclareerde uitgaven te voorkomen, moet de concrete toepassing van het single audit-beginsel voor de fondsen worden gespecificeerd.
- (66) Om de preventieve rol van audits te versterken, wettelijke transparantie te bieden en goede praktijken te delen, moet de Commissie op verzoek van de lidstaten, met toestemming van de gecontroleerde lidstaten, auditverslagen kunnen delen.
- (67) Met het oog op beter financieel beheer moet worden voorzien in een vereenvoudigde voorfinancieringsregeling. De voorfinancieringsregeling moet een lidstaat de middelen geven om begunstigden al vanaf het begin van de uitvoering van het programma steun te verstrekken.
- (68) Om de administratieve lasten voor de lidstaten en voor de Commissie te verminderen, moet er een schema van betalingsaanvragen worden vastgesteld. Op betalingen door de Commissie moet 5 % worden ingehouden tot de betaling van het jaarlijkse saldo van de rekeningen, wanneer de Commissie tot de slotsom komt dat de rekeningen volledig, nauwkeurig en waarheidsgetrouw zijn.

- (69) Om de administratieve lasten te verminderen, moet de procedure voor jaarlijkse goedkeuring van de rekeningen worden vereenvoudigd door de invoering van eenvoudigere regelingen voor betalingen en terugvorderingen in gevallen waarin er tussen de Commissie en de lidstaat geen verschil van mening bestaat.
- (70) Om de financiële belangen en de begroting van de Unie te beschermen, moeten er zowel op lidstaat- als op Commissieniveau evenredige regels worden vastgesteld en uitgevoerd. De Commissie moet betalingstermijnen kunnen onderbreken, tussentijdse betalingen kunnen schorsen en financiële correcties kunnen aanbrengen indien de respectieve voorwaarden daarvoor zijn vervuld. De Commissie moet het evenredigheidsbeginsel in acht nemen door rekening te houden met de aard, de ernst en de frequentie van de onregelmatigheden en de financiële gevolgen ervan voor de begroting van de Unie. Indien de Commissie het bedrag van de onregelmatige uitgaven niet nauwkeurig genoeg kan bepalen om financiële correcties in verband met individuele gevallen toe te passen, dient zij een vast percentage of een statistisch geëxtrapoleerde financiële correctie toe te passen. Schorsing van tussentijdse betalingen op basis van een met redenen omkleed advies dat door de Commissie op grond van artikel 258 VWEU is uitgebracht, moet mogelijk zijn mits er tussen de aangelegenheid waarop het met redenen omkleed advies betrekking heeft en de uitgaven in kwestie een voldoende rechtstreeks verband bestaat om de wettigheid en de regelmatigheid van die uitgaven in gevaar te brengen.

(71) De lidstaten moeten alle door marktdeelnemers gepleegde onregelmatigheden, waaronder fraude, voorkomen, opsporen en doeltreffend aanpakken. Voorts heeft het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) overeenkomstig Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ en Verordeningen (EG, Euratom) nr. 2988/95² en (Euratom, EG) nr. 2185/96³ van de Raad de bevoegdheid administratieve onderzoeken, met inbegrip van controles en verificaties ter plaatse, uit te voeren om vast te stellen of sprake is van fraude, corruptie of andere onwettige activiteiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad. Het Europees Openbaar Ministerie (EOM) is overeenkomstig Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad⁴ bevoegd over te gaan tot onderzoek en vervolging van fraude en andere strafbare feiten waardoor de financiële belangen van de Unie worden geschaad als bepaald in Richtlijn (EU) 2017/1371 van het Europees Parlement en de Raad⁵. De lidstaten moeten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat personen of entiteiten die financiële middelen van de Unie ontvangen, ten volle meewerken aan de bescherming van de financiële belangen van de Unie, de nodige rechten en toegang verlenen aan de Commissie, OLAF, de Rekenkamer en, ten aanzien van de lidstaten die deelnemen aan nauwere samenwerking op grond van Verordening (EU) 2017/1939, het EOM, en ervoor zorgen dat derden die betrokken zijn bij de uitvoering van financiële middelen van de Unie gelijkwaardige rechten verlenen. De lidstaten moeten snel aan de Commissie verslag uitbrengen over de vastgestelde onregelmatigheden, waaronder fraude, en over de vervolgmaatregelen die zij hebben ondernomen ten aanzien van dergelijke onregelmatigheden en ten aanzien van de OLAF-onderzoeken.

¹ Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad (PB L 248 van 18.9.2013, blz. 1).

² Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1).

³ Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2).

⁴ Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie (“EOM”) (PB L 283 van 31.10.2017, blz. 1).

⁵ Richtlijn (EU) 2017/1371 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2017 betreffende de strafrechtelijke bestrijding van fraude die de financiële belangen van de Unie schaadt (PB L 198 van 28.7.2017, blz. 29).

- (72) Om de Uniebegroting beter te beschermen, moet de Commissie een geïntegreerd en interoperabel informatie- en monitoringsysteem beschikbaar stellen, met inbegrip van een centraal datamining- en risicoscore-instrument, om zo toegang te hebben tot de relevante gegevens en deze te analyseren, en moet zij het gebruik daarvan aanmoedigen met het oog op een algemene toepassing door de lidstaten.
- (73) Overeenkomstig het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 16 december 2020 betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer, alsook over nieuwe eigen middelen — waaronder een stappenplan voor de invoering van nieuwe eigen middelen¹ — moeten ter betere bescherming van de begroting van de Unie en van Next Generation EU tegen onregelmatigheden, waaronder fraude, gestandaardiseerde maatregelen worden genomen voor het verzamelen, vergelijken en aggregeren van informatie en cijfers over de ontvangers van Uniefinanciering om daarmee controle en audit mogelijk te maken. Het verzamelen van gegevens over degenen die uiteindelijk, direct of indirect, Uniefinanciering in gedeeld beheer ontvangen — met inbegrip van gegevens over de uiteindelijk begunstigden van de ontvangers van de Uniefinanciering — is noodzakelijk voor effectieve controles en audits.

¹ PB L 433I van 22.12.2020, blz. 28.

- (74) Om de Uniebegroting beter te beschermen tegen onregelmatigheden, met inbegrip van fraude, dienen de persoonsgegevens van uiteindelijk begunstigten die natuurlijke personen zijn, te worden verwerkt. In het bijzonder dienen, teneinde dergelijke fraude doeltreffend op te sporen, te onderzoeken en te vervolgen en teneinde onregelmatigheden ongedaan te maken, de uiteindelijk begunstigten die natuurlijke personen zijn en die uiteindelijk voordeel halen uit onregelmatigheden, waaronder fraude, te kunnen worden geïdentificeerd. Daartoe, alsook met het oog op vereenvoudiging en om de administratieve lasten te verminderen, moet het de lidstaten worden toegestaan te voldoen aan hun verplichting met betrekking tot informatie over uiteindelijk begunstigten door gebruik te maken van de gegevens die zijn opgeslagen in de registers die reeds voor de toepassing van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad¹ worden gebruikt. In dat verband zijn de doeleinden van de verwerking van persoonsgegevens van uiteindelijk begunstigten in het kader van deze verordening, namelijk het voorkomen, opsporen, corrigeren en rapporteren van onregelmatigheden, waaronder fraude, verenigbaar met de doeleinden van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van Richtlijn (EU) 2015/849.
- (75) Om de financiële discipline te bevorderen moet de regeling voor de vrijmaking van budgettaire vastleggingen op programmaniveau worden vastgelegd.

¹ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73).

- (76) Om de lidstaten voldoende tijd te geven om bij de Commissie uitgaven te declareren tot het beschikbare niveau van de middelen indien de nieuwe regels of programma's in gedeeld beheer na 1 januari 2021 worden vastgesteld, moeten de bedragen die overeenstemmen met de toewijzingen die in het jaar 2021 niet zijn gebruikt, in gelijke delen worden overgedragen naar de jaren 2022 tot en met 2025, als bepaald in artikel 7 van de Verordening (EU, Euratom) 2020/2093 van de Raad¹.
- (77) Ter bevordering van de doelstellingen van het VWEU inzake economische, sociale en territoriale cohesie moeten in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" alle regio's worden ondersteund. Om evenwichtige, geleidelijke steun te verstrekken overeenkomstig het niveau van economische en sociale ontwikkeling moeten de middelen voor dat doel worden toegewezen uit het EFRO en het ESF+, volgens een verdeelsleutel die hoofdzakelijk is gebaseerd op het bruto binnenlands product (bbp) per hoofd van de bevolking. Lidstaten waarvan het bruto nationaal inkomen (bni) per hoofd van de bevolking minder dan 90 % van het gemiddelde voor de Unie bedraagt, moeten steun krijgen in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" van het Cohesiefonds.

¹ Verordening (EU, Euratom) 2020/2093 van de Raad van 17 december 2020 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2021-2027 (PB L 433I van 22.12.2020, blz. 11).

- (78) De middelen voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) moeten aan de lidstaten worden toegewezen op basis van de toewijzingsmethode die met name rekening houdt met de bevolkingsdichtheid in grensgebieden. Om de continuïteit van bestaande programma's te waarborgen, moeten bovendien in de desbetreffende fondsspecifieke verordening specifieke bepalingen worden opgenomen om de programmagebieden en de subsidiabiliteit van regio's in het kader van de verschillende onderdelen van Interreg te definiëren.
- (79) Er moeten objectieve criteria worden vastgesteld om te bepalen welke regio's en gebieden voor steun uit de fondsen in aanmerking komen. Daartoe moeten deze regio's en gebieden op Unieniveau worden aangewezen op basis van het gemeenschappelijke classificatiesysteem voor de regio's in Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad¹, als gewijzigd bij Verordening (EU) 2016/2066 van de Commissie².
- (80) Met het oog op de vaststelling van een passend financieel kader voor het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF moet de Commissie de jaarlijkse verdeling van de beschikbare toewijzingen per lidstaat in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" vaststellen samen met de lijst van subsidiabele regio's en de toewijzingen voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg).

¹ Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) (PB L 154 van 21.6.2003, blz. 1).

² Verordening (EU) 2016/2066 van de Commissie van 21 november 2016 tot wijziging van de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) (PB L 322 van 29.11.2016, blz. 1).

- (81) Projecten met betrekking tot de trans-Europese vervoersnetwerken uit hoofde van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de Connecting Europe Facility en tot intrekking van de Verordeningen (EU) nr. 1316/2013 en (EU) nr. 283/2014 (CEF-verordening) moeten nog altijd uit het Cohesiefonds worden gefinancierd, zowel in gedeeld beheer als via de modaliteit voor directe uitvoering in het kader van de Connecting Europe Facility (CEF). Voortbouwend op de succesvolle benadering van de programmeringsperiode 2014-2020 moet hiertoe een bedrag van 10 000 000 000 EUR van het Cohesiefonds naar de CEF worden overgedragen.
- (82) Er moet een bedrag uit het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds worden toegewezen aan het "Stedelijk Europa"-initiatief, dat door de Commissie in direct of indirect beheer moet worden uitgevoerd.
- (83) Om een correcte toewijzing aan elke regiocategorie te waarborgen, en in beginsel, mogen de totale toewijzingen aan een lidstaat voor minder ontwikkelde regio's, overgangsregio's en meer ontwikkelde regio's in beginsel niet overdraagbaar zijn tussen de categorieën. Om rekening te houden met de behoeften van een lidstaat om specifieke problemen aan te pakken, moet een lidstaat evenwel kunnen verzoeken om een overdracht van zijn toewijzingen voor meer ontwikkelde regio's of overgangsregio's naar minder ontwikkelde regio's en van meer ontwikkelde regio's naar overgangsregio's, en in een dergelijk geval moet hij deze keuze motiveren. Om te zorgen voor voldoende financiële middelen voor minder ontwikkelde regio's, moet een maximum worden vastgesteld voor overdrachten naar meer ontwikkelde regio's of overgangsregio's. Het mag niet mogelijk zijn middelen tussen doelstellingen over te dragen, tenzij in strikt in deze verordening vastgelegde gevallen.

- (84) Indien een regio die voor de periode 2014-2020 in de categorie meer ontwikkelde regio's was ingedeeld, maar voor de periode 2021-2027 in de categorie overgangsregio's is ingedeeld en derhalve op basis van de toewijzingsmethode minder steun zou ontvangen voor de periode 2021-2027, wordt de betrokken lidstaat verzocht hiermee rekening te houden bij zijn besluit over de interne verdeling van de financiering.
- (85) In de context van de unieke en specifieke omstandigheden op het eiland Ierland en met het oog op de ondersteuning van de Noord-Zuid-samenwerking in het kader van het Goede Vrijdagakkoord moet worden doorgegaan met een grensoverschrijdend "Peace Plus"-programma dat voortbouwt op de resultaten van de eerdere programma's Peace en Interreg in de aangrenzende graafschappen van Ierland en Noord-Ierland. Rekening houdend met het praktische belang van dat programma, moet het worden ondersteund met een specifieke toewijzing voor verdere steun aan acties op het gebied van vrede en verzoening, en moet er daarnaast een passend percentage van de Ierse toewijzing in het kader van Interreg aan worden toegewezen.
- (86) Binnen het cohesiebeleid moeten per regiocategorie, waar van toepassing, de maximale medefinancieringspercentages worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat het beginsel van medefinanciering via de nodige publieke of private nationale steunverlening in acht wordt genomen. Die percentages moeten een afspiegeling zijn van de economische ontwikkeling van regio's in bbp per hoofd van de bevolking ten opzichte van het gemiddelde van de EU-27, waarbij ervoor moet worden gezorgd dat verschuivingen van categorie niet tot een minder gunstige behandeling leiden.

- (87) Binnen de desbetreffende regels van het stabiliteits- en groeipact, zoals verduidelijkt in de Europese gedragscode inzake partnerschap, kunnen de lidstaten een afdoende gemotiveerd verzoek indienen om meer flexibiliteit voor de door de overheid ondersteunde structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven in de vorm van medefinanciering van investeringen.
- (88) Om bepaalde niet-essentiële onderdelen van deze verordening te kunnen aanvullen of wijzigen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen met betrekking tot wijziging van de elementen die in bepaalde bijlagen bij deze verordening zijn vastgesteld, namelijk voor de dimensies en codes voor de interventietypes, de modellen voor de partnerschapsovereenkomsten en programma's, de modellen voor de overdracht van gegevens, het model voor de raming van de betalingsaanvragen bij de Commissie, het gebruik van het embleem van de Unie, de elementen van de financieringsovereenkomsten en strategiedocumenten, het systeem voor elektronische gegevensuitwisseling tussen de lidstaten en de Commissie, de modellen voor de beschrijving van het beheers- en controlesysteem, de beheersverklaring, het jaarlijks auditadvies, het jaarlijks controleverslag, het jaarlijkse auditverslag voor financieringsinstrumenten die worden uitgevoerd door de EIB of andere internationale financiële instellingen, de auditstrategie, de betalingsaanvragen, de rekeningen, de gedetailleerde regels en het model voor het melden van onregelmatigheden en voor de vaststelling van de hoogte van de financiële correcties.

- (89) Aan de Commissie moet de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen met betrekking tot de wijziging van de Europese gedragscode inzake partnerschap teneinde die gedragscode aan te passen aan deze verordening, de vaststelling op Unieniveau van eenheidskosten, vaste bedragen, vaste percentages en financiering die niet gekoppeld is aan kosten die van toepassing zijn op alle lidstaten alsook de vaststelling van gestandaardiseerde kant-en-klare steekproefmethoden.
- (90) Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden met alle betrokken partijen de nodige transparante raadplegingen houdt, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven¹. Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die de gedelegeerde handelingen voorbereiden.

¹ PB L 123, 12.5.2016, blz. 1

- (91) Om uniforme voorwaarden te waarborgen voor de vaststelling van partnerschaps-overeenkomsten, de vaststelling of wijziging van programma's alsook de toepassing van financiële correcties moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. De uitvoeringsbevoegdheden met betrekking tot de vaststelling van de verdeling van de financiële toewijzingen over het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds moeten worden vastgesteld zonder comitéprocedure, aangezien zij slechts de toepassing zijn van een vooraf vastgestelde berekeningsmethode. Evenzo moeten de uitvoeringsbevoegdheden in verband met de tijdelijke maatregelen voor de inzet van het fonds in reactie op uitzonderlijke omstandigheden zonder comitéprocedure worden vastgesteld aangezien de reikwijdte wordt bepaald door het stabiliteits- en groeipact en beperkt is tot de maatregelen die in deze verordening zijn vastgelegd.
- (92) De uitvoeringsbevoegdheden met betrekking tot het model voor het eindverslag over de prestaties moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹. Hoewel de uitvoeringshandeling van algemene aard is, moet de raadplegingsprocedure worden gebruikt voor het vaststellen ervan, aangezien deze uitvoeringshandeling alleen technische aspecten, formulieren en modellen betreft.

¹ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

(93) Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en Raad¹ of elke andere handeling die van toepassing is op de programmeringsperiode 2014-2020 moet van toepassing blijven op de programma's en concrete acties die door de fondsen zijn ondersteund in de programmeringsperiode 2014-2020 en aangezien de uitvoeringsperiode van die Verordening zich naar verwachting zal uitstrekken over de programmeringsperiode waarop deze verordening ziet, en ter waarborging van de continuïteit van de uitvoering van bepaalde bij die verordening goedgekeurde concrete acties, moeten er faseringsbepalingen worden vastgesteld. Elke afzonderlijke fase van de gefaseerde concrete actie die hetzelfde algemene doel dient, moet worden uitgevoerd volgens de regels van de programmeringsperiode waarin de financiering wordt ontvangen, maar de beheerautoriteit kan tot selectie van de tweede fase overgaan volgens de selectieprocedure die voor die concrete actie in de programmeringsperiode 2014-2020 is gevolgd, mits zij zich ervan vergewist dat wordt voldaan aan de voorwaarden voor gefaseerde uitvoering uit deze verordening.

¹ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320).

- (94) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk het versterken van de economische, sociale en territoriale samenhang en het vaststellen van gemeenschappelijke financiële regels voor het deel van de begroting van de Unie dat in gedeeld beheer wordt uitgevoerd, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt vanwege de mate van ongelijkheid tussen de ontwikkelingsniveaus van de onderscheiden regio's, de specifieke uitdagingen waarmee achterstandsregio's worden geconfronteerd, de beperktheid van de financiële middelen van de lidstaten en de regio's, en de noodzaak van een samenhangend uitvoeringskader voor verscheidene fondsen van de Unie in gedeeld beheer, maar beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van artikel 5 VEU maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (95) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- (96) Met het oog op de vaststelling van deze verordening na het begin van de programmeringsperiode, en rekening houdend met de noodzaak om de Uniefondsen die onder deze verordening vallen, op gecoördineerde en geharmoniseerde wijze uit te voeren, alsmede om een snelle uitvoering ervan mogelijk te maken, moet de verordening in werking treden op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

INHOUDSOPGAVE

TITEL I	DOELSTELLINGEN EN ALGEMENE REGELS INZAKE STEUN
Hoofdstuk I	Onderwerp, definities en algemene regels
Artikel 1	Onderwerp en toepassingsgebied
Artikel 2	Definities
Artikel 3	Berekening van termijnen voor acties van de Commissie
Artikel 4	Verwerking en bescherming van persoonsgegevens
Hoofdstuk II	Beleidsdoelstellingen en beginselen voor de steun van de fondsen
Artikel 5	Beleidsdoelstellingen
Artikel 6	Klimaatdoelstellingen en klimaatadaptatiemechanisme
Artikel 7	Gedeeld beheer
Artikel 8	Partnerschap en bestuur op verschillende niveaus
Artikel 9	Horizontale beginselen
TITEL II	STRATEGISCHE AANPAK
Hoofdstuk I	Partnerschapsovereenkomst
Artikel 10	Vorbereiding en indiening van de partnerschapsovereenkomst
Artikel 11	Inhoud van de partnerschapsovereenkomst
Artikel 12	Goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst

Artikel 13	Wijziging van de partnerschapsovereenkomst
Artikel 14	Inzet van het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het EFMZVA door middel van het InvestEU-programma
Hoofdstuk II	Randvoorwaarden en prestatiekader
Artikel 15	Randvoorwaarden
Artikel 16	Prestatiekader
Artikel 17	Methode voor de vaststelling van een prestatiekader
Artikel 18	Tussentijdse evaluatie en flexibiliteitsbedrag
Hoofdstuk III	Maatregelen verbonden aan goed economisch bestuur en aan buitengewone of uitzonderlijke omstandigheden
Artikel 19	Maatregelen om de doeltreffendheid van de fondsen te koppelen aan goed economisch bestuur
Artikel 20	Tijdelijke maatregelen voor het gebruik van de fondsen in reactie op uitzonderlijke of buitengewone omstandigheden
TITEL III	PROGRAMMERING
Hoofdstuk I	Algemene bepalingen betreffende de fondsen
Artikel 21	Vorbereiding en indiening van programma's
Artikel 22	Inhoud van programma's
Artikel 23	Goedkeuring van programma's
Artikel 24	Wijziging van programma's

Artikel 25	Gezamenlijke steun uit het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF
Artikel 26	Overdracht van middelen
Artikel 27	Overdracht van middelen uit het EFRO en het ESF+ naar het JTF
Hoofdstuk II	Territoriale ontwikkeling
Artikel 28	Geïntegreerde territoriale ontwikkeling
Artikel 29	Territoriale strategieën
Artikel 30	Geïntegreerde territoriale investering
Artikel 31	Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling
Artikel 32	Strategieën voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling
Artikel 33	Plaatselijke actiegroepen
Artikel 34	Steun uit de fondsen voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling
Hoofdstuk III	Technische bijstand
Artikel 35	Technische bijstand op initiatief van de Commissie
Artikel 36	Technische bijstand op initiatief van de lidstaten
Artikel 37	Financiering die niet gekoppeld is aan kosten voor technische bijstand aan de lidstaten
TITEL IV	MONITORING, EVALUATIE, COMMUNICATIE EN ZICHTBAARHEID
Hoofdstuk I	Monitoring
Artikel 38	Monitoringcomité

Artikel 39	Samenstelling van het monitoringcomité
Artikel 40	Taken van het monitoringcomité
Artikel 41	Jaarlijkse prestatie-evaluatie
Artikel 42	Indiening van gegevens
Artikel 43	Eindverslag over de prestaties
Hoofdstuk II	Evaluatie
Artikel 44	Evaluaties door de lidstaat
Artikel 45	Evaluatie door de Commissie
Hoofdstuk III	Zichtbaarheid, transparantie en communicatie
Afdeling I	Zichtbaarheid van de steun uit de fondsen
Artikel 46	Zichtbaarheid
Artikel 47	Embleem van de Unie
Artikel 48	Contactpersonen voor communicatie en netwerken
Afdeling II	Transparantie van de uitvoering van de fondsen en communicatie over programma's
Artikel 49	Functies van de beheerautoriteit
Artikel 50	Verantwoordelijkheden van begunstigden

TITEL V	FINANCIËLE STEUN UIT DE FONDSSEN
Hoofdstuk I	Vormen van bijdragen van de Unie
Artikel 51	Vormen van bijdragen van de Unie aan programma's
Hoofdstuk II	Vormen van steun door de lidstaten
Artikel 52	Vormen van steun
Afdeling I	Subsidievormen
Artikel 53	Subsidievormen
Artikel 54	Financiering volgens een vast percentage voor indirecte kosten in verband met subsidies
Artikel 55	Directe personeelskosten in verband met subsidies
Artikel 56	Financiering volgens een vast percentage voor andere subsidiabele kosten dan directe personeelskosten in verband met subsidies
Artikel 57	Subsidies onder voorwaarden
Afdeling II	Financieringsinstrumenten
Artikel 58	Financieringsinstrumenten
Artikel 59	Uitvoering van financieringsinstrumenten
Artikel 60	Rente en andere voordelen als gevolg van steun uit de fondsen aan financieringsinstrumenten
Artikel 61	Gedifferentieerde behandeling van investeerders
Artikel 62	Hergebruik van middelen die kunnen worden toegerekend aan de steun uit de fondsen

Hoofdstuk III	Subsidiabiliteitsregels
Artikel 63	Subsidiabiliteit
Artikel 64	Niet-subsidiabele kosten
Artikel 65	Duurzaamheid van concrete acties
Artikel 66	Verplaatsing
Artikel 67	Specifieke subsidiabiliteitsregels voor subsidies
Artikel 68	Specifieke subsidiabiliteitsregels voor financieringsinstrumenten
TITEL VI	BEHEER EN CONTROLE
Hoofdstuk I	Algemene regels voor beheer en controle
Artikel 69	Verantwoordelijkheden van de lidstaten
Artikel 70	Bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de Commissie
Artikel 71	Programma-autoriteiten
Hoofdstuk II	Standaardbeheer- en controlesystemen
Artikel 72	Functies van de beheerautoriteit
Artikel 73	Selectie van concrete acties door de beheerautoriteit
Artikel 74	Programmabeheer door de beheerautoriteit
Artikel 75	Ondersteuning van het werk van het monitoringcomité door de beheerautoriteit

Artikel 76	De boekhoudfunctie
Artikel 77	Taken van de auditautoriteit
Artikel 78	Auditstrategie
Artikel 79	Audits van concrete acties
Artikel 80	Single audit-regelingen
Artikel 81	Beheersverificaties en audits van financieringsinstrumenten
Artikel 82	Beschikbaarheid van documenten
Hoofdstuk III	Gebruik van nationale beheersystemen
Artikel 83	Verbeterde proportionele regelingen
Artikel 84	Voorwaarden voor de toepassing van verbeterde proportionele regelingen
Artikel 85	Aanpassing tijdens de programmeringsperiode
TITEL VII	FINANCIEEL BEHEER, INDIENING EN ONDERZOEK VAN DE REKENINGEN EN FINANCIËLE CORRECTIES
Hoofdstuk I	Financieel beheer
Afdeling I	Algemene boekhoudregels
Artikel 86	Budgettaire vastleggingen
Artikel 87	Gebruik van de euro
Artikel 88	Terugbetaling

Afdeling II	Regels voor betalingen aan de lidstaten
Artikel 89	Soorten betalingen
Artikel 90	Voorfinanciering
Artikel 91	Betalingsaanvragen
Artikel 92	Specifieke elementen voor financieringsinstrumenten in betalingsaanvragen
Artikel 93	Gemeenschappelijke regels voor betalingen
Artikel 94	Bijdragen van de Unie op basis van eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages
Artikel 95	Bijdragen van de Unie op basis van financiering die niet gekoppeld is aan kosten
Afdeling III	Onderbrekingen en schorsingen
Artikel 96	Onderbreking van de betalingstermijn
Artikel 97	Schorsing van betalingen
Hoofdstuk II	Indiening en onderzoek van rekeningen
Artikel 98	Inhoud en indiening van rekeningen
Artikel 99	Onderzoek van rekeningen
Artikel 100	Berekening van het saldo
Artikel 101	Procedure voor het onderzoek van rekeningen
Artikel 102	Contradictoire procedure voor het onderzoek van rekeningen

Hoofdstuk III	Financiële correcties
Artikel 103	Financiële correcties door de lidstaten
Artikel 104	Financiële correcties door de Commissie
Hoofdstuk IV	Vrijmaking
Artikel 105	Beginselen en regels voor vrijmaking
Artikel 106	Uitzonderingen op de regels voor vrijmaking
Artikel 107	Procedure voor vrijmaking
TITEL VIII	FINANCIEEL KADER
Artikel 108	Geografische dekking van de steun voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei"
Artikel 109	Middelen voor economische, sociale en territoriale samenhang
Artikel 110	Middelen voor de doelstellingen "investeren in werkgelegenheid en groei" en "Europese territoriale samenwerking" (Interreg)
Artikel 111	Overdraagbaarheid van middelen
Artikel 112	Bepaling van de medefinancieringspercentages
TITEL IX	BEVOEGDHEIDSDELEGATIE, UITVOERINGS-, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN
Hoofdstuk I	Bevoegdheidsdelegatie en uitvoeringsbepalingen
Artikel 113	Bevoegdheidsdelegatie wat bepaalde bijlagen betreft
Artikel 114	Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie
Artikel 115	Comitéprocedure

Hoofdstuk II	Overgangs- en slotbepalingen
Artikel 116	Evaluatie
Artikel 117	Overgangsbepalingen
Artikel 118	Voorwaarden voor concrete acties waarvoor gefaseerde uitvoering geldt
Artikel 119	Inwerkingtreding
BIJLAGE I	DIMENSIES EN CODES VOOR DE INTERVENTIETYPES VOOR HET EFRO, HET ESF+, HET COHESIEFONDS EN HET JTF – ARTIKEL 22, LID 5
BIJLAGE II	MODEL VOOR DE PARTNERSCHAPSOVEREENKOMST – ARTIKEL 10, LID 6
BIJLAGE III	HORIZONTALE RANDVOORWAARDEN – ARTIKEL 15, LID 1
BIJLAGE IV	THEMATISCHE RANDVOORWAARDEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP HET EFRO, HET ESF+ EN HET COHESIEFONDS – ARTIKEL 15, LID 1
BIJLAGE V	MODEL VOOR PROGRAMMA'S DIE STEUN KRIJGEN VAN HET EFRO (DOELSTELLING "INVESTEREN IN WERKGELEGENHEID EN GROEI"), HET ESF+, HET JTF, HET COHESIEFONDS EN HET EFMZVA – ARTIKEL 21, LID 3
BIJLAGE VI	MODEL VAN EEN PROGRAMMA VOOR HET AMIF, HET ISF EN HET BMVI – ARTIKEL 21, LID 3
BIJLAGE VII	MODEL VOOR DE DOORGIFTE VAN GEGEVENS – ARTIKEL 42
BIJLAGE VIII	EEN PROGNOSE VAN HET BEDRAG WAARVOOR DE LIDSTAAT BETALINGSAANVRAGEN VERWACHT IN TE DIENEN VOOR HET LOPENDE EN HET VOLGENDE KALENDERJAAR (ARTIKEL 69, LID 10)

BIJLAGE IX	COMMUNICATIE EN ZICHTBAARHEID – ARTIKELEN 47, 49 EN 50
BIJLAGE X	ELEMENTEN VOOR FINANCIERINGSOVEREENKOMSTEN EN STRATEGIEDOCUMENTEN – ARTIKEL 59, LEDEN 1 EN 5
BIJLAGE XI	HOOFDVEREISTEN VOOR BEHEER- EN CONTROLESYSTEMEN EN DE INDELING ERVAN – ARTIKEL 69, LID 1
BIJLAGE XII	GEDETAILLEERDE REGELS EN HET MODEL VOOR HET MELDEN VAN ONREGELMATIGHEDEN – ARTIKEL 69, LID 2
BIJLAGE XIII	ELEMENTEN VOOR HET AUDITSPoor – ARTIKEL 69, LID 6
BIJLAGE XIV	ELEKTRONISCHE SYSTEMEN VOOR GEGEVENSUITWISSELING TUSSEN PROGRAMMA-AUTORITEITEN EN BEGUNSTIGDEN – ARTIKEL 69, LID 8
BIJLAGE XV	SFC2021: ELEKTRONISCH SYSTEEM VOOR GEGEVENSUITWISSELING TUSSEN DE LIDSTATEN EN DE COMMISSIE – ARTIKEL 69, LID 9
BIJLAGE XVI	MODEL VOOR DE BESCHRIJVING VAN HET BEHEER- EN CONTROLESYSTEEM – ARTIKEL 69, LID 11
BIJLAGE XVII	OVER IEDERE OPERATIE TE REGISTREREN EN ELEKTRONISCH TE BEWAREN GEGEVENS – ARTIKEL 72, LID 1, PUNT E)
BIJLAGE XVIII	MODEL VOOR DE BEHEERSVERKLARING – ARTIKEL 74, LID 1, PUNT F)
BIJLAGE XIX	MODEL VOOR HET JAARLIJKSE AUDITADVIES – ARTIKEL 77, LID 3, PUNT A)
BIJLAGE XX	MODEL VOOR HET JAARLIJKSE CONTROLEVERSLAG – ARTIKEL 77, LID 3, PUNT B)

BIJLAGE XXI	MODEL VOOR HET JAARLIJKSE AUDITVERSLAG – ARTIKEL 81, LID 5
BIJLAGE XXII	MODEL VOOR DE AUDITSTRATEGIE – ARTIKEL 78
BIJLAGE XXIII	MODEL VOOR BETALINGSAANVRAGEN – ARTIKEL 91, LID 3
BIJLAGE XXIV	MODEL VOOR DE REKENINGEN – ARTIKEL 98, LID 1, PUNT A)
BIJLAGE XXV	VASTSTELLING VAN DE HOOGTE VAN DE FINANCIËLE CORRECTIES: FINANCIËLE CORRECTIES VOLGENS EEN VAST PERCENTAGE EN DOOR MIDDEL VAN EXTRAPOLATIE – ARTIKEL 104, LID 1
BIJLAGE XXVI	METHODE VOOR DE TOEWIJZING VAN DE TOTALE MIDDELEN PER LIDSTAAT – ARTIKEL 109, LID 2

TITEL I

DOELSTELLINGEN EN ALGEMENE REGELS INZAKE STEUN

HOOFDSTUK I

Onderwerp, definities en algemene regels

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Bij deze verordening worden vastgesteld:
 - a) de financiële regels voor het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds Plus (ESF+), het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie (JTF), het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EFMZVA), het Fonds voor asiel, migratie en integratie (AMIF), het Fonds voor interne veiligheid (ISF) en het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid (BMVI) (gezamenlijk "de fondsen" genoemd);
 - b) gemeenschappelijke bepalingen die van toepassing zijn op het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA.

2. Deze verordening is niet van toepassing op het onderdeel "werkgelegenheid en sociale innovatie" van het ESF+ noch op de componenten in direct en indirect beheer van het EFMZVA, het AMIF, het ISF en het BMVI, met uitzondering van technische bijstand op initiatief van de Commissie.
3. De artikelen 5, 14, 19, 28 tot en met 34 en 108 tot en met 112 zijn niet van toepassing op het AMIF, het ISF en het BMVI.
4. De artikelen 108 tot en met 112 zijn niet van toepassing op het EFMZVA.
5. De artikelen 14, 15, 18, 19, 21 tot en met 27, artikel 37 tot en met 42, artikel 43, leden 1 tot en met 4, de artikelen 44 en 50, artikel 55, lid 1, en de artikelen 73, 77, 80 en 83 tot en met 85 zijn niet van toepassing op de Interreg-programma's.
6. In de hierna vermelde fondsspecifieke verordeningen kunnen ter aanvulling van deze verordening regels worden vastgesteld die evenwel niet strijdig zijn met deze verordening:
 - a) Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad¹⁺ (de "EFRO- en CF-verordening");
 - b) Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad²⁺⁺ (de "ESF+-verordening");

¹ Verordening (EU) 2021/... (PB L ...).

⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer in te vullen van de verordening vervat in document 2018/0197 (COD), en in de voetnoot het nummer, de datum, de auteurs en de PB-vindplaats van die verordening in te vullen.

² Verordening (EU) 2021/... (PB L ...).

⁺⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer in te vullen van de verordening vervat in document 2018/0206 (COD), en in de voetnoot het nummer, de datum, de auteurs en de PB-vindplaats van die verordening in te vullen.

- c) Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad¹⁺⁺⁺
(de "Interreg-verordening");
- d) Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad²⁺⁺⁺⁺
(de "JTF verordening");
- e) Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad³⁺⁺⁺⁺⁺
(de "EFMZVA-verordening");
- f) Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van het Fonds voor asiel, migratie en integratie (de "AMIF-verordening");
- g) Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van het Fonds voor interne veiligheid (de "ISF-verordening");

¹ Verordening (EU) 2021/... (PB L ...).

⁺⁺⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer in te vullen van de verordening vervat in document 2018/0199 (COD), en in de voetnoot het nummer, de datum, de auteurs en de PB-vindplaats van die verordening in te vullen.

² Verordening (EU) 2021/... (PB L ...).

⁺⁺⁺⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer in te vullen van de verordening vervat in document 2018/0006 (COD), en in de voetnoot het nummer, de datum, de auteurs en de PB-vindplaats van die verordening in te vullen.

³ Verordening (EU) 2021/... (PB L ...).

⁺⁺⁺⁺⁺ PB: gelieve in de tekst het nummer in te vullen van de verordening vervat in document 2018/0210 (COD), en in de voetnoot het nummer, de datum, de auteurs en de PB-vindplaats van die verordening in te vullen.

- h) Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting, in het kader van het Fonds voor geïntegreerd grensbeheer, van het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid (de "BMVI-verordening").

Bij twijfel of deze verordening van toepassing is dan wel fondsspecifieke verordeningen van toepassing zijn, prevaleert deze verordening.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

- 1) "relevante landspecifieke aanbevelingen": overeenkomstig artikel 121, lid 2, en artikel 148, lid 4, VWEU aangenomen aanbevelingen van de Raad in verband met structurele uitdagingen, alsmede overeenkomstig artikel 34 van Verordening (EU) 2018/1999 aangenomen aanvullende aanbevelingen van de Commissie, die het best opgevolgd kunnen worden via meerjarige investeringen die binnen het bereik van de fondsen vallen als beschreven in de fondsspecifieke verordeningen;
- 2) "randvoorwaarde": een absolute voorwaarde voor een doeltreffende en efficiënte uitvoering van de specifieke doelstellingen;
- 3) "toepasselijk recht": het Unierecht en het nationaal recht betreffende de toepassing ervan;

- 4) "concrete actie":
 - a) een in het kader van de betrokken programma's gekozen project, overeenkomst, actie of groep projecten;
 - b) bij financieringsinstrumenten, een bijdrage uit een programma aan een financieringsinstrument en de daaropvolgende financiële steun die door die financieringsinstrumenten aan eindontvangers wordt verleend;
- 5) "concrete actie van strategisch belang": een concrete actie die een significante bijdrage levert aan de verwezenlijking van de doelstellingen van een programma en dat onderworpen is aan specifieke monitoring- en communicatiemaatregelen;
- 6) "prioriteit" in het kader van het AMIF, ISF en het BMIV: een specifieke doelstelling;
- 7) "prioriteit" in het kader van het EFMZVA, alleen voor de toepassing van titel VII: een "specifieke doelstelling";
- 8) "intermediaire instantie": een publiek- of privaatrechtelijke instantie die handelt onder verantwoordelijkheid van een beheerautoriteit of die namens een dergelijke autoriteit taken verricht;

- 9) "begunstigde":
- a) een publiek- of privaatrechtelijke instantie, een entiteit met of zonder rechtspersoonlijkheid of een natuurlijke persoon die belast is met het opzetten, of met het opzetten en uitvoeren, van concrete acties;
 - b) waar het gaat om publiek-private partnerschappen ("PPP's"), de publiekrechtelijke instantie die de concrete PPP-actie opzet of de private partner die is geselecteerd om deze uit te voeren;
 - c) waar het gaat om staatssteunregelingen, de onderneming die de steun ontvangt;
 - d) in het kader van de-minimissteun die wordt verstrekt overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1407/2013¹ of (EU) nr. 717/2014² van de Commissie, kan de lidstaat besluiten dat de steunverlenende instantie de begunstigde is voor de toepassing van deze verordening, indien zij belast is met het opzetten, of met zowel het opzetten als het uitvoeren, van de concrete actie;
 - e) waar het gaat om financieringsinstrumenten, de instantie die het holdingfonds uitvoert of, bij ontstentenis van een holdingfondsstructuur, de instantie die het specifieke fonds uitvoert, of de beheerautoriteit, indien het financieringsinstrument door deze wordt beheerd;

¹ Verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun (PB L 352 van 24.12.2013, blz. 1).

² Verordening (EU) nr. 717/2014 van de Commissie van 27 juni 2014 inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de visserij- en aquacultuursector (B L 190 van 28.6.2014, blz. 45).

- 10) "fonds voor kleinschalige projecten": een concrete actie in een Interreg-programma die gericht is op de selectie en uitvoering van projecten, met inbegrip van people-to-people-acties, van beperkte financiële omvang;
- 11) "einddoel": vooraf vastgestelde waarde die voor het einde van de subsidiabiliteitsperiode moet zijn bereikt in verband met een voor een specifieke doelstelling opgenomen indicator;
- 12) "tussendoel": tussentijdse waarde die op een bepaald tijdstip tijdens de subsidiabiliteitsperiode moet zijn bereikt in verband met een voor een specifieke doelstelling opgenomen outputindicator;
- 13) "outputindicator": een indicator voor het meten van de specifieke resultaten die met de interventie moeten worden behaald;
- 14) "resultaatindicator": een indicator voor het meten van de effecten van de gesteunde interventies, in het bijzonder met betrekking tot de rechtstreekse geadresseerden, de doelgroep of de gebruikers van de infrastructuur;
- 15) "concrete PPP-actie": een concrete actie die wordt uitgevoerd in het kader van een partnerschap tussen openbare instanties en de particuliere sector overeenkomstig een PPP-overeenkomst en die tot doel heeft openbare diensten te verstrekken door middel van risicodeling door het bundelen van expertise uit de particuliere sector of van extra financieringsbronnen, of van beide;
- 16) "financieringsinstrument": een vorm van steun die wordt gegeven via een structuur middels welke financiële producten aan eindontvangers worden verstrekt;

- 17) "financieel product": investeringen in eigen vermogen, investeringen in quasi-eigenvermogen, leningen en garanties, als omschreven in artikel 2 van het Financieel Reglement;
- 18) "eindontvanger": een rechtspersoon of natuurlijke persoon die steun ontvangt uit de fondsen via een begunstigde van een fonds voor kleinschalige projecten of uit een financieringsinstrument;
- 19) "programmabijdrage": steun van de fondsen en de nationale openbare, en elke particuliere medefinanciering aan een financieringsinstrument;
- 20) "holdingfonds": een fonds dat onder de verantwoordelijkheid van een beheerautoriteit in het kader van een of meer programma's is opgericht om één of meer specifieke fondsen uit te voeren;
- 21) "specifiek fonds": een fonds via hetwelk een beheerautoriteit of een holdingfonds financiële producten aan eindontvangers verstrekt;
- 22) "instantie die een financieringsinstrument uitvoert": publiek- of privaatrechtelijke instantie die taken van een holdingfonds of een specifiek fonds uitvoert;
- 23) "hefboomeffect": het voor de eindontvangers ter beschikking gestelde vergoedbare bedrag aan financiering, gedeeld door de bijdrage van de fondsen;
- 24) "multiplicatorratio": waar het gaat om garantie-instrumenten, een verhouding, bepaald op basis van een prudente voorafgaande risicobeoordeling met betrekking tot elk aan te bieden garantieproduct, tussen de waarde van de onderliggende uitgekeerde nieuwe leningen, investeringen in eigen vermogen of investeringen in quasi-eigenvermogen, en het bedrag van de programmabijdrage dat is gereserveerd voor garantieovereenkomsten om verwachte en onverwachte verliezen uit deze nieuwe leningen, investeringen in eigen vermogen of investeringen in quasi-eigenvermogen te dekken;

- 25) "beheerskosten": directe of indirecte kosten die worden vergoed op basis van bewijzen van uitgaven die voor de uitvoering van de financieringsinstrumenten zijn gemaakt;
- 26) "beheersvergoeding": de prijs voor verleende diensten, zoals bepaald in de financieringsovereenkomst tussen de beheerautoriteit en de instantie die een holdingfonds of specifiek fonds uitvoert; en, in voorkomend geval, tussen de instantie die een holdingfonds uitvoert en de instantie die een specifiek fonds uitvoert;
- 27) "verplaatsing": overbrenging van dezelfde of een vergelijkbare activiteit of een deel daarvan in de zin van artikel 2, punt 61 a), van Verordening (EU) nr. 651/2014;
- 28) "overheidsbijdrage": elke bijdrage ter financiering van concrete acties, afkomstig uit de begroting van een nationale, regionale of lokale overheid of van een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS) die is opgericht overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad¹, uit de begroting van de Unie voor de fondsen, uit de begroting van publiekrechtelijke instanties of uit de begroting van verenigingen van overheden of van publiekrechtelijke instanties, die voor de vaststelling van het medefinancieringspercentage van ESF+-programma's of -prioriteiten alle gezamenlijk door werkgevers en werknemers bijgedragen financiële middelen kan omvatten;

¹ Verordening (EG) nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS) (PB L 210 van 31.7.2006, blz. 19).

- 29) "boekjaar": de periode van 1 juli tot en met 30 juni van het volgende jaar, behalve voor het eerste boekjaar van de programmeringsperiode, dat de periode van de begindatum voor subsidiabiliteit van de uitgaven tot en met 30 juni 2022 omvat. Het laatste boekjaar loopt van 1 juli 2029 tot en met 30 juni 2030;
- 30) "marktdeelnemer": elke natuurlijke of rechtspersoon of andere instantie die betrokken is bij de uitvoering van de bijstandsmaatregelen van de fondsen, met uitzondering van de lidstaten in de uitoefening van hun prerogatieven van openbaar gezag;
- 31) "onregelmatigheid": elke inbreuk op het toepasselijke recht als gevolg van een handelen of nalaten van een marktdeelnemer waarbij de begroting van de Unie door een onverschuldigde uitgave ten laste van deze begroting wordt of zou kunnen worden benadeeld;
- 32) "ernstige tekortkoming": tekortkoming in de effectieve werking van het beheer- en controlesysteem van een programma waarvoor aanzienlijke verbeteringen in beheer- en controlesystemen nodig zijn en waarbij een van de in bijlage X opgenomen essentiële vereisten 2, 4, 5, 9, 12, 13 en 15 of twee of meer van de andere essentiële vereisten zijn beoordeeld in de categorieën 3 en 4 van die bijlage;
- 33) "systemische onregelmatigheid": elke onregelmatigheid die zeer waarschijnlijk zal optreden bij soortgelijke concrete acties, een terugkerend karakter kan hebben en voortvloeit uit een ernstige tekortkoming, daaronder begrepen het niet-vaststellen van passende procedures overeenkomstig deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften;

- 34) "totale fouten": de som van de verwachte toevallige fouten en, in voorkomend geval, de afgebakende systeemfouten en de niet-gecorrigeerde atypische fouten;
- 35) "totale foutenpercentage": de totale fouten gedeeld door de auditpopulatie;
- 36) "resterende foutenpercentage": de totale fouten, verminderd met de door de lidstaat toegepaste financiële correcties om de door de auditautoriteit vastgestelde risico's te reduceren, gedeeld door de in de rekeningen te declareren uitgaven;
- 37) "voltooide concrete actie": een concrete actie die fysiek is voltooid of volledig is uitgevoerd en waarvoor de begunstigden alle betrokken betalingen hebben verricht en de betrokken overheidsbijdrage aan de begunstigden is betaald;
- 38) "steekproefeenheid": een van de eenheden – waarbij het kan gaan om een concrete actie, een project binnen een concrete actie of een betalingsaanvraag door een begunstigde – waarin een auditpopulatie is onderverdeeld met het oog op het samenstellen van de steekproef;
- 39) "geblokkeerde rekening": in het geval van een concrete PPP-actie, een bankrekening die valt onder een door de beheerautoriteit of een intermediaire instantie goedgekeurde schriftelijke overeenkomst tussen een begunstigde publiekrechtelijke instantie en de particuliere partner, welke gebruikt wordt voor betalingen tijdens of na de subsidiabiliteitsperiode;
- 40) "deelnemer": een natuurlijke persoon die rechtstreeks profiteert van een concrete actie zonder dat hij belast is met het opzetten of met zowel het opzetten als het uitvoeren van de concrete actie en die in het kader van het EFMZVA geen financiële steun ontvangt;

- 41) "energie-efficiëntie eerst": het beginsel dat in energieplanning en in besluiten over energiebeleid en -investeringen zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met alternatieve, kostenefficiënte energie-efficiëntiemaatregelen om de vraag naar energie en de energievoorziening efficiënter te maken, met name door middel van kosteneffectieve besparingen op het eindgebruik van energie, vraag-responsinitiatieven en efficiëntere omzetting, transmissie en distributie van energie, zonder afbreuk te doen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van die besluiten;
- 42) "klimaatbestendig maken": een proces om te voorkomen dat infrastructuur kwetsbaar is voor mogelijke klimaateffecten op lange termijn, en er tevens voor te zorgen dat het "energie-efficiëntie eerst"-beginsel in acht wordt genomen en dat het niveau van broeikasgasemissies als gevolg van het project spoort met de doelstelling inzake klimaatneutraliteit in 2050;
- 43) "subsidies onder voorwaarden": een subsidiecategorie waarvoor voorwaarden gelden in verband met de terugbetaling van steun;
- 44) "EIB": de Europese Investeringsbank, het Europees Investeringsfonds of ongeacht welke dochterinstelling van de Europese Investeringsbank;
- 45) "Excellentiekeurmerk": het door de Commissie ten aanzien van een voorstel toegekend kwaliteitskeurmerk, waaruit blijkt dat het voorstel dat in het kader van een oproep tot het indienen van voorstellen uit hoofde van een instrument van de Unie is beoordeeld, geacht wordt te voldoen aan de minimumkwaliteitseisen van dat instrument van de Unie, maar bij gebrek aan beschikbare begrotingsmiddelen voor die oproep tot het indienen van voorstellen niet kon worden gefinancierd, en steun zou kunnen ontvangen uit andere Unie- of nationale financieringsbronnen.

Artikel 3

Berekening van termijnen voor acties van de Commissie

Indien er een termijn is vastgesteld voor een actie van de Commissie, gaat die termijn in wanneer de lidstaat alle informatie heeft verstrekt die overeenkomstig deze verordening of de fondsspecifieke verordeningen is vereist.

De termijn wordt opgeschort op de dag na die waarop de Commissie haar opmerkingen of een verzoek om herziene documenten aan de lidstaat stuurt en de opschorting duurt totdat de lidstaat de Commissie antwoord geeft.

Artikel 4

Verwerking en bescherming van persoonsgegevens

De lidstaten en de Commissie mogen persoonsgegevens alleen verwerken indien dat nodig is voor het vervullen van hun respectieve verplichtingen uit hoofde van deze verordening, met name voor monitoring, rapportage, communicatie, bekendmaking, evaluatie, financieel beheer, verificaties en audits en, indien van toepassing, voor het bepalen van de subsidiabiliteit van deelnemers. De persoonsgegevens worden verwerkt overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 of Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad¹, naargelang toepasselijk.

¹ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

HOOFDSTUK II

Beleidsdoelstellingen en beginselen voor de steun van de fondsen

Artikel 5

Beleidsdoelstellingen

1. Het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het EFMZVA ondersteunen de volgende beleidsdoelstellingen:
 - a) een competitiever en slimmer Europa door bevordering van een innovatieve en slimme economische transformatie en regionale ICT-connectiviteit;
 - b) een groenere, koolstofarme transitie naar een koolstofneutrale economie en een veerkrachtig Europa door de bevordering van een schone en rechtvaardige energietransitie, groene en blauwe investeringen, de circulaire economie, klimaatmitigatie en -adaptatie, risicopreventie en risicobeheersing, en duurzame stedelijke mobiliteit;
 - c) een meer verbonden Europa door een betere mobiliteit;
 - d) een socialer en inclusiever Europa door de uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten;
 - e) een Europa dat dichterbij de burger staat door bevordering van de duurzame en geïntegreerde ontwikkeling van alle soorten gebieden en lokale initiatieven.

Het JTF draagt bij tot het verwezenlijken van de specifieke doelstelling "regio's en mensen in staat stellen om te gaan met de sociale, werkgelegenheids-, economische en milieueffecten van de transitie naar de klimaat- en energiedoelstellingen van de Unie voor 2030 en een klimaatneutrale economie tegen 2050, op basis van de Overeenkomst van Parijs".

De eerste alinea van dit artikel is niet van toepassing op de middelen van het EFRO en het ESF+ die overeenkomstig artikel 27 naar het JTF worden overgedragen.

2. Het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF dragen bij tot het optreden van de Unie dat is gericht op de versterking van de economische, sociale en territoriale samenhang overeenkomstig artikel 174 VWEU, door de volgende doelstellingen na te streven:
 - a) de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" in lidstaten en regio's, met steun uit het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF; en
 - b) de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg), met steun uit het EFRO.
3. De lidstaten en de Commissie bevorderen de coördinatie, complementariteit en samenhang tussen de fondsen en andere instrumenten en middelen van de Unie. Zij optimaliseren de coördinatiemechanismen tussen de verantwoordelijken om dubbel werk bij planning en uitvoering te vermijden. De lidstaten en de Commissie houden derhalve tevens rekening met de betreffende landspecifieke aanbevelingen bij de programmering en de uitvoering van de fondsen.

Artikel 6

Klimaatdoelstellingen en klimaataanpassingsmechanisme

1. De lidstaten verstrekken informatie over steun voor de milieu- en klimaatdoelstellingen volgens een methode op basis van de interventietypes voor elk van de fondsen. Deze methode bestaat in het toekennen van een specifiek gewicht aan de verstrekte steun dat weergeeft in hoeverre de steun bijdraagt aan de verwezenlijking van de milieu- en klimaatdoelstellingen. In het geval van het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds worden de gewichten gekoppeld aan de dimensies en codes voor de interventietypes van bijlage I. Het EFRO en het Cohesiefonds dragen met respectievelijk 30 % en 37 % van de Uniebijdrage bij aan uitgaven die worden ondersteund met het oog op de verwezenlijking van de voor de Uniebegroting vastgestelde klimaatdoelstellingen.
2. Het streefcijfer voor klimaatbijdragen voor elke lidstaat wordt vastgesteld als een percentage van zijn totale toewijzing uit het EFRO en het Cohesiefonds, en wordt in de programma's opgenomen als het resultaat van de interventietypes en de indicatieve financiële verdeling overeenkomstig artikel 22, lid 3, punt d), viii). Zoals bepaald in artikel 11, lid 1, wordt het voorlopige streefcijfer voor klimaatbijdragen in de partnerschapsovereenkomst vastgesteld.
3. De lidstaat en de Commissie monitoren regelmatig de inachtneming van de streefcijfers voor klimaatbijdragen, op basis van de totale subsidiabele uitgaven die door de begunstigden bij de beheerautoriteit worden gedeclareerd, uitgesplitst naar interventietype overeenkomstig artikel 42 en op basis van door de lidstaat verstrekte gegevens. Indien uit de monitoring blijkt dat er men nog te ver achterligt op het streefcijfer voor klimaatbijdragen, komen de lidstaat en de Commissie tijdens de jaarlijkse evaluatievergadering corrigerende maatregelen overeen.

4. Indien er op 31 december 2024 blijkt dat het streefcijfer voor klimaatbijdragen op nationaal niveau nog te ver uit zicht is, houdt de lidstaat hiermee rekening in zijn tussentijdse evaluatie overeenkomstig artikel 18, lid 1.

Artikel 7

Gedeeld beheer

1. De lidstaten en de Commissie voeren de aan de fondsen toegewezen begroting van de Unie in gedeeld beheer uit overeenkomstig artikel 63 van het Financieel Reglement. De lidstaten zorgen voor de voorbereiding en de uitvoering van programma's op het juiste territoriale niveau, overeenkomstig hun institutionele, wettelijke en financiële kader.
2. De Commissie zorgt voor de uitvoering van het steunbedrag dat van het Cohesiefonds wordt overgedragen naar de Connecting Europe Facility ("CEF"), het Stedelijk Europa-initiatief en interregionale innovatieve investeringen, van het steunbedrag dat wordt overgedragen van het ESF+ naar transnationale samenwerking, van de bedragen die worden bijgedragen aan het InvestEU-programma, en van technische bijstand, op initiatief van de Commissie zelf, in direct of indirect beheer, overeenkomstig artikel 62, lid 1, eerste alinea, punten a) en c), van het Financieel Reglement.
3. De Commissie kan, met instemming van de lidstaat en de betrokken regio's, de samenwerking met ultraperifere gebieden in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) uitvoeren in indirect beheer.

Artikel 8

Partnerschap en bestuur op verschillende niveaus

1. Voor de partnerschapsovereenkomst en voor elk programma organiseert en implementeert elke lidstaat een uitgebreid partnerschap overeenkomstig zijn institutionele en wettelijke kader en houdt hij daarbij rekening met de specifieke kenmerken van de fondsen. Bij dit partnerschap zijn ten minste de volgende partners betrokken:
 - a) regionale, lokale, stedelijke en andere overheden;
 - b) economische en sociale partners;
 - c) relevante instanties die het maatschappelijk middenveld vertegenwoordigen, zoals milieupartners, niet-gouvernementele organisaties en instanties die tot taak hebben sociale insluiting, grondrechten, rechten van personen met een handicap, gendergelijkheid en non-discriminatie te bevorderen;
 - d) onderzoeksorganisaties en universiteiten, in voorkomend geval.

2. Het bij lid 1 van dit artikel ingestelde partnerschap functioneert volgens het beginsel van bestuur op verschillende niveaus en een benadering van onderop. De lidstaten betrekken in lid 1 bedoelde partners bij de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomst en gedurende de hele duur van de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van de programma's, onder meer door middel van deelname aan de monitoringcomités overeenkomstig artikel 39.

In dit verband wijzen de lidstaten in voorkomend geval een passend percentage van de middelen uit de fondsen toe voor de opbouw van bestuurlijke capaciteit van de sociale partners en maatschappelijke organisaties.

3. Voor Interreg-programma's omvat het partnerschap partners uit alle deelnemende lidstaten.
4. Partnerschappen worden georganiseerd en uitgevoerd overeenkomstig de Europese gedragscode inzake partnerschap, die is vastgesteld bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 240/2014 van de Commissie³.
5. Ten minste een keer per jaar raadpleegt de Commissie organisaties die partners op Unieniveau vertegenwoordigen over de uitvoering van programma's en brengt zij verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over het resultaat daarvan.

Artikel 9

Horizontale beginselen

1. De lidstaten en de Commissie zorgen bij de uitvoering van de fondsen voor de eerbiediging van de grondrechten en de naleving van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2. De lidstaten en de Commissie zien erop toe dat de gelijkheid van vrouwen en mannen, gendermainstreaming en de integratie van een genderperspectief worden meegewogen en bevorderd tijdens de hele duur van de voorbereiding, uitvoering, monitoring, rapportage en evaluatie van programma's.
3. De lidstaten en de Commissie nemen passende maatregelen om discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele gerichtheid bij de voorbereiding en de uitvoering van, het toezicht op, de rapportage over en de evaluatie van programma's te voorkomen. Tijdens de voorbereiding en uitvoering van programma's wordt met name rekening gehouden met de toegankelijkheid voor personen met een handicap.
4. De doelstellingen van de fondsen worden nagestreefd met als doel het bevorderen van duurzame ontwikkeling als bedoeld in artikel 11 VWEU, rekening houdend met de duurzame-ontwikkelingsdoelen van de VN, de Overeenkomst van Parijs en het beginsel "geen ernstige afbreuk doen".

De doelstellingen van de fondsen worden nagestreefd met volledige inachtneming van het milieuacquis van de Unie.

TITEL II

STRATEGISCHE AANPAK

HOOFDSTUK I

Partnerschapsovereenkomst

Artikel 10

Vorbereiding en indiening van de partnerschapsovereenkomst

1. Elke lidstaat bereidt een partnerschapsovereenkomst voor waarin de strategische oriëntatie voor de programmering en de regelingen voor het doeltreffend en doelmatig gebruik van het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 1 december 2027 zijn opgenomen.
2. De partnerschapsovereenkomst wordt voorbereid in overeenstemming met de Europese gedragscode inzake partnerschap. Wanneer de lidstaat tijdens de voorbereiding van zijn programma's reeds in een uitgebreid partnerschap voorziet, wordt aan die eis geacht te zijn voldaan.
3. De lidstaat dient de partnerschapsovereenkomst in voordat of op hetzelfde tijdstip als hij het eerste programma bij de Commissie indient.

4. De partnerschapsovereenkomst kan samen met het desbetreffende jaarlijkse nationale hervormingsprogramma en het geïntegreerde nationale energie- en klimaatplan worden ingediend.
5. De partnerschapsovereenkomst is een strategisch en beknopt document. Het telt maximaal 35 bladzijden, tenzij de lidstaat op eigen initiatief besluit dat het document langer moet zijn.
6. De lidstaat stelt de partnerschapsovereenkomst op overeenkomstig het in bijlage II opgenomen model. De partnerschapsovereenkomst kan in een van de programma's van de lidstaat worden opgenomen.
7. Interreg-programma's kunnen vóór de indiening van de partnerschapsovereenkomst bij de Commissie worden ingediend.
8. De EIB kan op verzoek van de betrokken lidstaat deelnemen aan de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomst, alsook aan activiteiten in verband met de voorbereiding van concrete acties, financieringsinstrumenten en PPP's.

Artikel 11

Inhoud van de partnerschapsovereenkomst

1. De partnerschapsovereenkomst bevat de volgende onderdelen:
 - a) de geselecteerde beleidsdoelstellingen en de specifieke doelstelling van het JTF, met vermelding van de onder de partnerschapsovereenkomst en de programma's vallende fondsen waarmee deze doelstellingen zullen worden nagestreefd, en van de redenen daarvoor, rekening houdend met de relevante landspecifieke aanbevelingen, het geïntegreerde nationale energie- en klimaatplan, de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten en, in voorkomend geval, regionale uitdagingen;
 - b) voor elk van de geselecteerde beleidsdoelstellingen en de specifieke doelstelling van het JTF:
 - i) een samenvatting van de beleidskeuzes en de belangrijkste resultaten die voor elk van de onder de partnerschapsovereenkomst vallende fondsen wordt verwacht;
 - ii) coördinatie, afbakening en complementariteit tussen de fondsen en, in voorkomend geval, coördinatie tussen nationale en regionale programma's;
 - iii) complementariteit en synergie tussen de onder de partnerschapsovereenkomst vallende middelen, het AMIF, het ISF, het BMVI en andere instrumenten van de Unie, waaronder strategische, geïntegreerde projecten van LIFE en strategische natuurprojecten, en, in voorkomend geval, projecten die worden gefinancierd uit Horizon Europa;

- c) de voorlopige financiële toewijzing voor elk van de onder de partnerschapsovereenkomst vallende fondsen per beleidsdoelstelling op nationaal en in voorkomend geval op regionaal niveau, waarbij rekening wordt gehouden met fondsspecifieke regels inzake thematische concentratie en de voorlopige financiële toewijzing voor de specifieke doelstelling van het JTF, met inbegrip van eventuele EFRO- en ESF+-middelen die overeenkomstig artikel 27 aan het JTF zullen worden overgedragen;
- d) de voorlopige klimaatbijdragedoelstelling overeenkomstig artikel 6, lid 2;
- e) waar van toepassing, de opsplitsing van financiële middelen per regiocategorie opgesteld overeenkomstig artikel 108, lid 2, en de bedragen van de toewijzingen waarvan wordt voorgesteld dat zij op grond van de artikelen 26 en 111 worden overgedragen, met een motivering voor die overdrachten;
- f) voor technische bijstand, de keuze van de lidstaat voor de vorm van Uniebijdrage overeenkomstig artikel 36, lid 3, en, waar van toepassing, de voorlopige financiële toewijzing uit elk van de onder de partnerschapsovereenkomst vallende fondsen op nationaal niveau en de opsplitsing van financiële middelen per programma en per regiocategorie;
- g) de bedragen per fonds en per regiocategorie die moeten worden bijgedragen aan het InvestEU-programma, waar van toepassing;

- h) de lijst van geplande programma's in het kader van de onder de partnerschapsovereenkomst vallende fondsen met de respectieve voorlopige financiële toewijzingen per fonds en de overeenkomstige nationale bijdrage per regiocategorie, waar van toepassing;
- i) een samenvatting van de acties die de betrokken lidstaat voornemens is te ondernemen om zijn administratieve capaciteit voor het inzetten van de onder de partnerschapsovereenkomst vallende fondsen te versterken;
- j) in voorkomend geval een geïntegreerde benadering om de demografische uitdagingen van regio's en gebieden het hoofd te bieden en/of te voorzien in hun specifieke behoeften.

Met betrekking tot de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) bevat de partnerschapsovereenkomst alleen de lijst van geplande programma's.

2. De partnerschapsovereenkomst kan tevens een samenvatting bevatten van de beoordeling van de vraag of aan de in artikel 15 en bijlagen III en IV vermelde relevante randvoorwaarden is voldaan.

Artikel 12

Goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst

1. De Commissie beoordeelt de partnerschapsovereenkomst en gaat na of ze in overeenstemming is met de onderhavige verordening, de fondsspecifieke voorschriften en het evenredigheidsbeginsel, rekening houdend met het strategische karakter van het document, het aantal betrokken programma's en het totale bedrag van de aan de betrokken lidstaat toegewezen middelen. Bij haar beoordeling houdt de Commissie met name rekening met hoe de lidstaat denkt om te gaan met de relevante landspecifieke aanbevelingen, zijn geïntegreerde nationale energie- en klimaatplan en de Europese pijler van sociale rechten.
2. De Commissie kan binnen drie maanden na de datum waarop de lidstaat de partnerschapsovereenkomst heeft ingediend, opmerkingen formuleren.
3. De lidstaat evalueert de partnerschapsovereenkomst en houdt daarbij rekening met de opmerkingen van de Commissie.
4. Uiterlijk vier maanden na de eerste indiening van de partnerschapsovereenkomst door de betrokken lidstaat stelt de Commissie door middel van een uitvoeringshandeling een besluit vast tot goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst.
5. Wanneer de partnerschapsovereenkomst wordt opgenomen in een programma overeenkomstig artikel 10, lid 6, stelt de Commissie uiterlijk zes maanden na de datum van de eerste indiening van het programma door de betrokken lidstaat, bij uitvoeringshandeling een besluit vast tot goedkeuring van zowel de partnerschapsovereenkomst als het programma vast.

Artikel 13

Wijziging van de partnerschapsovereenkomst

1. Een lidstaat kan uiterlijk 31 maart 2025 bij de Commissie een gewijzigde partnerschapsovereenkomst indienen waarin de resultaten van de tussentijdse evaluatie in aanmerking worden genomen.
2. De Commissie beoordeelt die wijziging en kan binnen drie maanden na de indiening van de gewijzigde partnerschapsovereenkomst opmerkingen formuleren.
3. De lidstaat beziet de gewijzigde partnerschapsovereenkomst opnieuw en houdt daarbij rekening met de opmerkingen van de Commissie.
4. De Commissie keurt uiterlijk zes maanden nadat ze door de lidstaat is ingediend, de wijziging van de partnerschapsovereenkomst goed.

Artikel 14

Inzet van het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het EFMZVA door middel van het InvestEU-programma

1. De lidstaten kunnen in de partnerschapsovereenkomst een bedrag van maximaal 2 % van de initiële nationale toewijzing toewijzen aan respectievelijk het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het EFMZVA, dat moet worden bijgedragen aan het InvestEU-programma en wordt verstrekt via de EU-garantie en de InvestEU-advieshub overeenkomstig artikel 10 van de InvestEU-verordening. De lidstaten kunnen, met instemming van de betrokken beheerautoriteit, na 1 januari 2023 voorts een bedrag van maximaal 3 % van de initiële nationale toewijzing van elk van die fondsen toewijzen via een of meer verzoeken tot wijziging van een programma.

Dergelijke bedragen moeten bijdragen tot de verwezenlijking van de in de partnerschapsovereenkomst of het programma geselecteerde beleidsdoelstellingen, en moeten hoofdzakelijk investeringen in de categorie bijdragende regio's ondersteunen.

Deze bijdragen worden overeenkomstig de regels van de InvestEU-verordening uitgevoerd en vormen geen overdrachten van middelen uit hoofde van artikel 26.

2. De lidstaten bepalen het totale bedrag per fonds en per regiocategorie, waar van toepassing, dat voor elk jaar wordt bijgedragen. Voor de partnerschapsovereenkomst kunnen middelen van het lopende kalenderjaar en van toekomstige kalenderjaren worden toegewezen. Indien een lidstaat om een wijziging van een programma verzoekt, kunnen alleen middelen van toekomstige kalenderjaren worden toegewezen.

3. De in lid 1 van dit artikel bedoelde bedragen worden bij sluiting van de bijdrageovereenkomst overeenkomstig artikel 10, lid 3, van de InvestEU-verordening gebruikt als voorziening voor het deel van de EU-garantie in het compartiment van de respectieve lidstaat en voor de InvestEU-advieshub. De vastleggingen in de begroting van de Unie voor elke bijdrageovereenkomst kunnen in de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2027 in jaarlijkse tranches worden verricht door de Commissie.
4. Niettegenstaande artikel 12 van het Financieel Reglement wordt, indien binnen vier maanden vanaf de datum van het besluit van de Commissie tot vaststelling van de partnerschapsovereenkomst geen bijdrageovereenkomst als bedoeld in artikel 10, lid 2, van de InvestEU-verordening is gesloten voor een bedrag als bedoeld in lid 1 van dit artikel dat in de partnerschapsovereenkomst is toegewezen, het overeenkomstige bedrag, in voorkomend geval op verzoek van de lidstaat, toegewezen aan een of meer programma's binnen het bijdragende fonds en de bijdragende regiocategorie.

De bijdrageovereenkomst voor de bedragen als bedoeld in lid 1 die zijn toegewezen in het verzoek tot wijziging van een programma, wordt gelijktijdig met de vaststelling van het besluit tot wijziging van het programma gesloten.

5. Indien binnen negen maanden na de sluiting van de bijdrageovereenkomst geen garantieovereenkomst overeenkomstig artikel 10, lid 4, tweede alinea, van de InvestEU-verordening is gesloten, wordt de bijdrageovereenkomst in onderlinge overeenstemming beëindigd of verlengd.

Indien de deelname van een lidstaat aan het InvestEU-fonds wordt stopgezet, worden de betrokken bedragen die als voorziening naar het gemeenschappelijk voorzieningsfonds zijn overgemaakt, teruggevorderd als interne bestemmingsontvangsten op grond van artikel 21, lid 5, van het Financieel Reglement. De betrokken lidstaat dient een verzoek voor één of meer wijzigingen van het programma in om de teruggevorderde bedragen en de overeenkomstig lid 2 van dit artikel aan toekomstige kalenderjaren toegewezen bedragen te kunnen gebruiken. De beëindiging of wijziging van de bijdrageovereenkomst geschiedt gelijktijdig met de vaststelling van de besluiten tot wijziging van het betrokken programma of de betrokken programma's.

6. Indien een garantieovereenkomst overeenkomstig artikel 10, lid 4, derde alinea, van de InvestEU-verordening binnen vier jaar na de sluiting ervan niet goed is uitgevoerd, wordt de bijdrageovereenkomst gewijzigd. De lidstaat kan erom verzoeken dat bedragen die op grond van lid 1 van dit artikel aan de EU-garantie zijn bijgedragen en die zijn vastgelegd in de garantieovereenkomst maar geen onderliggende leningen, investeringen in eigen vermogen of andere risicodragende instrumenten dekken, worden behandeld overeenkomstig lid 5 van dit artikel.
7. Middelen die worden gegenereerd door of toe te schrijven zijn aan de bedragen die aan de EU-garantie zijn bijgedragen, worden aan de lidstaat ter beschikking gesteld overeenkomstig artikel 10, lid 5, punt a), van de InvestEU-verordening en gebruikt voor steun in het kader van dezelfde doelstelling of doelstellingen in de vorm van financieringsinstrumenten of begrotingsgaranties.

8. Voor de bedragen die overeenkomstig de leden 4, 5 en 6 van dit artikel opnieuw zullen worden gebruikt in een programma, begint de termijn voor de vrijmaking als bepaald in artikel 105, lid 1, te lopen in het jaar waarin de overeenkomstige budgettaire vastleggingen worden gedaan.

HOOFDSTUK II

Randvoorwaarden en prestatiekader

Artikel 15

Randvoorwaarden

1. Voor de specifieke doelstellingen worden in deze verordening randvoorwaarden vastgelegd.

Bijlage III bevat horizontale randvoorwaarden die gelden voor alle specifieke doelstellingen en de criteria die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de vraag of aan de voorwaarden is voldaan.

Bijlage IV bevat thematische randvoorwaarden voor het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds en de criteria die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de vraag of aan de voorwaarden is voldaan.

De randvoorwaarde met betrekking tot de middelen en capaciteit voor de effectieve toepassing van de staatssteunregels is niet van toepassing voor programma's die steun ontvangen van het AMIF, het ISF of het BMVI.

2. Bij de voorbereiding van een programma of de invoering van een nieuwe specifieke doelstelling als onderdeel van een programmawijziging, beoordeelt de lidstaat of deze randvoorwaarden die samenhangen met de geselecteerde specifieke doelstelling, zijn vervuld. Een randvoorwaarde is vervuld wanneer is voldaan aan alle daaraan gerelateerde criteria. De lidstaat geeft in elk programma of in de programmawijziging de vervulde en niet-vervulde randvoorwaarden aan en verstrekt een motivering indien hij van oordeel is dat een randvoorwaarde is vervuld.
3. Indien niet is voldaan aan een randvoorwaarde op het ogenblik dat het programma wordt goedgekeurd of gewijzigd, brengt de lidstaat de Commissie op de hoogte zodra hij van oordeel is dat de randvoorwaarde is vervuld, met een motivering daarvan.
4. De Commissie verricht zo snel mogelijk en uiterlijk drie maanden na ontvangst van de in lid 3 bedoelde informatie een beoordeling en stelt de lidstaat ervan in kennis of zij het met de lidstaat eens is dat de randvoorwaarde is vervuld.

Indien de Commissie het oneens is met de lidstaat dat de randvoorwaarde is vervuld, stelt zij de lidstaat daarvan in kennis en deelt zij deze haar beoordeling mede.

Indien de lidstaat het oneens is met de beoordeling van de Commissie, legt de lidstaat zijn opmerkingen binnen een maand voor aan de Commissie, die dan handelt overeenkomstig de eerste alinea.

Indien de lidstaat de beoordeling van de Commissie aanvaardt, handelt de lidstaat overeenkomstig lid 3.

5. Onverminderd artikel 105 kunnen uitgaven die verband houden met concrete acties die gekoppeld zijn aan de specifieke doelstelling worden opgenomen in betalingsaanvragen, maar deze worden niet door de Commissie vergoed totdat de Commissie de lidstaat overeenkomstig dit artikel, lid 4, eerste alinea, ervan in kennis heeft gesteld dat de randvoorwaarde is vervuld.

De eerste alinea is niet van toepassing op concrete acties die bijdragen tot de vervulling van de overeenkomstige randvoorwaarde.

6. De lidstaat zorgt ervoor dat de randvoorwaarden gedurende de volledige programmeringsperiode vervuld blijven en gerespecteerd worden. Hij stelt de Commissie in kennis van elke wijziging die de vervulling van de randvoorwaarden beïnvloedt.

Indien de Commissie van oordeel is dat niet langer aan een randvoorwaarde wordt voldaan, stelt zij de lidstaat daarvan in kennis en deelt zij deze haar beoordeling mede. Vervolgens wordt de in lid 4, tweede en derde alinea, beschreven procedure gevolgd.

Indien de Commissie op basis van de opmerkingen van de lidstaat tot de conclusie komt dat de randvoorwaarde nog altijd niet is vervuld, en onverminderd artikel 105, kunnen uitgaven die verband houden met de specifieke doelstelling worden opgenomen in betalingsaanvragen, maar worden deze niet door de Commissie vergoed totdat de Commissie de lidstaat overeenkomstig lid 4, eerste alinea, van dit artikel ervan in kennis heeft gesteld dat de randvoorwaarde is vervuld.

7. Bijlage IV is niet van toepassing op prioriteiten die worden ondersteund door het JTF en op de middelen uit het EFRO en het ESF+ die overeenkomstig artikel 27 aan het JTF zijn overgedragen.

Artikel 16

Prestatiekader

1. Elke lidstaat stelt een prestatiekader op om de prestaties van het programma tijdens de uitvoering ervan te kunnen monitoren, erover te kunnen rapporteren en ze te kunnen evalueren en om bij te dragen tot het meten van de algemene prestaties van de fondsen.

Het prestatiekader bestaat uit:

- a) output- en resultaatindicatoren, gekoppeld aan specifieke, voor het programma geselecteerde doelstellingen die in de fondsspecifieke verordeningen zijn vastgesteld;
 - b) tussendoelen voor de outputindicatoren die uiterlijk eind 2024 moeten zijn bereikt;
en
 - c) einddoelen voor de output- en resultaatindicatoren die uiterlijk eind 2029 moeten zijn bereikt.
2. Er worden tussen- en einddoelen vastgesteld met betrekking tot elke specifieke doelstelling binnen een programma, met uitzondering van technische bijstand en van de in artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening bedoelde specifieke doelstelling voor het bestrijden van materiële deprivatie.
3. Tussen- en einddoelen stellen de Commissie en de lidstaat in staat de vooruitgang bij de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen te meten. Zij voldoen aan de in artikel 33, lid 3, van het Financieel Reglement bedoelde vereisten.

Artikel 17

Methode voor de vaststelling van een prestatiekader

1. De methode voor de vaststelling van een prestatiekader omvat:
 - a) de door de lidstaten toegepaste criteria voor de selectie van indicatoren;
 - b) de gebruikte gegevens of bewijzen, de borging van de gegevenskwaliteit en de berekeningsmethode;
 - c) factoren die het bereiken van de tussen- en einddoelen kunnen beïnvloeden, en de wijze waarop deze in aanmerking zijn genomen.
2. De lidstaten stellen de methode voor de vaststelling van het prestatiekader op verzoek ter beschikking van de Commissie.

Artikel 18

Tussentijdse evaluatie en flexibiliteitsbedrag

1. Voor de programma's ondersteund door het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF verricht de lidstaat een evaluatie van elk programma, rekening houdend met de volgende elementen:
 - a) de nieuwe uitdagingen die in de relevante, in 2024 aangenomen landspecifieke aanbevelingen in kaart worden gebracht;
 - b) de vooruitgang bij de uitvoering van het geïntegreerde nationale energie- en klimaatplan, indien van toepassing;

- c) de vooruitgang bij de uitvoering van de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten;
 - d) de sociaal-economische situatie van de betrokken lidstaat of regio, met bijzondere nadruk op territoriale behoeften, waarbij met elke belangrijke negatieve financiële, economische of sociale ontwikkeling rekening wordt gehouden.
 - e) de belangrijkste resultaten van de relevante evaluaties;
 - f) de vooruitgang bij het bereiken van de tussendoelen, rekening houdend met grote moeilijkheden die bij de uitvoering van het programma zijn ondervonden;
 - g) voor de door het JTF ondersteunde programma's, de door de Commissie overeenkomstig artikel 29, lid 1, punt b), van Verordening (EU) 2018/1999 uitgevoerde beoordeling.
2. Voor elk programma dient de lidstaat uiterlijk 31 maart 2025 bij de Commissie voor elk programma een beoordeling van het resultaat van de tussentijdse evaluatie in, met inbegrip van een voorstel voor de definitieve toewijzing van het in artikel 86, lid 1, tweede alinea, bedoelde flexibiliteitsbedrag.
3. Indien dit naar aanleiding van de tussentijdse evaluatie van het programma nodig wordt geacht, of indien er overeenkomstig lid 1, punt a), nieuwe uitdagingen in kaart worden gebracht, dient de lidstaat bij de Commissie de in lid 2 bedoelde beoordeling in, samen met het gewijzigde programma.

De herzieningen moeten het volgende omvatten:

- a) de toewijzingen van de financiële middelen per prioriteit;
- b) herziene of nieuwe doelen;
- c) indien van toepassing, de bedragen per fonds en per categorie van regio die moeten worden bijgedragen aan het InvestEU-programma;

De Commissie keurt het herziene programma goed overeenkomstig artikel 24, met inbegrip van een definitieve toewijzing van het flexibiliteitsbedrag.

4. Indien de lidstaat als gevolg van de tussentijdse evaluatie van oordeel is dat het programma geen wijziging behoeft:
 - a) stelt de Commissie binnen drie maanden na de indiening van de in lid 2 bedoelde beoordeling een besluit vast waarbij de definitieve toewijzing van het flexibiliteitsbedrag wordt bevestigd; ofwel
 - b) verzoekt de Commissie de lidstaat binnen twee maanden na de indiening van de in lid 2 van dit artikel bedoelde beoordeling een gewijzigd programma in te dienen overeenkomstig artikel 24.
5. Tot de vaststelling van het besluit van de Commissie waarbij de definitieve toewijzing van het flexibiliteitsbedrag wordt bevestigd, is dit bedrag niet beschikbaar voor de selectie van concrete acties.
6. De Commissie stelt een verslag op over het resultaat van de tussentijdse evaluatie en dient het uiterlijk eind 2026 bij het Europees Parlement en de Raad in.

HOOFDSTUK III

Maatregelen verbonden aan goed economisch bestuur en aan buitengewone of uitzonderlijke omstandigheden

Artikel 19

Maatregelen om de doeltreffendheid van de fondsen te koppelen aan goed economisch bestuur

1. De Commissie kan een lidstaat verzoeken de betrokken programma's opnieuw te bezien en wijzigingen daarvan voor te stellen indien dit nodig is om de uitvoering van de desbetreffende aanbevelingen van de Raad te ondersteunen.

Dit verzoek kan worden geformuleerd:

- a) ter ondersteuning van de uitvoering van een relevante landspecifieke aanbeveling vastgesteld overeenkomstig artikel 121, lid 2, VWEU en van een relevante tot de lidstaat gerichte aanbeveling van de Raad vastgesteld overeenkomstig artikel 148, lid 4, VWEU;
- b) ter ondersteuning van de uitvoering van tot de betrokken lidstaat gerichte relevante aanbevelingen van de Raad vastgesteld overeenkomstig artikel 7, lid 2, of artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹, op voorwaarde dat deze wijzigingen noodzakelijk worden geacht om de macro-economische onevenwichtigheden te helpen corrigeren.

¹ Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden (PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25).

2. Een verzoek van de Commissie aan een lidstaat overeenkomstig lid 1 wordt gemotiveerd, onder verwijzing naar de noodzaak de uitvoering van de desbetreffende aanbevelingen te ondersteunen, en in dit verzoek wordt vermeld om welke programma's of prioriteiten het volgens de Commissie gaat, alsmede de aard van de verwachte wijzigingen. Zulk verzoek wordt niet geformuleerd vóór 2023 of na 2026, noch in verband met hetzelfde programma in twee opeenvolgende jaren.
3. De lidstaat dient zijn antwoord op het in lid 1 bedoelde verzoek in binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek, waarin hij uitlegt welke wijzigingen hij in de desbetreffende programma's nodig acht en waarom, en aangeeft om welke programma's het gaat en welk karakter de voorgestelde wijzigingen hebben, alsmede welke effecten ervan worden verwacht op de uitvoering van aanbevelingen en op de tenuitvoerlegging van de fondsen. Zo nodig formuleert de Commissie opmerkingen binnen één maand na ontvangst van dat antwoord.
4. De lidstaat dient een voorstel tot wijziging van de desbetreffende programma's in binnen twee maanden na de datum van indiening van het in lid 3 bedoelde antwoord.
5. Indien de Commissie geen opmerkingen heeft ingediend of van mening is dat met alle ingediende opmerkingen naar tevredenheid rekening is gehouden, stelt zij uiterlijk vier maanden na de indiening ervan door de lidstaat een besluit vast tot goedkeuring van de wijzigingen van de desbetreffende programma's.

6. Indien de lidstaat in reactie op een overeenkomstig lid 1 geformuleerd verzoek niet effectief optreedt binnen de in de leden 3 en 4 bepaalde termijnen, kan de Commissie binnen drie maanden nadat zij opmerkingen overeenkomstig lid 3 heeft gemaakt of nadat het voorstel van de lidstaat overeenkomstig lid 4 is ingediend, aan de Raad een voorstel doen om alle of een deel van de betalingen voor de betrokken programma's of prioriteiten te schorsen. In haar voorstel geeft de Commissie aan om welke redenen zij besluit dat de lidstaat niet effectief is opgetreden. Bij de opstelling van haar voorstel neemt de Commissie alle relevante informatie in aanmerking en houdt zij rekening met alle elementen die naar voren komen in het kader van en met alle standpunten die zijn geformuleerd via de in lid 14 bedoelde gestructureerde dialoog.

De Raad neemt door middel van een uitvoeringshandeling een besluit over dit voorstel. Die uitvoeringshandeling geldt alleen voor verzoeken om betaling die zijn ingediend na de datum van vaststelling van die uitvoeringshandeling.

7. De Commissie doet een voorstel aan de Raad om alle of een deel van de vastleggingen of betalingen voor een of meer programma's van een lidstaat te schorsen indien de Raad overeenkomstig artikel 126, lid 8 of lid 11, VWEU besluit dat een lidstaat geen effectieve maatregelen heeft genomen om zijn buitensporige tekort te corrigeren, tenzij hij het bestaan van een ernstige economische neergang in de eurozone of de Unie als geheel in de zin van artikel 3, lid 5, en artikel 5, lid 2, van Verordening 1467/97 van de Raad¹ heeft vastgesteld.

¹ Verordening (EG) nr. 1467/97 van de Raad van 7 juli 1997 over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten (PB L 209 van 2.8.1997, blz. 6).

8. In de volgende gevallen kan de Commissie de Raad voorstellen alle of een deel van de vastleggingen of betalingen voor een of meer programma's van een lidstaat te schorsen:
- a) de Raad neemt in dezelfde procedure bij buitensporige onevenwichtigheden, overeenkomstig artikel 8, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹, twee opeenvolgende aanbevelingen aan omdat de lidstaat een ontoereikend plan met corrigerende maatregelen heeft ingediend;
 - b) de Raad stelt in dezelfde procedure bij buitensporige onevenwichtigheden overeenkomstig artikel 10, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1176/2011, twee opeenvolgende besluiten vast waarbij wordt vastgesteld dat een lidstaat zijn verplichtingen niet is nagekomen doordat hij de aanbevolen corrigerende maatregelen niet heeft genomen;
 - c) de Commissie concludeert dat een lidstaat geen maatregelen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad² heeft genomen, en besluit bijgevolg de uitbetaling van de aan die lidstaat toegekende financiële bijstand niet goed te keuren;

¹ Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden (PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25).

² Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad van 18 februari 2002 houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten (PB L 53 van 23.2.2002, blz. 1).

- d) de Raad besluit dat een lidstaat het macro-economisch aanpassingsprogramma overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 472/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ niet naleeft of de maatregelen waarom is verzocht in een overeenkomstig artikel 136, lid 1, VWEU vastgesteld Raadsbesluit, niet neemt.
9. Er wordt prioriteit gegeven aan het schorsen van vastleggingen. Betalingen worden alleen geschorst wanneer het de bedoeling is onmiddellijk op te treden of bij significante niet-naleving. De schorsing van betalingen is van toepassing op betalingsaanvragen die na de datum van het schorsingsbesluit voor de programma's in kwestie zijn ingediend.
10. Een voorstel van de Commissie voor een besluit tot schorsing van vastleggingen wordt geacht door de Raad te zijn aangenomen, tenzij deze binnen één maand na de indiening van het Commissievoorstel, door middel van een uitvoeringshandeling besluit het voorstel met gekwalificeerde meerderheid te verwerpen.

De schorsing van vastleggingen is van toepassing op de vastleggingen van de fondsen voor de lidstaat in kwestie vanaf 1 januari van het jaar na de vaststelling van het schorsingsbesluit.

De Raad stelt op basis van een voorstel van de Commissie als bedoeld in de leden 7 en 8, door middel van een uitvoeringshandeling een besluit over de schorsing van betalingen vast.

¹ Verordening (EU) nr. 472/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 21 mei 2013 betreffende de versterking van het economische en budgettaire toezicht op lidstaten in de eurozone die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ten aanzien van hun financiële stabiliteit (PB L 140 van 27.5.2013, blz. 1).

11. De omvang en de zwaarte van de op te leggen schorsing van vastleggingen of betalingen zijn evenredig, nemen de gelijke behandeling van de lidstaten in acht, en houden rekening met de economische en sociale omstandigheden van de betrokken lidstaat, in het bijzonder met het werkloosheidspeil, het armoedepil of de mate van sociale uitsluiting in de betrokken lidstaat ten opzichte van het gemiddelde van de Unie en met het effect van de schorsing op de economie van de betrokken lidstaat. De impact van schorsingen op programma's die van essentieel belang zijn voor het aanpakken van negatieve economische of sociale omstandigheden, is een specifieke factor waarmee rekening moet worden gehouden.
12. Voor de schorsing van vastleggingen geldt in de volgende gevallen dat maximaal 25 % van de vastleggingen voor het volgende kalenderjaar voor de fondsen, of, als dat minder is, 0,25 % van het nominale bbp, kan worden geschorst:
- a) bij de eerste niet-naleving van een procedure bij buitensporige tekorten als bedoeld in lid 7;
 - b) bij de eerste niet-naleving in verband met een plan met corrigerende maatregelen in het kader van een procedure bij buitensporige onevenwichtigheden als bedoeld in lid 8, punt a);
 - c) bij niet-naleving van de aanbevolen corrigerende maatregel in het kader van een procedure bij buitensporige onevenwichtigheden als bedoeld in lid 8, punt b);
 - d) bij de eerste niet-naleving als bedoeld in lid 8, punten c) en d).

In het geval van voortdurende niet-naleving kan het percentage van geschorste vastleggingen hoger liggen dan de in de eerste alinea bedoelde maximumpercentages.

13. In de volgende gevallen heft de Raad op voorstel van de Commissie de schorsing van vastleggingen op:
- a) de procedure bij buitensporige tekorten wordt overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1467/97 opgeschort, of de Raad heeft overeenkomstig artikel 126, lid 12, VWEU besloten het besluit betreffende het bestaan van een buitensporig tekort in te trekken;
 - b) de Raad heeft het door de betrokken lidstaat ingediende plan met corrigerende maatregelen overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1176/2011 onderschreven, de procedure bij buitensporige onevenwichtigheden wordt overeenkomstig artikel 10, lid 5, van die verordening opgeschort, of de Raad heeft de procedure bij buitensporige onevenwichtigheden overeenkomstig artikel 11 van die verordening afgesloten;
 - c) de Commissie heeft geconcludeerd dat de betrokken lidstaat passende maatregelen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 332/2002 heeft genomen;
 - d) de Commissie heeft geconcludeerd dat de betrokken lidstaat passende maatregelen heeft genomen om het in artikel 7 van Verordening (EU) nr. 472/2013 bedoelde macro-economisch aanpassingsprogramma uit te voeren, of de maatregelen heeft genomen waarom is verzocht in een overeenkomstig artikel 136, lid 1, VWEU vastgesteld Raadsbesluit.

Nadat de Raad de schorsing van vastleggingen heeft opgeheven, plaatst de Commissie de geschorste vastleggingen overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EU, Euratom) 2020/2093 van de Raad opnieuw op de begroting.

Geschorste vastleggingen mogen na 2027 niet opnieuw op de begroting worden geplaatst.

De termijn voor de vrijmaking van het opnieuw op de begroting geplaatste bedrag overeenkomstig artikel 105 gaat in vanaf het jaar waarin de geschorste vastlegging opnieuw op de begroting is geplaatst.

Een besluit over de opheffing van de schorsing van betalingen wordt genomen door de Raad op basis van een voorstel van de Commissie, indien aan de in de eerste alinea vermelde toepasselijke voorwaarden is voldaan. Een voorstel van de Commissie voor een besluit over de opheffing van de schorsing van vastleggingen wordt geacht te zijn aangenomen door de Raad tenzij de Raad door middel van een uitvoeringshandeling met gekwalificeerde meerderheid binnen een maand na voorlegging van het Commissievoorstel besluit een dergelijk voorstel af te wijzen.

14. De Commissie houdt het Europees Parlement op de hoogte van de tenuitvoerlegging van dit artikel. Met name informeert de Commissie het Europees Parlement onmiddellijk wanneer voor een lidstaat een van de voorwaarden in lid 6, 7 of 8 is vervuld en verstrekt zij gedetailleerde gegevens over de fondsen en programma's waarvoor tot een schorsing kan worden besloten.

Het Europees Parlement kan de Commissie uitnodigen voor een gestructureerde dialoog over de toepassing van dit artikel, in het licht van de toezending van de in de eerste alinea bedoelde informatie.

De Commissie zendt het voorstel voor de schorsing van vastleggingen, respectievelijk het voorstel om deze schorsing op te heffen, onverwijld na de goedkeuring ervan toe aan het Europees Parlement en de Raad. Het Europees Parlement kan de Commissie verzoeken de redenen voor haar voorstel toe te lichten.

15. Uiterlijk op 31 december 2025 verricht de Commissie een evaluatie van de toepassing van dit artikel. Daartoe stelt zij een verslag op, dat zij toezendt aan het Europees Parlement en de Raad, indien nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel.
16. Als er grote veranderingen plaatsvinden in de sociale en economische situatie in de Unie, kan de Commissie een voorstel indienen voor een evaluatie van de toepassing van dit artikel, of kan het Europees Parlement of de Raad, handelend overeenkomstig respectievelijk artikel 225 of 241 VWEU, de Commissie verzoeken een dergelijk voorstel in te dienen.
17. Dit artikel is niet van toepassing op ESF+, het AMIF, het ISF, het BMVI of op Interreg-programma's.

Artikel 20

Tijdelijke maatregelen voor het gebruik van de fondsen in reactie op uitzonderlijke of buitengewone omstandigheden

1. Indien de Raad na [datum van inwerkingtreding van deze verordening] erkent dat zich een buitengewone gebeurtenis voordoet die buiten de macht van één of meer lidstaten valt en een aanzienlijke invloed heeft op de financiële positie van de overheid, dan wel een ernstige economische neergang van het eurogebied of de Unie als geheel zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, tiende alinea, artikel 6, lid 3, vierde alinea, artikel 9, lid 1, tiende alinea, en artikel 10, lid 3, vierde alinea, van Verordening (EG) nr. 1466/97¹, of dat zich onverwachte ongunstige economische gebeurtenissen met een ernstige negatieve weerslag op de openbare financiën voordoen zoals bedoeld in artikel 3, lid 5, en artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1467/97, kan de Commissie bij uitvoeringsbesluit voor een periode van ten hoogste 18 maanden een of meer van de volgende maatregelen vaststellen, mits deze strikt noodzakelijk zijn om op die uitzonderlijke en buitengewone omstandigheden te reageren:
 - a) op verzoek van een of meer betrokken lidstaten de tussentijdse betalingen, in afwijking van artikel 112, leden 3 en 4, van deze verordening, alsook van artikel 40 van de EFMZVA-verordening, artikel 15 van de AMIF-verordening, artikel 12 van de ISF-verordening en artikel 12 van de BMVI-verordening, verhogen met 10 procentpunten boven het toepasselijke medefinancieringspercentage, met een maximum van 100 %;

¹ Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad van 7 juli 1997 over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid (PB L 209 van 2.8.1997, blz. 1).

- b) de autoriteiten van een lidstaat toestaan concrete acties die fysiek zijn voltooid of volledig zijn uitgevoerd voordat de aanvraag voor de financiering in het kader van het programma bij de beheerautoriteit is ingediend, in afwijking van artikel 63, lid 6, te selecteren voor steun mits de concrete actie in reactie op de uitzonderlijke omstandigheden is genomen;
 - c) in afwijking van artikel 63, lid 7, bepalen dat de uitgaven voor concrete acties in reactie op dergelijke omstandigheden subsidiabel kunnen worden vanaf de datum waarop de Raad het bestaan van die omstandigheden heeft bevestigd;
 - d) de termijnen voor de indiening van documenten en van gegevens bij de Commissie verlengen tot maximaal 3 maanden, in afwijking van artikel 41, lid 6, artikel 42, lid 1, artikel 44, lid 2, en artikel 49, lid 3, eerste alinea.
2. De Commissie houdt het Europees Parlement en de Raad op de hoogte van de tenuitvoerlegging van dit artikel. Indien een van de voorwaarden van lid 1 is vervuld, stelt de Commissie het Europees Parlement en de Raad onmiddellijk in kennis van haar beoordeling van de situatie en van haar geplande follow-up.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de Commissie uitnodigen voor een gestructureerde dialoog over de toepassing van dit artikel. Bij het beoordelen van de situatie en het zich beraden op een follow-up houdt de Commissie terdege rekening met de via de gestructureerde dialoog ingenomen en kenbaar gemaakte standpunten.

4. Indien de specifieke omstandigheden die tot de vaststelling van deze tijdelijke maatregelen hebben geleid, na de in lid 1 bedoelde periode van ten hoogste 18 maanden aanhouden, beoordeelt de Commissie de situatie opnieuw en dient zij in voorkomend geval een wetgevingsvoorstel in tot wijziging van deze verordening, waarbij in de nodige flexibiliteit wordt voorzien om deze omstandigheden aan te pakken.
5. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad onverwijld in kennis van het op grond van lid 1 vastgestelde uitvoeringsbesluit, en wel uiterlijk binnen twee werkdagen na de vaststelling ervan.

TITEL III

PROGRAMMERING

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen betreffende de fondsen

Artikel 21

Vorbereiding en indiening van programma's

1. De lidstaten stellen, in samenwerking met de in artikel 8, lid 1, bedoelde partners, programma's op voor de uitvoering van de fondsen in de periode vanaf 1 januari 2021 tot en met 31 december 2027.

2. De lidstaten dienen hun programma's uiterlijk drie maanden na de indiening van de partnerschapsovereenkomst in bij de Commissie. Voor het AMIF, het ISF en het BMVI dienen de lidstaten hun programma's uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding van deze verordening of, indien dit later is, van de toepasselijke fondsspecifieke verordening in bij de Commissie.
3. De lidstaten stellen de programma's op overeenkomstig het model in bijlage V.

Voor het AMIF, het ISF en het BMVI stellen de lidstaten programma's op overeenkomstig het model in bijlage VI.
4. Indien een milieurapport overeenkomstig Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad¹ wordt opgesteld, wordt het op de in artikel 49, lid 1, van deze verordening bedoelde website van het programma gepubliceerd.

Artikel 22

Inhoud van programma's

1. Elk programma bevat een strategie voor de bijdrage van het programma aan de verwezenlijking van de beleidsdoelstellingen of de specifieke doelstelling van het JTF en voor het meedelen van de resultaten ervan.

¹ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197 van 21.7.2001, blz. 30).

2. Een programma bevat een of meer prioriteiten. Elke prioriteit is gerelateerd aan één enkele beleidsdoelstelling, aan de specifieke doelstelling van het JTF of aan een vorm van technische bijstand uitgevoerd uit hoofde van artikel 36, lid 4, of artikel 37. Een prioriteit kan steun uit één of meer fondsen ontvangen, tenzij ze steun uit het JTF ontvangt of technische bijstand betreft die is uitgevoerd op grond van artikel 36, lid 4, of artikel 37. Prioriteiten die gerelateerd zijn aan beleidsdoelstellingen, zijn onderverdeeld in een of meer specifieke doelstellingen. Er kunnen meerdere prioriteiten gerelateerd zijn aan één beleidsdoelstelling of aan de specifieke doelstelling van het JTF.

Programma's die steun ontvangen uit het AMIF, het ISF of het BMVI gebruiken steun uit één fonds en bevatten zowel specifieke doelstellingen als specifieke doelstellingen voor technische bijstand.

3. Elk programma bevat het volgende:

- a) een samenvatting van de voornaamste uitdagingen, rekening houdend met:
 - i) economische, sociale en territoriale verschillen en ongelijkheden, behalve voor door het EFMZVA ondersteunde programma's;
 - ii) tekortkomingen van de markt;
 - iii) investeringsbehoeften en complementariteit en synergie met andere vormen van steun;

- iv) de uitdagingen die zijn vastgelegd in de desbetreffende landspecifieke aanbevelingen, in de nationale of regionale strategieën en in de geïntegreerde nationale energie- en klimaatplannen, of die verband houden met de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten, of, wat het AMIF, het ISF en het BMVI betreft, die zijn vastgelegd in andere relevante aanbevelingen van de Unie aan die lidstaat;
- v) uitdagingen op het vlak van administratieve capaciteit, bestuur en vereenvoudigingsmaatregelen;
- vi) een geïntegreerde benadering voor de aanpak van demografische uitdagingen, in voorkomend geval;
- vii) lessen uit het verleden;
- viii) macroregionale strategieën en zeebekkenstrategieën, voor zover lidstaten en regio's deelnemen aan dergelijke strategieën;
- ix) voor door het AMIF, het ISF of het BMVI ondersteunde programma's, de vorderingen met de uitvoering van het relevante EU-acquis en van actieplannen, evenals een verantwoording voor de keuze van de specifieke doelstellingen.
- x) voor door het JTF ondersteunde programma's, de transitieproblemen die zijn vermeld in de territoriale plannen voor een rechtvaardige.

De punten i), ii) en viii) zijn niet van toepassing op programma's die ondersteuning van het AMIF, het ISF of het BMVI krijgen;

- b) een verantwoording voor de geselecteerde beleidsdoelstellingen, de bijhorende prioriteiten, de specifieke doelstellingen en de vormen van steun;
- c) de specifieke doelstellingen van elke prioriteit, behalve waar het technische bijstand betreft;
- d) voor elke specifieke doelstelling:
 - i) de gerelateerde soorten acties en de verwachte bijdrage ervan tot die specifieke doelstellingen, tot macroregionale strategieën, zeebekkenstrategieën, en tot territoriale plannen voor een rechtvaardige transitie die door het JTF worden ondersteund, indien van toepassing;
 - ii) outputindicatoren en resultaatindicatoren met de bijbehorende tussen- en einddoelen;
 - iii) de voornaamste doelgroepen;
 - iv) acties ter waarborging van gelijkheid, inclusie en non-discriminatie;
 - v) een opgave van de beoogde specifieke grondgebieden, met inbegrip van het geplande gebruik van geïntegreerde territoriale investeringen, vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling of andere territoriale instrumenten;
 - vi) de interregionale, grensoverschrijdende en transnationale acties waarvan de begunstigden in ten minste één andere lidstaat of buiten de Unie gevestigd zijn, voor zover van toepassing;

- vii) het geplande gebruik van financieringsinstrumenten;
 - viii) de interventietypes en een indicatieve uitsplitsing van de programmamiddelen naar interventietype;
 - ix) voor de specifieke doelstelling van het JTF, de rechtvaardiging van bedragen die overeenkomstig artikel 27 uit het EFRO respectievelijk het ESF+ zijn overgedragen, alsmede de uitsplitsing naar regiocategorie, waarin de geplande interventietypes worden weergegeven in overeenstemming met de territoriale plannen voor een rechtvaardige transitie;
- e) voor elke prioriteit in verband met overeenkomstig artikel 36, lid 4, uitgevoerde technische bijstand:
- i) de gerelateerde soorten acties;
 - ii) outputindicatoren met de bijbehorende tussen -en einddoelen;
 - iii) de voornaamste doelgroepen;
 - iv) de interventietypes en een indicatieve uitsplitsing van de programmamiddelen naar interventietype;
- f) het geplande gebruik van technische bijstand op grond van artikel 37, voor zover van toepassing, en relevante interventietypes;

- g) een financieringsplan dat het volgende bevat:
- i) een tabel met de totale financiële toewijzingen voor elk van de fondsen en, waar van toepassing, voor elke regiocategorie voor de hele programmeringsperiode en per jaar, met inbegrip van op grond van artikel 26 of artikel 27 overgedragen bedragen;
 - ii) voor door het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds of het JTF ondersteunde programma's, een tabel met de totale financiële toewijzingen voor elke prioriteit per fonds en per regiocategorie, waar van toepassing, de nationale bijdrage en of die is samengesteld uit publieke of private bijdragen, of beide;
 - iii) voor door het EFMZVA ondersteunde programma's, een tabel met voor elke specifieke doelstelling het bedrag van de totale financiële toewijzingen uit het fonds en de nationale bijdrage;
 - iv) voor door het AMIF, het ISF of het BMVI ondersteunde programma's, een tabel met per specifieke doelstelling de totale financiële toewijzingen per actietype, de nationale bijdrage en of die is samengesteld uit publieke of private bijdragen, of beide;
- h) de maatregelen die zijn getroffen om de in artikel 8, lid 1, bedoelde relevante partners te betrekken bij de voorbereiding van het programma en de rol van die partners bij de uitvoering, de monitoring en de evaluatie van het programma;

- i) voor elke overeenkomstig artikel 15 en de bijlagen III en IV vastgestelde randvoorwaarde die samenhangt met de geselecteerde specifieke doelstelling, een beoordeling of aan de randvoorwaarde wordt voldaan op de datum van indiening van het programma;
- j) de voorziene aanpak van de communicatie en zichtbaarheid van het programma door het vaststellen van de doelstellingen, het doelpubliek, de communicatiekanalen, waaronder communicatieactiviteiten op sociale media, waar van toepassing, de geplande begroting en de relevante indicatoren voor monitoring en evaluatie;
- k) de programma-autoriteiten en de instantie of – indien van toepassing, in geval van technische bijstand overeenkomstig artikel 36, lid 5 – de instanties die betalingen van de Commissie ontvangen.

De punten i), ii) en viii) van punt a) van dit lid zijn niet van toepassing op programma's die enkel de specifieke doelstelling van artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening ondersteunen. Punt d) van dit lid is niet van toepassing op de in artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening bedoelde specifieke doelstelling.

Voor het EFRO, het Cohesiefonds, het ESF+, het JTF en het EFMZVA gaat het programma vergezeld van een lijst met geplande concrete acties van strategisch belang en van een tijdschema, die ter informatie dienen.

Indien er overeenkomstig punt k) meer dan één instantie wordt aangewezen die betalingen van de Commissie ontvangt, vermeldt de lidstaat de verdeling van de vergoede bedragen over die instanties.

4. In afwijking van lid 3, punten b), c) en e), wordt voor elke specifieke doelstelling van door het AMIF, het ISF of het BMVI ondersteunde programma's het volgende verstrekt:
- a) een beschrijving van de uitgangssituatie, uitdagingen en door het fonds ondersteunde reacties;
 - b) een vermelding van de uitvoeringsmaatregelen;
 - c) een indicatieve lijst van acties en de verwachte bijdrage daarvan aan de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen;
 - d) indien van toepassing, een motivering voor de operationele steun, specifieke acties, noodhulp en acties als bedoeld in de artikelen 19 en 20 van de AMIF-verordening;
 - e) output- en resultaatindicatoren met de bijbehorende intermediaire en finale streefdoelen;
 - f) een indicatieve verdeling van de geprogrammeerde middelen naar interventietype.
5. Interventietypes worden gebaseerd op de in bijlage I opgenomen nomenclatuur. Voor door het EFMZVA, het AMIF, het ISF of het BMVI ondersteunde programma's worden de interventietypes gebaseerd op de in de fondsspecifieke verordeningen vastgelegde nomenclatuur.
6. Voor EFRO-, ESF+-, Cohesiefonds- en JTF-programma's bevat de in lid 3, punt g), ii), bedoelde tabel de bedragen voor de jaren 2021 tot en met 2027, met inbegrip van het flexibiliteitsbedrag.

7. De lidstaat stelt de Commissie in kennis van elke verandering in de in lid 3, eerste alinea, punt k), bedoelde informatie die geen programmawijziging vergt.
8. Voor door het JTF ondersteunde programma's dienen de lidstaten bij de Commissie de territoriale plannen voor een rechtvaardige transitie in als onderdeel van het programma of de programma's of van een verzoek tot wijziging ervan.

Artikel 23

Goedkeuring van programma's

1. De Commissie beoordeelt het programma en de mate waarin het deze verordening en de fondsspecifieke verordeningen nakomt en, wat het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA betreft, de verenigbaarheid daarvan met de desbetreffende partnerschapsovereenkomst. Bij haar beoordeling houdt de Commissie met name rekening met de relevante landspecifieke aanbevelingen, de relevante uitdagingen in de geïntegreerde nationale energie- en klimaatplannen en de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten, en de manier waarop deze worden aangepakt.
2. De Commissie kan binnen drie maanden na de datum waarop het programma door de lidstaat is ingediend, opmerkingen formuleren.
3. De lidstaat evalueert het programma en houdt rekening met de opmerkingen van de Commissie.

4. De Commissie stelt uiterlijk vijf maanden na *de eerste* indiening van het programma door de lidstaat, door middel van een uitvoeringshandeling een besluit tot goedkeuring van het programma vast.

Artikel 24

Wijziging van programma's

1. De lidstaat kan een redenen omkleed verzoek tot wijziging van een programma indienen, samen met het gewijzigde programma, waarin wordt vermeld wat het verwachte effect van die wijziging is op het verwezenlijken van de doelstellingen.
2. De Commissie beoordeelt de wijziging en de mate waarin die deze verordening en de fondsspecifieke verordeningen in acht neemt, met inbegrip van verplichtingen op nationaal niveau, en kan binnen twee maanden na de datum van indiening van het gewijzigde programma opmerkingen formuleren.
3. De lidstaat beziet het gewijzigde programma opnieuw, rekening houdend met de opmerkingen van de Commissie.
4. De Commissie neemt uiterlijk vier maanden na de indiening van een wijziging van een programma door de lidstaat, een besluit tot goedkeuring ervan.

5. Voor programma's met ondersteuning van het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF, kan de lidstaat tijdens de programmeringsperiode een bedrag van maximaal 8 % van de initiële toewijzing van een prioriteit en maximaal 4 % van de programmabegroting overdragen naar een andere prioriteit van hetzelfde fonds van hetzelfde programma. Voor door het EFRO, het ESF+ en het JTF ondersteunde programma's mag de overdracht enkel toewijzingen voor dezelfde regiocategorie betreffen.

Voor programma's met ondersteuning van het EFMZVA kan de lidstaat tijdens de programmeringsperiode een bedrag van maximaal 8 % van de initiële toewijzing van een specifieke doelstelling overdragen naar een andere specifieke doelstelling, daaronder begrepen technische bijstand uit hoofde van artikel 36, lid 4.

Voor programma's met ondersteuning van het AMIF, het ISF of het BMVI kan de lidstaat tijdens de programmeringsperiode toewijzingen van één type acties overdragen naar een ander type acties binnen dezelfde prioriteit, en tevens een bedrag van maximaal 15 % van de initiële toewijzing van een prioriteit overdragen naar een andere prioriteit van hetzelfde fonds.

Dergelijke overdrachten hebben geen gevolgen voor de voorgaande jaren. De overdrachten en gerelateerde wijzigingen worden beschouwd als niet-ingrijpend en vergen geen besluit van de Commissie tot goedkeuring van de wijziging van het programma. Ze moeten echter wel voldoen aan alle regelgeving en worden van tevoren door het monitoringcomité goedgekeurd overeenkomstig artikel 40, lid 2, punt d). De lidstaat dient bij de Commissie de in artikel 22, lid 3, punt g), ii), iii) of iv), bedoelde gewijzigde tabel in, samen met alle daaraan gerelateerde wijzigingen in het programma, waar van toepassing.

6. Voor correcties van redactionele of tikfouten die geen gevolgen hebben voor de uitvoering van het programma, is geen goedkeuring van de Commissie vereist. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van dergelijke correcties.
7. Voor door het EFMZVA ondersteunde programma's is voor programmawijzigingen met betrekking tot de invoering van indicatoren geen goedkeuring van de Commissie vereist.

Artikel 25

Gezamenlijke steun uit het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF

1. Er kan in gezamenlijke steun uit het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF worden voorzien voor programma's in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei".
2. Het EFRO en het ESF+ kunnen, op complementaire wijze en met inachtneming van een maximum van 15 % aan steun van deze fondsen voor elke prioriteit van een programma, financiering verlenen voor een volledige - of een deel van een - concrete actie waarvan de kosten volgens de desbetreffende subsidiabiliteitsregels in aanmerking komen voor steun uit het andere fonds, op voorwaarde dat deze kosten noodzakelijk zijn om de concrete actie uit te voeren. Die optie is niet mogelijk voor de middelen van het EFRO en het ESF+ die overeenkomstig artikel 27 naar het JTF worden overgedragen.

Artikel 26
Overdracht van middelen

1. De lidstaten kunnen in de partnerschapsovereenkomst, of in een verzoek tot wijziging van een programma indien het monitoringcomité van het programma daarmee instemt overeenkomstig artikel 40, lid 2, punt d), verzoeken om de overdracht van maximaal 5 % van de initiële nationale toewijzing van elk fonds naar een ander instrument in direct of indirect beheer, indien in de basishandeling van dat instrument in die mogelijkheid is voorzien.

De som van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde overdrachten en de bijdragen overeenkomstig artikel 14, lid 1, eerste alinea, bedraagt niet meer dan 5 % van de initiële nationale toewijzing van elk fonds.

De lidstaten kunnen in de partnerschapsovereenkomst of in het verzoek tot wijziging van een programma verzoeken om de overdracht van maximaal 5 % van de initiële nationale toewijzing van elk fonds naar een of meer andere fondsen, met uitzondering van de overdrachten die in de vierde alinea worden bedoeld.

De lidstaten kunnen in de partnerschapsovereenkomst of in het verzoek tot wijziging van een programma eveneens verzoeken om een aanvullende overdracht van maximaal 20 % van de initiële nationale toewijzing per fonds tussen het EFRO, het ESF+ of het Cohesiefonds binnen de totale middelen van de lidstaat in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei". De lidstaten met een gemiddeld totaal werkloosheidspercentage voor de periode 2017-2019 van minder dan 3 % kunnen om een dergelijke aanvullende overdracht van maximaal 25 % van de initiële nationale toewijzing verzoeken.

2. Overgedragen middelen worden uitgevoerd overeenkomstig de regels van het fonds of instrument waarnaar de middelen zijn overgedragen en, in het geval van overdrachten naar instrumenten in direct of indirect beheer, ten voordele van de lidstaat in kwestie.
3. In verzoeken tot wijziging van een programma wordt vermeld welk totaalbedrag voor elk jaar per fonds en, waar van toepassing, per regiocategorie wordt overgedragen; dergelijke verzoeken worden afdoende gemotiveerd met het oog op de complementariteit en het beoogde effect, en gaan vergezeld van het herziene programma of de gewijzigde programma's overeenkomstig artikel 24.
4. Na overleg met de betrokken lidstaat weigert de Commissie een verzoek om overdracht in de betrokken programmawijziging indien een dergelijke overdracht een risico zou inhouden voor het bereiken van de doelstellingen van het programma van waaruit de middelen worden overgedragen.

De Commissie weigert het verzoek ook indien zij van oordeel is dat de lidstaat de overdracht niet afdoende heeft gemotiveerd wat betreft de resultaten die moeten worden behaald of de bijdrage die moet worden geleverd aan de doelstellingen van het ontvangende fonds of instrument in direct of indirect beheer.

5. Indien het verzoek om overdracht betrekking heeft op een wijziging van een programma, zijn overdrachten alleen mogelijk voor middelen uit toekomstige kalenderjaren.

6. JTF-middelen, waaronder middelen die overeenkomstig artikel 27 uit het EFRO en het ESF+ zijn overgedragen, mogen niet naar andere fondsen of instrumenten worden overgedragen uit hoofde van de leden 1 tot en met 5 van dit artikel.

Het JTF ontvangt geen overdrachten uit hoofde van de leden 1 tot en met 5.

7. Indien de Commissie geen juridische verbintenis in direct of indirect beheer is aangegaan voor overeenkomstig lid 1 overgedragen middelen, kunnen de overeenkomstige niet-vastgelegde middelen weer worden overgedragen naar het fonds van waaruit zij oorspronkelijk zijn overgedragen en aan een of meer programma's zijn toegewezen.

Daartoe dient de lidstaat uiterlijk vier maanden vóór de in artikel 114, lid 2, eerste alinea, van het Financieel Reglement vastgelegde termijn voor vastleggingen een verzoek tot wijziging van een programma in overeenkomstig artikel 24, lid 1.

8. Middelen die weer worden overgedragen naar het fonds van waaruit zij oorspronkelijk zijn overgedragen en aan een of meer programma's zijn toegewezen, worden vanaf de datum van indiening van het verzoek tot wijziging van het programma uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften van deze verordening en de fondsspecifieke verordeningen.
9. Voor de middelen die overeenkomstig lid 7 van dit artikel weer worden overgedragen naar het fonds van waaruit zij oorspronkelijk zijn overgedragen en aan een programma zijn toegewezen, begint de termijn voor de vrijmaking in de zin van artikel 105, lid 1, te lopen in het jaar waarin de overeenkomstige budgettaire vastleggingen worden gedaan.

Artikel 27

Overdracht van middelen uit het EFRO en het ESF+ naar het JTF

1. De lidstaten kunnen er op vrijwillige basis om verzoeken dat de middelen die overeenkomstig artikel 3 van de JTF-verordening voor het JTF beschikbaar zijn in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei", worden aangevuld met middelen uit het EFRO, het ESF+ of een combinatie daarvan, van de regiocategorie waarin het betrokken gebied zich bevindt. Het totaal van de naar het JTF overgedragen middelen van het EFRO en het ESF+ bedraagt niet meer dan driemaal het bedrag van de in artikel 110, lid 1, punt g), bedoelde toewijzing uit het JTF. De uit het EFRO of het ESF+ overgedragen middelen bedragen niet meer dan 15 % van de respectieve toewijzingen uit het EFRO en het ESF+ aan de betrokken lidstaat. De lidstaten vermelden in die verzoeken welk totaalbedrag voor elk jaar per regiocategorie wordt overgedragen.
2. De respectieve overdrachten uit de EFRO- en de ESF+-middelen naar de door de JTF-verordening ondersteunde prioriteit(en) weerspiegelen de interventietypes overeenkomstig de informatie die op grond van artikel 22, lid 3, punt d), ix), in het programma is vermeld. Deze overdrachten worden als definitief beschouwd.
3. De JTF-middelen, met inbegrip van de middelen die uit het EFRO en het ESF+ zijn overgedragen, worden uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften van deze verordening en van de JTF-verordening. De voorschriften van de EFRO- en CF-verordening en van de ESF+-verordening zijn niet van toepassing op de overeenkomstig lid 1 overgedragen middelen uit het EFRO en het ESF+.

HOOFDSTUK II

Territoriale ontwikkeling

Artikel 28

Geïntegreerde territoriale ontwikkeling

Indien een lidstaat geïntegreerde territoriale ontwikkeling ondersteunt, gebeurt dit via strategieën voor territoriale of lokale ontwikkeling die een van de volgende vormen kunnen aannemen:

- a) geïntegreerde territoriale investeringen;
- b) vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling; of
- c) een ander territoriaal instrument ter ondersteuning van door de lidstaten ontworpen initiatieven.

Indien uitvoering van territoriale of lokale ontwikkelingsstrategieën onder meer dan één fonds zorgt de lidstaat voor samenhang en coördinatie tussen de betrokken fondsen.

Artikel 29

Territoriale strategieën

- 1. Territoriale strategieën die uit hoofde van artikel 28, punt a) of c), worden uitgevoerd, bevatten de volgende elementen:
 - a) het geografische toepassingsgebied van de strategie;

- b) een analyse van de ontwikkelingsbehoeften en het potentieel van het gebied, met inbegrip van economische, sociale en ecologische verbanden;
- c) een beschrijving van een geïntegreerde aanpak voor de vastgestelde ontwikkelingsbehoeften en het potentieel van het gebied;
- d) een beschrijving van de betrokkenheid van partners overeenkomstig artikel 8 bij de voorbereiding en uitvoering van de strategie.

De strategieën kunnen ook een lijst met te ondersteunen concrete acties bevatten.

2. Territoriale strategieën vallen onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde territoriale autoriteiten of instanties. Reeds bestaande strategische documenten betreffende de bestreken gebieden kunnen worden gebruikt voor territoriale strategieën.
3. Indien er geen lijst met te ondersteunen concrete acties in de territoriale strategie is opgenomen, selecteren de bevoegde territoriale autoriteiten of instanties de acties, of worden zij bij de selectie betrokken.
4. Bij de voorbereiding van de territoriale strategieën werken de in lid 2 bedoelde autoriteiten of instanties samen met de bevoegde beheerautoriteiten om de reikwijdte te bepalen van de in het kader van het desbetreffende programma te ondersteunen acties.

Geselecteerde concrete acties moeten overeenstemmen met de territoriale strategie.

5. Indien een territoriale autoriteit of instantie andere onder de verantwoordelijkheid van de beheerautoriteit vallende taken uitvoert dan de selectie van concrete acties, wordt deze autoriteit of instantie door de beheerautoriteit aangewezen als intermediaire instantie.
6. Voor zowel de voorbereiding als het ontwerp van territoriale strategieën kan steun worden verstrekt.

Artikel 30

Geïntegreerde territoriale investering

Indien een in artikel 29 bedoelde territoriale strategie investeringen met zich meebrengt waarvoor steun wordt verstrekt uit een of meer fondsen, uit een of meer programma's, of uit een of meer prioriteiten in eenzelfde programma, kunnen acties ter zake als geïntegreerde territoriale investering worden uitgevoerd.

Artikel 31

Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling

1. Indien een lidstaat dit passend acht op grond van artikel 28, verstrekken het EFRO, het ESF+, het JTF en het EFMZVA steun aan vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling.
2. De lidstaat draagt er zorg voor dat vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling:
 - a) gericht is op subregionale gebieden;
 - b) wordt geleid door plaatselijke actiegroepen bestaande uit vertegenwoordigers van lokale publieke en private sociaal-economische belangengroepen, met dien verstande dat niet één belangengroep de besluitvorming domineert;

- c) wordt uitgevoerd via strategieën in overeenstemming met artikel 32;
 - d) steun biedt voor netwerkvorming, toegankelijkheid, aspecten die in de lokale context innovatief zijn, en in voorkomend geval samenwerking met andere territoriale actoren.
3. Indien steun voor de in lid 2, punt c), bedoelde strategieën beschikbaar is uit meer dan één fonds, organiseren de bevoegde beheerautoriteiten een gemeenschappelijke oproep voor de selectie van die strategieën en richten zij een gemengd comité voor alle betrokken fondsen op dat belast wordt met de monitoring van de uitvoering van die strategieën. De beheerautoriteiten kunnen een van deze fondsen kiezen om de kosten voor voorbereiding, beheer en dynamisering als bedoeld in artikel 34, lid 1, punten a) en c), in verband met deze strategieën te financieren.
 4. Indien voor de uitvoering van een dergelijke strategie een beroep wordt gedaan op meer dan één fonds, kunnen de beheerautoriteiten één van de fondsen als hoofdfonds aanwijzen.
 5. Met inachtneming van het toepassingsgebied en de subsidiabiliteitsregels van elk fonds dat bij de ondersteuning van de strategie betrokken is, gelden de regels van het hoofdfonds voor die strategie. De autoriteiten van de andere fondsen baseren zich op besluiten en beheersverificaties van de bevoegde autoriteit van het hoofdfonds.
 6. De autoriteit van het hoofdfonds verstrekken de autoriteiten van de andere fondsen de informatie die nodig is voor de monitoring en het verrichten van betalingen overeenkomstig de in de fondsspecifieke verordeningen bepaalde regels.

Artikel 32

Strategieën voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling

1. De bevoegde beheerautoriteiten zien erop toe dat elke in artikel 31, lid 2, punt c), bedoelde strategie de volgende elementen bevat:
 - a) het geografische gebied en de bevolking waarop de strategie betrekking heeft;
 - b) het proces om de gemeenschap bij de ontwikkeling van de strategie te betrekken;
 - c) een analyse van de ontwikkelingsbehoeften en de mogelijkheden van het gebied;
 - d) de doelstellingen van de strategie, met meetbare streefdoelen voor resultaten, en bijhorende geplande acties;
 - e) de regelingen voor het beheer, de monitoring en de evaluatie waarmee kan worden aangetoond dat de plaatselijke actiegroep de capaciteit heeft om de strategie uit te voeren;
 - f) een financieel plan, met daarin begrepen de geplande toewijzing uit elk betrokken fonds, en tevens, indien van toepassing, de geplande toewijzing uit het Elfpo, en elk betrokken programma.

Eventueel kunnen ook de soorten maatregelen en acties worden opgenomen die door elk betrokken fonds moeten worden gefinancierd.

2. De beheerautoriteiten bepalen de criteria voor de selectie van de strategieën, richten een comité op om deze selectie uit te voeren en keuren de door het comité geselecteerde strategieën goed.

3. De beheerautoriteiten maken de eerste selectie van strategieën en zorgen ervoor dat de geselecteerde plaatselijke actiegroepen de in artikel 33, lid 3, bepaalde taken kunnen uitvoeren binnen 12 maanden na de datum van het besluit tot goedkeuring van het programma of, in het geval van uit meer dan één fonds gesteunde strategieën, binnen 12 maanden na de datum van het besluit tot goedkeuring van het laatste betrokken programma.
4. In het besluit tot goedkeuring van een strategie wordt beschreven hoe groot de toewijzing uit elk fonds en uit elk programma is en wie verantwoordelijk is voor de beheers- en controletaken in het kader van het programma of de programma's.

Artikel 33

Plaatselijke actiegroepen

1. Plaatselijke actiegroepen ontwerpen de in artikel 31, lid 2, punt c), bedoelde strategieën en voeren deze uit.
2. De beheerautoriteiten zien erop toe dat de plaatselijke actiegroepen *inclusief zijn en dat deze* hetzij één partner van de groep kiezen die in administratieve en financiële aangelegenheden als hoofdpartner optreedt, hetzij zich verenigen in een gemeenschappelijke rechtsstructuur.
3. De volgende taken worden uitsluitend door de plaatselijke actiegroepen verricht:
 - a) opbouw van de capaciteit van lokale actoren om concrete acties te ontwikkelen en uit te voeren;

- b) het opstellen van een niet-discriminerende en transparante selectieprocedure en van criteria, waardoor belangenconflicten worden vermeden en wordt gewaarborgd dat niet één belangengroep alleen de controle heeft over selectiebeslissingen;
 - c) het opstellen en publiceren van oproepen tot het indienen van voorstellen;
 - d) de selectie van concrete acties en de vaststelling van de steunbedragen, alsmede het voorleggen van voorstellen aan de instantie die verantwoordelijk is voor de definitieve verificatie van de subsidiabiliteit vóór goedkeuring;
 - e) de monitoring van de vorderingen met het bereiken van de doelstellingen van de strategie;
 - f) de evaluatie van de uitvoering van de strategie.
4. Indien plaatselijke actiegroepen andere dan de in lid 3 bedoelde taken uitvoeren die onder de verantwoordelijkheid vallen van de beheerautoriteit, of van het betaalorgaan indien het Elfpo als hoofdfonds wordt gekozen, worden deze plaatselijke actiegroepen overeenkomstig de fondsspecifieke regels door de beheerautoriteit aangewezen als intermediaire instanties.
5. De plaatselijke actiegroep kan een begunstigde zijn en concrete acties uitvoeren die in overeenstemming zijn met de strategie, mits de plaatselijke actiegroep ervoor zorgt dat de scheiding van functies wordt geëerbiedigd.

Artikel 34

Steun uit de fondsen voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling

1. De lidstaat zorgt ervoor dat de steun uit de fondsen voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling betrekking heeft op:
 - a) capaciteitsopbouw en voorbereidende acties ter ondersteuning van het ontwerp en de toekomstige uitvoering van de strategie;
 - b) de uitvoering van concrete acties — met inbegrip van samenwerkingsactiviteiten en de voorbereiding daarvan — die zijn geselecteerd in het kader van de strategie;
 - c) het beheer, de monitoring en de evaluatie van de strategie en de dynamisering ervan, met inbegrip van het faciliteren van uitwisselingen tussen belanghebbenden.
2. De in lid 1, punt a), bedoelde steun is subsidiabel, ongeacht of de strategie vervolgens al dan niet wordt geselecteerd voor financiering.

De in lid 1, punt c), bedoelde steun bedraagt niet meer dan 25 % van de totale overheidsbijdrage aan de strategie.

HOOFDSTUK III

Technische bijstand

Artikel 35

Technische bijstand op initiatief van de Commissie

1. Op initiatief van de Commissie kan uit de fondsen steun worden verstrekt aan acties op het gebied van voorbereiding, monitoring, controle, audit, evaluatie, communicatie, inclusief institutionele communicatie over de politieke prioriteiten van de Unie, zichtbaarheid en alle acties op het gebied van administratieve en technische bijstand die voor de uitvoering van deze verordening nodig zijn, waar nodig ook met derde landen.

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen kunnen met name betrekking hebben op:
 - a) ondersteuning voor de voorbereiding en beoordeling van projecten;
 - b) steun voor institutionele versterking en vergroting van de bestuurlijke capaciteit voor een effectief beheer van de fondsen;
 - c) studies in verband met de rapportage van de Commissie over de fondsen en het cohesieverslag;
 - d) maatregelen in verband met analyse, beheer, monitoring, uitwisseling van informatie en uitvoering van de fondsen, alsook maatregelen in verband met de uitvoering van controlesystemen en technische en administratieve ondersteuning;

- e) evaluaties, deskundigenverslagen, statistieken en studies, ook van algemene aard, over de huidige en toekomstige werking van de fondsen;
- f) acties om informatie te verspreiden, waar van toepassing netwerkvorming te ondersteunen, communicatieactiviteiten uit te voeren met bijzondere nadruk op de resultaten en meerwaarde van de steun uit de fondsen, te zorgen voor bewustmaking en aan te zetten tot samenwerking en uitwisseling van ervaringen, ook met derde landen;
- g) het opzetten, doen functioneren en onderling koppelen van computersystemen voor beheer, monitoring, audit, controle en evaluatie;
- h) acties om evaluatiemethoden te verbeteren en informatie over evaluatiepraktijken uit te wisselen;
- i) acties in verband met audits;
- j) versterking van de nationale en regionale capaciteit met betrekking tot investeringsplanning, financieringsbehoeften, voorbereiding, ontwerp en uitvoering van financieringsinstrumenten, gezamenlijke actieplannen en grote projecten;
- k) de verspreiding van goede praktijken teneinde de lidstaten te helpen bij de versterking van de capaciteit van de in artikel 8, lid 1, bedoelde betrokken partners en hun overkoepelende organisaties.

3. De Commissie zet ten minste 15 % van de middelen voor technische bijstand op initiatief van de Commissie in om de communicatie met het publiek efficiënter te maken en de synergie tussen de op initiatief van de Commissie verrichte communicatieactiviteiten te versterken, door de kennisbasis over de resultaten uit te breiden, met name via een effectievere gegevensvergaring en -verspreiding, evaluaties en rapportage, en vooral door te benadrukken dat de fondsen er mede voor zorgen dat de levensomstandigheden van de burgers verbeteren en de zichtbaarheid van de steun uit de fondsen te vergroten, alsook door het publiek beter bekend te maken met de resultaten en de meerwaarde van die steun. De informatie-, communicatie- en zichtbaarheidsmaatregelen met betrekking tot de resultaten en de meerwaarde van de steun uit de fondsen, met bijzondere nadruk op concrete acties, worden in voorkomend geval voortgezet na beëindiging van de programma's. Deze maatregelen dragen ook bij tot de institutionele communicatie over de politieke prioriteiten van de Unie voor zover die verband houden met de algemene doelstellingen van deze verordening.
4. De in lid 1 bedoelde acties kunnen betrekking hebben op eerdere en volgende programmeringsperiodes.
5. Indien een bijdrage uit de fondsen wordt overwogen, zet de Commissie haar plannen uiteen overeenkomstig artikel 110 van het Financieel Reglement.
6. Afhankelijk van het doel, kunnen de in dit artikel bedoelde acties als operationele of als administratieve uitgaven worden gefinancierd.

7. Overeenkomstig artikel 193, lid 2, tweede alinea, punt a), van het Financieel Reglement kunnen, in afdoende gemotiveerde gevallen als gespecificeerd in het financieringsbesluit en voor een beperkte periode, uit hoofde van deze verordening ondersteunde acties op het gebied van technische bijstand in direct beheer op initiatief van de Commissie en de onderliggende kosten met ingang van 1 januari 2021 als subsidiabel worden beschouwd, zelfs indien deze acties vóór de indiening van de subsidieaanvraag zijn uitgevoerd, respectievelijk gemaakt.

Artikel 36

Technische bijstand op initiatief van de lidstaten

1. Op initiatief van een lidstaat kunnen de fondsen acties ondersteunen die betrekking kunnen hebben op eerdere en volgende programmeringsperiodes en die nodig zijn voor het effectieve bestuur en gebruik van die fondsen, waaronder de capaciteitsopbouw van de in artikel 8, lid 1, bedoelde partners, alsook voor het verstrekken van financiering voor de uitvoering van, onder andere, functies zoals voorbereiding, opleiding, beheer, monitoring, evaluatie, zichtbaarheid en communicatie.

De bedragen voor technische bijstand krachtens dit artikel en artikel 37 worden niet in aanmerking genomen voor het doel van thematische concentratie overeenkomstig de fondsspecifieke regels.

2. Elk fonds kan technische-bijstandsacties steunen die ook subsidiabel zijn uit een ander fonds.
3. De bijdrage van de Unie voor technische bijstand in een lidstaat wordt verleend op grond van artikel 51, punt b) of e).

De lidstaat kiest in de partnerschapsovereenkomst overeenkomstig bijlage II de vorm die de Uniebijdrage voor technische bijstand moet aannemen. Die keuze geldt voor alle programma's in de betrokken lidstaat en voor de gehele programmeringsperiode, en kan later niet worden gewijzigd.

Voor uit het AMIF, het ISF en het BMVI gesteunde programma's en voor Interreg-programma's verstrekt de Unie slechts een bijdrage voor technische bijstand op grond van artikel 51, punt e).

4. Indien de bijdrage van de Unie voor technische bijstand in een lidstaat wordt vergoed overeenkomstig artikel 51, punt b), is het volgende van toepassing:
 - a) de technische bijstand krijgt de vorm van een prioriteit die verband houdt met één fonds in één of meer programma's, of van een specifiek programma, dan wel een combinatie van beide;
 - b) het bedrag uit de fondsen dat aan technische bijstand wordt toegewezen, is als volgt beperkt:
 - i) voor steun uit het EFRO in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei": 3,5 %;
 - ii) voor steun uit het Cohesiefonds: 2,5 %;
 - iii) voor ESF+-steun: 4 %; en voor programma's in het kader van artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening: 5 %;
 - iv) voor JTF-steun: 4 %;

- v) voor het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds, indien het totale bedrag dat aan een lidstaat in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" is toegewezen, niet meer dan 1 miljard EUR bedraagt: 6 %;
- vi) voor EFMZVA-steun: 6 %;
- vii) voor programma's in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" die alleen betrekking hebben op de ultraperifere regio's wordt het percentage met 1 procentpunt verhoogd;

5. Indien de bijdrage van de Unie voor technische bijstand wordt vergoed overeenkomstig artikel 51, punt e), is het volgende van toepassing:

- a) het bedrag van de uit de fondsen toegewezen middelen voor technische bijstand wordt vastgesteld als onderdeel van de financiële toewijzingen voor elke prioriteit van het programma, overeenkomstig artikel 22, lid 3, punt g), ii), en voor het EFMZVA, elke specifieke doelstelling overeenkomstig punt g), iii), van dat lid; het krijgt niet de vorm van een afzonderlijke prioriteit of van een specifiek programma, behalve voor uit het AMIF, het ISF of het BMVI gesteunde programma's, waarvoor het bedrag de vorm van een specifieke doelstelling krijgt;

- b) de vergoeding geschiedt door de in de punten i) tot en met vii) genoemde percentages toe te passen op de subsidiabele uitgaven die zijn opgenomen in elke betalingsaanvraag overeenkomstig artikel 91, lid 3, punt a) of c), — naargelang het geval en uit hetzelfde fonds waaraan de subsidiabele uitgaven worden vergoed — aan één of meer instanties die overeenkomstig artikel 22, lid 3, punt k), betalingen van de Commissie ontvangen;
- i) voor steun uit het EFRO in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei": 3,5 %;
 - ii) voor steun uit het Cohesiefonds: 2,5 %;
 - iii) voor ESF+-steun: 4 %; en voor programma's in het kader van artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening: 5 %;
 - iv) voor JTF-steun: 4 %;
 - v) voor het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds, indien het totale bedrag dat aan een lidstaat in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" wordt toegewezen niet meer dan 1 miljard EUR belooft, bedraagt het percentage voor vergoeding voor technische bijstand: 6 %;
 - vi) voor EFMZVA-, AMIF-, ISF- en BMVI-steun: 6 %;
 - vii) voor programma's in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" die alleen betrekking hebben op de ultraperifere regio's wordt het percentage met 1 procentpunt verhoogd;

- c) de in het programma toegewezen middelen voor technische bijstand stemmen voor elke prioriteit en voor elk fonds overeen met de in punt b, i) tot en met vi), bepaalde percentages.
6. In de Interreg-verordening worden specifieke regels voor technische bijstand voor Interreg-programma's vastgelegd.

Artikel 37

Financiering die niet gekoppeld is aan kosten voor technische bijstand aan de lidstaten

Naast artikel 36 kunnen lidstaten nog andere acties voor technische bijstand voorstellen om de capaciteit en efficiëntie van overheidsinstanties en -organen, begunstigden en hun partners, noodzakelijk voor een doeltreffende administratie en een effectief gebruik van de fondsen, te versterken.

Steun voor deze acties wordt verstrekt via financiering die niet gekoppeld is aan kosten als bedoeld artikel 95. Deze steun kan ook de vorm aannemen van een specifiek programma.

TITEL IV
MONITORING, EVALUATIE, COMMUNICATIE
EN ZICHTBAARHEID

HOOFDSTUK I

Monitoring

Artikel 38

Monitoringcomité

1. Binnen drie maanden na de datum waarop een lidstaat in kennis wordt gesteld van het besluit tot goedkeuring van het programma richt deze, na overleg met de beheerautoriteit, een comité op dat de uitvoering van het programma monitort ("monitoringcomité").

Een lidstaat kan één monitoringcomité voor meerdere programma's oprichten.

2. Ieder monitoringcomité stelt zijn reglement van orde vast met inbegrip van bepalingen betreffende het voorkomen van belangenconflicten en de toepassing van het transparantiebeginsel.

3. Het monitoringcomité komt ten minste één keer per jaar bijeen en evalueert alles wat de voortgang van het programma belemmert om zijn doelstellingen bereiken.
4. Het reglement van orde van het monitoringcomité en de gegevens en informatie die het monitoringcomité ontvangt, worden onverminderd artikel 69, lid 5, bekendgemaakt op de in artikel 49, lid 1, bedoelde website.
5. De leden 1 tot en met 4 van dit artikel zijn niet van toepassing op programma's die beperkt blijven tot de specifieke doelstelling bepaald in artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening, noch op de daarmee samenhangende technische bijstand.

Artikel 39

Samenstelling van het monitoringcomité

1. Elke lidstaat bepaalt de samenstelling van het monitoringcomité en zorgt via een transparant proces voor een evenwichtige vertegenwoordiging van de bevoegde lidstaatautoriteiten, intermediaire instanties en de in artikel 8, lid 1, bedoelde partners.

Elk lid van het monitoringcomité heeft een stem. Het reglement van orde regelt de uitoefening van het stemrecht en de bijzonderheden van de procedure in het monitoringcomité overeenkomstig het institutioneel, wettelijk en financieel kader van de betrokken lidstaat.

Het reglement van orde kan toestaan dat niet-leden, waaronder de EIB, deelnemen aan de werkzaamheden van het monitoringcomité.

Het monitoringcomité wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de lidstaat of van de beheerautoriteit.

De lijst met leden van het monitoringcomité wordt bekendgemaakt op de in artikel 49, lid 1, bedoelde website.

2. Vertegenwoordigers van de Commissie nemen als toezichthouder met raadgevende stem deel aan de werkzaamheden van het monitoringcomité.
3. Voor het AMIF, het ISF en het BMVI kunnen de bevoegde gedecentraliseerde agentschappen deelnemen aan de werkzaamheden van het monitoringcomité.

Artikel 40

Taken van het monitoringcomité

1. Het monitoringcomité onderzoekt:
 - a) de vooruitgang bij de uitvoering van het programma en bij het bereiken van de tussen- en einddoelen;
 - b) alles wat van invloed is op de prestaties van het programma, en de maatregelen die genomen worden om daar wat aan te doen;

- c) wat het programma kan doen aan de problemen die worden genoemd in de landspecifieke aanbevelingen in verband met de uitvoering van het programma;
- d) de in artikel 58, lid 3, genoemde elementen van de ex-antebeoordeling en het in artikel 59, lid 1, bedoelde strategiedocument;
- e) de vorderingen van evaluaties, samenvattingen van evaluaties en het vervolg dat aan de bevindingen van de evaluaties wordt gegeven;
- f) de uitvoering van acties op het gebied van communicatie en zichtbaarheid;
- g) de vorderingen met de uitvoering van concrete acties van strategisch belang, indien van toepassing;
- h) of aan de randvoorwaarden wordt voldaan en of die tijdens de gehele programmeringsperiode in acht genomen worden;
- i) de vorderingen met de opbouw van administratieve capaciteit bij overheidsinstanties, partners en begunstigen, naargelang het geval;
- j) informatie over de bijdrage van het programma aan het InvestEU-programma overeenkomstig artikel 14 of over het gebruik van de overeenkomstig artikel 26 overgedragen middelen, naargelang het geval.

Bij programma's die steun ontvangen uit het EFMZVA, wordt het monitoringcomité geraadpleegd en brengt het, indien het dit zinvol acht, advies uit over door de beheerautoriteit voorgestelde wijzigingen van het programma.

2. Het monitoringcomité hecht zijn goedkeuring aan:
 - a) de methode en de criteria voor de selectie van concrete acties — inclusief wijzigingen daarvan — onverminderd artikel 33, lid 3, punten b), c) en d); op verzoek van de Commissie worden de voor de selectie van concrete acties gebruikte methode en criteria, inclusief de wijzigingen daarvan, ten minste 15 werkdagen voordat deze bij het monitoringcomité worden ingediend, aan haar voorgelegd;
 - b) de jaarlijkse prestatieverslagen van de door het AMIF, het ISF en het BMVI gesteunde programma's, en het eindverslag over de prestatie van uit het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA gesteunde programma's;
 - c) het evaluatieplan en wijzigingen daarvan;
 - d) voorstellen van de beheerautoriteit om een programma te wijzigen, met inbegrip van overdrachten overeenkomstig artikel 24, lid 5, en artikel 26; dit geldt niet voor programma's die steun ontvangen uit het EFMZVA.
3. Het monitoringcomité kan aanbevelingen doen aan de beheerautoriteit, onder meer over maatregelen om de administratieve lasten voor begunstigden te verminderen.

Artikel 41
Jaarlijkse prestatie-evaluatie

1. De Commissie en de lidstaat die de steun ontvangt, komen éénmaal per jaar bijeen om de prestaties van de programma's te evalueren. De bevoegde beheerautoriteiten nemen aan de evaluatiebijeenkomsten deel.

Een evaluatiebijeenkomst kan meer dan één programma betreffen.

Een evaluatiebijeenkomst wordt voorgezeten door de Commissie of, op verzoek van de lidstaat, door de lidstaat en de Commissie tezamen.

2. Voor door het AMIF, het ISF en het BMVI gesteunde programma's worden, in afwijking van lid 1, eerste alinea, ten minste twee evaluatiebijeenkomsten gehouden tijdens de programmeringsperiode.

3. Voor door het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA, gesteunde programma's verstrekt de lidstaat de Commissie uiterlijk één maand voor de evaluatiebijeenkomst beknopte informatie over de in artikel 40, lid 1, vermelde elementen. Die informatie is gebaseerd op de meest recente gegevens waarover de lidstaat beschikt.

Voor programma's die beperkt blijven tot de specifieke doelstelling bepaald in artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening wordt de te verstrekken informatie, gebaseerd op de meest recente beschikbare gegevens, beperkt tot artikel 40, lid 1, punten a), b), e), f) en h), van deze verordening.

4. De lidstaat en de Commissie kunnen overeenkomen geen evaluatiebijeenkomst te houden. In dat geval kan de evaluatie schriftelijk worden verricht.
5. Het resultaat van de evaluatiebijeenkomst wordt vastgelegd in overeengekomen notulen.
6. De lidstaat geeft gevolg aan zaken die tijdens een evaluatiebijeenkomst aan de orde worden gesteld en die de uitvoering van het programma beïnvloeden, en stelt de Commissie binnen drie maanden in kennis van de genomen maatregelen.
7. Voor door het AMIF, het ISF en het BMVI ondersteunde programma's dient de lidstaat in overeenstemming met de fondsspecifieke verordeningen een jaarlijks prestatieverslag in.

Artikel 42

Indiening van gegevens

1. De lidstaat of de beheerautoriteit dient uiterlijk 31 januari, 30 april, 31 juli, 30 september en 30 november van ieder jaar elektronisch de cumulatieve gegevens voor elk programma in bij de Commissie, met uitzondering van de in lid 2, punt b), en in lid 3 bedoelde gegevens, die uiterlijk 31 januari en 31 juli van ieder jaar elektronisch moeten worden ingediend, en wel volgens het model in bijlage VII.

De gegevens worden uiterlijk 31 januari 2022 voor het eerst en uiterlijk 31 januari 2030 voor het laatst ingediend.

Voor prioriteiten ter ondersteuning van de in artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening genoemde specifieke doelstelling worden de gegevens jaarlijks uiterlijk 31 januari ingediend.

In de ESF+-verordening kunnen specifieke regels worden vastgelegd voor de frequentie van het verzamelen en overdragen van langere-termijnresultaatindicatoren.

2. De gegevens worden voor elke prioriteit uitgesplitst naar specifieke doelstelling en, waar van toepassing, naar regiocategorie, en hebben betrekking op:
 - a) het aantal geselecteerde concrete acties, de totale subsidiabele kosten daarvan, de bijdrage uit de fondsen en het totaal van de door de begunstigden aan de beheerautoriteit gedeclareerde subsidiabele uitgaven; al deze gegevens worden uitgesplitst naar interventietype;
 - b) de waarden van de output- en resultaatindicatoren voor de geselecteerde concrete acties en de door de acties bereikte waarden.

3. Voor financieringsinstrumenten worden ook gegevens verstrekt over:
 - a) de subsidiabele uitgaven per type financieel product;
 - b) de beheerskosten en -vergoedingen die als subsidiabele uitgaven zijn gedeclareerd;
 - c) het bedrag van de particuliere en overheidsmiddelen, gespecificeerd per type financieel product, dat naast de fondsen is gebruikt;

- d) de rente en andere financiële voordelen als gevolg van steun uit de fondsen aan financieringsinstrumenten, als bedoeld in artikel 60, en de terugvloeiende middelen die kunnen worden toegerekend aan steun uit de fondsen, als bedoeld in artikel 62;
 - e) de totale waarde van leningen aan en investeringen in eigen vermogen of in quasi-eigenvermogen van eindontvangers, beide voor zover door programmamiddelen gegarandeerd en daadwerkelijk uitbetaald aan eindontvangers.
4. De gegevens die overeenkomstig dit artikel worden ingediend, moeten betrouwbaar zijn en overeenstemmen met de in artikel 72, lid 1, punt e), bedoelde elektronisch opgeslagen gegevens, als bijgewerkt tot het einde van de maand die voorafgaat aan de maand waarin zij worden ingediend.
5. De lidstaat of de beheerautoriteit maakt alle gegevens die bij de Commissie zijn ingediend, bekend op de in artikel 46, punt b), bedoelde centrale website of op de in artikel 49, lid 1, bedoelde website, of verstrekt een link naar deze gegevens.

Artikel 43

Eindverslag over de prestaties

1. Voor door het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA ondersteunde programma's dienen beheerautoriteiten uiterlijk 15 februari 2031 bij de Commissie een eindverslag in over de prestaties van het programma.

2. In het eindverslag wordt beoordeeld in hoeverre de programmadoelstellingen zijn bereikt. Dit geschiedt op basis van de in artikel 40, lid 1, genoemde elementen, met uitzondering van de informatie die uit hoofde van punt d) van dat lid, is verstrekt.
3. De Commissie onderzoekt het eindverslag en deelt de beheerautoriteit binnen vijf maanden na de datum van ontvangst ervan eventuele opmerkingen mee. Als er dergelijke opmerkingen worden gemaakt, verstrekt de beheerautoriteit alle nodige informatie in verband met die opmerkingen, en stelt zij de Commissie, in voorkomend geval, binnen drie maanden in kennis van de genomen maatregelen. De Commissie stelt de beheerautoriteit binnen twee maanden na ontvangst van de nodige informatie in kennis van de aanvaarding van het verslag. Indien de Commissie de beheerautoriteit niet binnen deze termijn daarvan in kennis stelt, wordt het verslag geacht te zijn aanvaard.
4. De beheerautoriteit maakt de eindverslagen over de prestaties bekend op de in artikel 49, lid 1, bedoelde website.
5. De Commissie stelt een uitvoeringshandeling vast om een model voor het eindverslag over de prestaties vast te leggen, om zo de uniforme toepassing van dit artikel te bewerkstelligen. Die uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 115, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

HOOFDSTUK II

Evaluatie

Artikel 44

Evaluaties door de lidstaat

1. De lidstaat of de beheerautoriteit verricht evaluaties van de programma's met betrekking tot een of meer van de volgende criteria: effectiviteit, efficiëntie, relevantie, samenhang en Uniemeerwaarde, dit ter verbetering van de kwaliteit van het ontwerp en de uitvoering van de programma's. De evaluaties kunnen ook betrekking hebben op andere relevante criteria, zoals inclusiviteit, non-discriminatie en zichtbaarheid, en op meer dan één programma.
2. Daarnaast wordt uiterlijk 30 juni 2029 een evaluatie van elk programma verricht ter beoordeling van het effect ervan.
3. De evaluaties worden verricht door interne of externe deskundigen die functioneel onafhankelijk zijn.
4. De lidstaat of de beheerautoriteit zorgt voor het opzetten van de nodige procedures voor het opstellen en verzamelen van de voor evaluaties vereiste gegevens.

5. De lidstaat of de beheerautoriteit stelt een evaluatieplan op dat betrekking kan hebben op meer dan één programma. Voor het AMIF, het ISF en het BMVI houdt dat plan een tussentijdse evaluatie in die uiterlijk 31 maart 2024 moet zijn uitgevoerd.
6. De lidstaat of de beheerautoriteit dient het evaluatieplan uiterlijk een jaar na de het besluit tot goedkeuring van het programma in bij het monitoringcomité.
7. Alle evaluaties worden gepubliceerd op de in artikel 49, lid 1, bedoelde website.

Artikel 45

Evaluatie door de Commissie

1. De Commissie verricht een tussentijdse evaluatie om uiterlijk eind 2024 de effectiviteit, efficiëntie, relevantie, samenhang en Uniemeerwaarde van elk fonds te onderzoeken. De Commissie kan gebruikmaken van alle relevante informatie die al beschikbaar is overeenkomstig artikel 128 van het Financieel Reglement.
2. De Commissie verricht uiterlijk 31 december 2031 een evaluatie achteraf om de effectiviteit, efficiëntie, relevantie, samenhang en Uniemeerwaarde van elk fonds te onderzoeken. In het geval van het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het EFMZVA gaat in die evaluatie de aandacht met name uit naar de sociale, economische en territoriale impact van die fondsen met betrekking tot de in artikel 5, lid 1, bedoelde beleidsdoelstellingen.
3. De Commissie publiceert de resultaten van de evaluatie achteraf op haar website en deelt die resultaten mee aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

HOOFDSTUK III

Zichtbaarheid, transparantie en communicatie

AFDELING I

ZICHTBAARHEID VAN DE STEUN UIT DE FONDSSEN

Artikel 46

Zichtbaarheid

Elke lidstaat waarborgt:

- a) de zichtbaarheid van de steunverlening in alle activiteiten in verband met door de fondsen ondersteunde concrete acties, met bijzondere aandacht voor concrete acties van strategisch belang;
- b) de communicatie met de burgers van de Unie over de rol en de verwezenlijkingen van de fondsen via een centrale website die toegang geeft tot alle programma's waar die lidstaat bij betrokken is.

Artikel 47

Embleem van de Unie

Lidstaten, beheerautoriteiten en begunstigen gebruiken het embleem van de Unie overeenkomstig bijlage IX bij hun activiteiten op het vlak van zichtbaarheid, transparantie en communicatie.

Artikel 48

Contactpersonen voor communicatie en netwerken

1. Elke lidstaat wijst een communicatiecoördinator aan voor activiteiten op het vlak van zichtbaarheid, transparantie en communicatie met betrekking tot steun uit de fondsen, inclusief programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg), indien de beheerautoriteit in de desbetreffende lidstaat gevestigd is. De communicatiecoördinator kan worden benoemd op het niveau van de in artikel 71, lid 6, aangewezen instantie en coördineert de communicatie- en zichtbaarheidsmaatregelen voor de verschillende programma's.

De communicatiecoördinator betreft de volgende instanties bij de activiteiten op het vlak van zichtbaarheid, transparantie en communicatie:

- a) de vertegenwoordigingen van de Europese Commissie en de liaisonbureaus van het Europees Parlement in de lidstaten, evenals de Europe Direct-informatiecentra en andere relevante netwerken, onderwijs- en onderzoeksorganisaties;
 - b) andere relevante partners als bedoeld in artikel 8, lid 1.
2. Elke beheerautoriteit wijst voor elk programma een contactpersoon voor communicatie aan. Een communicatiemedewerker kan voor meerdere programma's verantwoordelijk zijn.
 3. De Commissie onderhoudt het netwerk van communicatiecoördinatoren, communicatiemedewerkers en vertegenwoordigers van de Commissie om informatie uit te wisselen over zichtbaarheids-, transparantie- en communicatie-activiteiten.

AFDELING II
TRANSPARANTIE VAN DE UITVOERING VAN DE FONDSEN
EN COMMUNICATIE OVER PROGRAMMA'S

Artikel 49

Functies van de beheerautoriteit

1. De beheerautoriteit zorgt binnen zes maanden na het besluit tot goedkeuring van het programma voor een website met informatie over de programma's waarvoor zij verantwoordelijk is, met inbegrip van informatie over de doelstellingen, activiteiten, beschikbare financieringsmogelijkheden en verwezenlijkingen van de programma's.
2. De beheerautoriteit zorgt ervoor dat op de in lid 1 bedoelde website of op de in artikel 46, punt b), bedoelde centrale website een tijdschema van de geplande oproepen tot het indienen van voorstellen wordt gepubliceerd, dat ten minste driemaal per jaar wordt geactualiseerd met de volgende indicatieve gegevens:
 - a) geografisch gebied waarop de oproep tot het indienen van voorstellen betrekking heeft;
 - b) betrokken beleidsdoelstelling of specifieke doelstelling;
 - c) type subsidiabele aanvragers;
 - d) totaal bedrag aan steun voor de oproep;
 - e) start- en einddatum van de oproep.

3. De beheerautoriteit stelt de lijst van voor steun uit de fondsen geselecteerde concrete acties openbaar ter beschikking op de website in ten minste een van de officiële talen van de instellingen van de Unie en actualiseert deze lijst ten minste elke vier maanden. Elke concrete actie heeft een unieke code. De lijst bevat de volgende gegevens:
- a) indien het juridische entiteiten betreft, de naam van de begunstigde en, indien het een openbare aanbesteding betreft, de naam van de contractant;
 - b) indien de begunstigde een natuurlijke persoon is, diens voor- en achternaam;
 - c) voor concrete acties in het kader van het EFMZVA in verband met een vissersvaartuig, het identificatienummer in het vissersvlootregister van de Unie als bedoeld in Uitvoeringsverordening (EU) 2017/218 van de Commissie¹;
 - d) naam van de concrete actie;
 - e) doel en verwachte of feitelijke resultaten van de concrete actie;
 - f) startdatum van de concrete actie;
 - g) verwachte of feitelijke einddatum van de concrete actie;
 - h) totale kosten van de concrete actie;
 - i) betrokken fonds;
 - j) betrokken specifieke doelstelling;

¹ Uitvoeringsverordening (EU) 2017/218 van de Commissie van 6 februari 2017 inzake het vissersvlootregister van de Unie (PB L 34 van 9.2.2017, blz. 9).

- k) medefinancieringspercentage van de Unie;
- l) plaatsbepaling of geolocatie voor het land en de concrete actie;
- m) voor mobiele concrete acties of concrete acties op meerdere locaties, de locatie van de begunstigde indien dat een juridische entiteit is; of de NUTS 2-niveau-regio, indien de begunstigde een natuurlijke persoon is;
- n) interventietype voor de concrete actie overeenkomstig artikel 73, lid 2, punt g).

De in de eerste alinea, punten b) en c), bedoelde gegevens worden twee jaar na hun aanvankelijke publicatie van de website verwijderd.

4. De in de leden 2 en 3 van dit artikel bedoelde gegevens worden op de in lid 1 bedoelde website of op de in artikel 46, punt b), van deze verordening bedoelde centrale website gepubliceerd in open, machinaal leesbare formaten als beschreven in artikel 5, lid 1, van Richtlijn (EU) 2019/1024 van het Europees Parlement en de Raad¹, waarbij gegevens kunnen worden gesorteerd, doorzocht, geëxtraheerd, vergeleken en hergebruikt.
5. Voordat de gegevens overeenkomstig dit artikel worden gepubliceerd, stelt de beheerautoriteit de begunstigden ervan in kennis dat de gegevens openbaar zullen worden gemaakt.

¹ Richtlijn (EU) 2019/1024 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 inzake open data en het hergebruik van overheidsinformatie (PB L 172 van 26.6.2019, blz. 56).

6. De beheerautoriteit waarborgt dat communicatie- en zichtbaarheidsmateriaal, ook op het niveau van de begunstigden, op verzoek beschikbaar wordt gesteld aan instellingen, organen of instanties van de Unie, en dat de Unie overeenkomstig bijlage IX een royaltylvrij, niet-exclusief en onherroepelijk recht wordt verleend om dat materiaal en de bijbehorende reeds bestaande rechten erop te gebruiken. Dit brengt voor noch de begunstigden, noch de beheerautoriteit significante meerkosten of administratieve lasten met zich mee.

Artikel 50

Verantwoordelijkheden van begunstigden

1. Begunstigden en instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren, erkennen de steun uit de fondsen, met inbegrip van middelen die overeenkomstig artikel 62 worden hergebruikt, voor de concrete actie door:
 - a) op de officiële website van de begunstigde, voor zover die bestaat, en op sociale mediasites een korte beschrijving van de concrete actie – in verhouding tot de ontvangen steun – op te nemen, met inbegrip van het doel en de resultaten ervan, en daarbij de nadruk te leggen op de financiële steun van de Unie;
 - b) te zorgen voor een verklaring waarin op goed zichtbare wijze de aandacht wordt gevestigd op de steun van de Unie op documenten en communicatiemateriaal over de uitvoering van de concrete actie, bedoeld voor het publiek of voor deelnemers;

- c) duidelijk zichtbaar voor het publiek duurzame platen of borden met het embleem van de Unie overeenkomstig de technische kenmerken in bijlage IX te plaatsen, zodra de materiële uitvoering van een met materiële investeringen gepaard gaande concrete actie of de aankoop van materiaal van start gaat, met betrekking tot:
- i) concrete acties met steun uit het EFRO en het Cohesiefonds waarvoor de totale kosten meer bedragen dan 500 000 EUR;
 - ii) concrete acties met steun uit het ESF+, het JTF, het EFMZVA, het AMIF, het ISF of het BMVI waarvoor de totale kosten meer bedragen dan 100 000 EUR;
- d) voor concrete acties die niet onder punt c) vallen, ten minste één affiche van minstens A3-formaat of een equivalent elektronisch display duidelijk zichtbaar voor het publiek aan te brengen met informatie over de concrete actie waarbij de aandacht wordt gevestigd op de steun uit de fondsen; Indien de begunstigde een natuurlijke persoon is, zorgt deze er zo veel mogelijk voor dat passende informatie, waarin nadrukkelijk op de steun uit de fondsen wordt gewezen, wordt verstrekt op een plaats die zichtbaar is voor het publiek of via een elektronisch display;
- e) voor concrete acties van strategisch belang en concrete acties waarvan de totale kosten meer bedragen dan 10 000 000 EUR, een communicatie-evenement of -activiteit, naargelang het geval, te organiseren en de Commissie en de verantwoordelijke beheerautoriteit daar tijdig bij te betrekken.

Indien de ESF+-begunstigde een natuurlijke persoon is, of voor concrete acties die worden gesteund in het kader van de in artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening beschreven specifieke doelstelling, geldt het in punt d) van de eerste alinea bepaalde vereiste niet.

In afwijking van de eerste alinea, punten c) en d), kunnen, voor door het AMIF, het ISF en het BMVI ondersteunde concrete acties, in het document waarin de steunvoorwaarden zijn vastgelegd, specifieke voorschriften voor het afficheren van informatie over de steun uit de fondsen worden opgenomen indien dit gerechtvaardigd is om redenen van veiligheid en openbare orde, overeenkomstig artikel 69, lid 5.

2. Voor fondsen voor kleinschalige projecten voldoet de begunstigde aan de verplichtingen van artikel 36, lid 5, van de Interreg-verordening.

Voor financieringsinstrumenten zorgt de begunstigde er via de contractuele voorwaarden voor dat de eindontvangers aan de vereisten van lid 1, punt c), voldoen.

3. Indien de begunstigde de in artikel 47 of in dit artikel, leden 1 en 2, vermelde verplichtingen niet nakomt en er geen corrigerende maatregelen zijn genomen, treft de beheerautoriteit maatregelen, rekening houdend met het evenredigheidsbeginsel, door maximaal 3 % van de steun uit de fondsen aan de betrokken concrete actie in te trekken.

TITEL V

FINANCIËLE STEUN UIT DE FONDSSEN

HOOFDSTUK I

Vormen van bijdragen van de Unie

Artikel 51

Vormen van bijdragen van de Unie aan programma's

De bijdragen van de Unie kunnen de volgende vormen aannemen:

- a) financiering die niet gekoppeld is aan kosten van de betrokken concrete acties overeenkomstig artikel 95, en die gebaseerd is op een van de volgende aspecten:
 - i) de naleving van voorwaarden;
 - ii) het boeken van resultaten;
- b) de vergoeding van de aan begunstigden verstrekte steun overeenkomstig de hoofdstukken II en III van deze titel;
- c) eenheidskosten overeenkomstig artikel 94 die alle of bepaalde van tevoren duidelijk omschreven specifieke categorieën subsidiabele kosten dekken op basis van een vast bedrag per eenheid;

- d) vaste bedragen overeenkomstig artikel 94 die alle of bepaalde van tevoren duidelijk omschreven specifieke categorieën subsidiabele kosten dekken;
- e) financiering op basis van een vast percentage overeenkomstig artikel 94 of artikel 36, lid 5, die, door toepassing van een percentage, van tevoren duidelijk omschreven specifieke categorieën subsidiabele kosten dekt;
- f) een combinatie van de in de punten a) tot en met e) genoemde vormen.

HOOFDSTUK II

Vormen van steun door de lidstaten

Artikel 52

Vormen van steun

De lidstaten gebruiken de bijdrage uit de fondsen om begunstigen steun te verstrekken in de vorm van subsidies, financieringsinstrumenten of prijzen, of een combinatie daarvan.

AFDELING I
SUBSIDIEVORMEN

Artikel 53

Subsidievormen

1. Door de lidstaten aan begunstigden toegekende subsidies kunnen de volgende vormen aannemen:
 - a) vergoeding van subsidiabele kosten die daadwerkelijk zijn gemaakt door een begunstigde of de particuliere partner van concrete PPP-acties en die zijn betaald voor de uitvoering van concrete acties, bijdragen in natura en afschrijvingskosten;
 - b) eenheidskosten;
 - c) vaste bedragen;
 - d) financiering volgens een vast percentage;
 - e) een combinatie van de in de punten a) tot en met d) bedoelde vormen, mits elke vorm verschillende categorieën kosten dekt of mits zij gebruikt worden voor verschillende projecten die deel uitmaken van een concrete actie of voor opeenvolgende fasen van een concrete actie;
 - f) financiering die niet gekoppeld is aan kosten, mits die subsidies worden gedekt door een vergoeding van de bijdrage van de Unie krachtens artikel 95.

2. Indien de totale kostprijs van een concrete actie niet meer bedraagt dan 200 000 EUR, bestaat de bijdrage aan de begunstigde uit het EFRO, het ESF+, het JTF, het AMIF, het ISF of het BMVI uit eenheidskosten, vaste bedragen of vaste percentages, behalve voor concrete acties waarvoor de steun staatssteun vormt. Indien gebruik wordt gemaakt van financiering volgens een vast percentage, kunnen alleen de kostencategorieën waarop het vaste percentage van toepassing is, worden vergoed overeenkomstig lid 1, punt a).

In afwijking van lid 1, eerste alinea, kan de beheerautoriteit besluiten bepaalde concrete acties op het gebied van onderzoek en innovatie vrij te stellen van het in die alinea bepaalde vereiste, mits het monitoringcomité hiervoor vooraf toestemming heeft verleend. Daarnaast kunnen de aan deelnemers betaalde vergoedingen en lonen worden vergoed overeenkomstig lid 1, punt a).

3. De bedragen voor de in lid 1, punten b), c) en d), genoemde vormen van subsidies worden vastgesteld op een van de hierna genoemde manieren:

- a) een eerlijke, rechtvaardige en verifieerbare berekeningsmethode op basis van:
- i) statistische gegevens, andere objectieve informatie of een deskundige beoordeling;
 - ii) de geverifieerde historische gegevens van individuele begunstigden;
 - iii) de toepassing van de gebruikelijke kostenberekeningsmethodes van individuele begunstigden;

- b) een ontwerpbegroting, vastgesteld per individueel geval en van tevoren goedgekeurd door de instantie die de concrete actie selecteert, indien de totale kosten van de concrete actie niet meer bedragen dan 200 000 EUR;
- c) conform de regels voor de toepassing van overeenkomstige eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages die van toepassing zijn op beleidsmaatregelen van de Unie voor soortgelijke soorten concrete acties;
- d) conform de regels voor de toepassing van overeenkomstige eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages die worden toegepast op grond van regelingen voor volledig door de lidstaat gefinancierde subsidies voor soortgelijke soorten concrete acties;
- e) in of op basis van deze verordening of de fondsspecifieke verordeningen vastgelegde vaste percentages en specifieke methodes.

Artikel 54

Financiering volgens een vast percentage voor indirecte kosten in verband met subsidies

Indien een vast percentage wordt gebruikt om de indirecte kosten van een concrete actie te dekken, kan dat worden gebaseerd op een van de volgende mogelijkheden:

- a) maximaal 7 % van de subsidiabele directe kosten; in dat geval hoeft de betrokken lidstaat geen berekening uit te voeren om het toepasselijke percentage te bepalen;

- b) maximaal 15 % van de subsidiabele directe personeelskosten; in dat geval hoeft de betrokken lidstaat geen berekening uit te voeren om het toepasselijke percentage te bepalen;
- c) maximaal 25 % van de subsidiabele directe kosten, mits dat percentage wordt berekend overeenkomstig artikel 53, lid 3, punt a).

Daarnaast kan, indien een lidstaat een vast percentage heeft berekend overeenkomstig artikel 67, lid 5, punt a), van Verordening (EU) nr. 1303/2013, dat vaste percentage worden gebruikt voor een soortgelijke concrete actie voor de toepassing van punt c) van dit artikel.

Artikel 55

Directe personeelskosten in verband met subsidies

1. De directe personeelskosten van een concrete actie kunnen worden berekend als vast percentage van maximaal 20 % van de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van die concrete actie, zonder verplichting voor de lidstaat om te berekenen welk percentage van toepassing is, mits de directe kosten van de concrete actie geen overheidsopdrachten voor werken of voor leveringen of diensten omvatten waarvan de waarde de drempels overschrijdt die staan vermeld in artikel 4 van Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad¹ of in artikel 15 van Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad².

¹ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65).

² Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243).

Indien overeenkomstig de eerste alinea een vast percentage wordt toegepast voor het AMIF, het ISF en het BMVI, geldt dit alleen voor de directe kosten van de concrete actie waarvoor geen overheidsopdracht is uitgeschreven.

2. Om de directe personeelskosten te bepalen kan een uurtarief worden berekend op een van de volgende manieren:
 - a) door de meest recente met documenten gestaafde jaarlijkse bruto arbeidskosten te delen door 1720 uren voor voltijdse werknemers, of door een evenredig deel van 1720 uren voor deeltijdse werknemers;
 - b) door de meest recente met documenten gestaafde maandelijkse bruto arbeidskosten te delen door de gemiddelde maandelijkse werktijd van de betrokken persoon overeenkomstig de nationale regelgeving waarnaar wordt verwezen in de arbeidsovereenkomst of een benoemingsbesluit (beide "het arbeidsdocument" genoemd).
3. Bij de toepassing van het overeenkomstig lid 2 berekende uurtarief mag het totale aantal voor een bepaald jaar of een bepaalde maand per persoon gedeclareerde uren niet hoger zijn dan het aantal uren dat voor de berekening van dat uurtarief is gebruikt.
4. Indien de jaarlijkse bruto arbeidskosten niet bekend zijn, kunnen die kosten worden afgeleid uit de beschikbare met documenten gestaafde bruto arbeidskosten of uit de arbeidsovereenkomst, omgerekend naar een periode van 12 maanden.

5. Personeelskosten voor personen die deeltijds aan de concrete actie werken, kunnen worden berekend als een vast percentage van de bruto arbeidskosten, overeenkomstig het vaste percentage van de tijd dat zij per maand aan de concrete actie hebben gewerkt en zonder verplichting om een afzonderlijk arbeidstijdregistratiesysteem op te zetten. De werkgever stelt voor de werknemers een document op met vermelding van dat vaste percentage.

Artikel 56

Financiering volgens een vast percentage voor andere subsidiabele kosten dan directe personeelskosten in verband met subsidies

1. Een vast percentage van maximaal 40 % van de subsidiabele directe personeelskosten kan worden gebruikt om de overige subsidiabele kosten van een concrete actie te dekken. De lidstaat is niet verplicht te berekenen welk percentage van toepassing is.
2. Voor concrete acties die uit het EFRO, het ESF+, het JTF, het AMIF, het ISF en het BMVI worden gesteund, worden lonen en aan deelnemers betaalde vergoedingen beschouwd als extra subsidiabele kosten buiten het vaste percentage.
3. Het in lid 1 van dit artikel bedoelde vaste percentage wordt niet toegepast op personeelskosten die zijn berekend op basis van een vast percentage als bedoeld in artikel 55, lid 1.

Artikel 57

Subsidies onder voorwaarden

1. De lidstaten kunnen aan begunstigden subsidies onder voorwaarden toekennen die volledig of gedeeltelijk moeten worden terugbetaald als nader bepaald in het document met de steunvoorwaarden.
2. Terugbetalingen door de begunstigde worden verricht volgens de tussen de beheerautoriteit en de begunstigde overeengekomen voorwaarden.
3. De lidstaten hergebruiken middelen die door de begunstigde zijn terugbetaald uiterlijk op 31 december 2030 voor hetzelfde doel of in overeenstemming met de doelstellingen van het betrokken programma, in de vorm van subsidies onder voorwaarden of in de vorm van een financieringsinstrument of in een andere vorm van steun. De terugbetaalde bedragen en de informatie over het hergebruik ervan worden opgenomen in het eindverslag over de prestaties.
4. De lidstaten stellen de nodige maatregelen vast opdat de middelen in afzonderlijke rekeningen worden aangehouden of onder geëigende boekhoudkundige codes.
5. Uniemiddelen die te eniger tijd worden terugbetaald door begunstigden, maar uiterlijk op 31 december 2030 niet worden hergebruikt, worden overeenkomstig artikel 88 terugbetaald aan de begroting van de Unie.

AFDELING II

FINANCIERINGSINSTRUMENTEN

Artikel 58

Financieringsinstrumenten

1. Beheerautoriteiten kunnen uit een of meer programma's een programmabijdrage verstrekken aan bestaande of nieuwe financieringsinstrumenten die op nationaal, regionaal, transnationaal of grensoverschrijdend niveau zijn opgezet, rechtstreeks door of onder de verantwoordelijkheid van de beheerautoriteit worden uitgevoerd en aan de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen bijdragen.

2. Met financieringsinstrumenten wordt aan eindontvangers uitsluitend steun verstrekt voor investeringen in zowel materiële als immateriële activa en werkkapitaal, die naar verwachting financieel levensvatbaar zijn en waarvoor op de markt niet voldoende financiering te vinden is. Dergelijke steun is in overeenstemming met de toepasselijke staatssteunregels van de Unie.

Dergelijke steun wordt uitsluitend verstrekt voor de onderdelen van de investeringen die op de datum van het investeringsbesluit niet fysiek zijn voltooid of volledig zijn uitgevoerd.

3. Adequate steun uit de fondsen via financieringsinstrumenten wordt gebaseerd op een onder de verantwoordelijkheid van de beheerautoriteit opgestelde ex-antebeoordeling. De ex-antebeoordeling wordt voltooid voordat de beheerautoriteit programmabijdragen verstrekt aan financieringsinstrumenten.

De ex-antebeoordeling omvat ten minste de volgende elementen:

- a) het voorgestelde bedrag aan programmabijdragen aan een financieringsinstrument en het verwachte hefboomeffect, met een korte motivering;
- b) de voorgestelde financiële producten die zullen worden aangeboden, met inbegrip van de mogelijke noodzaak van een gedifferentieerde behandeling van investeerders;
- c) de voorgestelde doelgroep van eindontvangers;
- d) de verwachte bijdrage van het financieringsinstrument aan het verwezenlijken van de specifieke doelstellingen.

De ex-antebeoordeling kan worden herzien of geactualiseerd, kan betrekking hebben op een deel of het geheel van het grondgebied van de lidstaat en kan worden gebaseerd op bestaande of geactualiseerde ex-antebeoordelingen.

4. Steun aan de eindontvangers kan worden gecombineerd met steun uit een fonds of een ander instrument van de Unie en kan betrekking hebben op dezelfde uitgavenpost. In een dergelijk geval wordt de steun van het Fonds uit hoofde van het financieringsinstrument, als onderdeel van een concrete actie van een financieringsinstrument, niet bij de Commissie gedeclareerd om steun te ontvangen in een andere vorm, uit een ander fonds of uit een ander instrument van de Unie.

5. Financieringsinstrumenten kunnen worden gecombineerd met programmasteun in de vorm van subsidies tot een concrete actie van één financieringsinstrument in het kader van één financieringsovereenkomst, indien de beide vormen van steun worden verstrekt door de instantie die het financieringsinstrument uitvoert. In dat geval gelden de op de financieringsinstrumenten toepasselijke regels voor die concrete actie van één financieringsinstrument. De programmasteun in de vorm van subsidies moet rechtstreeks gekoppeld zijn aan en nodig zijn voor het financieringsinstrument en mag maximaal de waarde hebben van de door het financiële product gesteunde investeringen.
6. In het geval van gecombineerde steun overeenkomstig de leden 4 en 5 wordt voor elke bron van steun een aparte boekhouding gevoerd.
7. De som van alle gecombineerde steunvormen overschrijdt het totale bedrag van de uitgavenpost niet. Subsidies worden niet gebruikt om steun uit financieringsinstrumenten terug te betalen. Financieringsinstrumenten worden niet gebruikt voor het voorfinancieren van subsidies.

Artikel 59

Uitvoering van financieringsinstrumenten

1. Rechtstreeks door de beheerautoriteit uitgevoerde financieringsinstrumenten kunnen alleen leningen of garanties verstrekken. De beheerautoriteit bepaalt de voorwaarden met betrekking tot de programmabijdrage voor het financieringsinstrument in een strategiedocument dat de in bijlage X beschreven elementen bevat.

2. Financieringsinstrumenten die onder de verantwoordelijkheid van de beheerautoriteit worden uitgevoerd, kunnen de volgende vormen aannemen:

- a) een investering van programmamiddelen in het kapitaal van een juridische entiteit;
- b) afzonderlijke financiële gehelen of fiduciaire rekeningen.

De beheerautoriteit selecteert de instantie die een financieringsinstrument uitvoert.

3. De beheerautoriteit kan een overeenkomst voor de uitvoering van een financieringsinstrument rechtstreeks gunnen aan:

- a) de EIB;
- b) internationale financiële instellingen waarvan een lidstaat aandeelhouder is;
- c) een bank of instelling in handen van de overheid, opgericht als juridische entiteit die op professionele basis financiële activiteiten uitoefent en die aan de volgende voorwaarden voldoet:
 - i) er is geen directe participatie van privékapitaal, met uitzondering van krachtens de nationale wet- en regelgeving, in overeenstemming met de Verdragen, vereiste vormen van participatie van privékapitaal die geen zeggenschap of blokkerende macht opleveren en geen beslissende invloed uitoefenen op de betrokken bank of instelling, en met uitzondering van vormen van participatie van privékapitaal die geen invloed hebben op besluiten inzake het dagelijks beheer van het door de fondsen ondersteunde financieringsinstrument;

- ii) zij opereert op grond van een overheidsmandaat, verleend door de bevoegde nationale of regionale autoriteit van een lidstaat, dat onder meer betrekking heeft op het verrichten, als haar enige activiteit of als een van haar activiteiten, van economische-ontwikkelingsactiviteiten die bijdragen tot de doelstellingen van de fondsen;
 - iii) zij verricht, uitsluitend of onder meer, economische-ontwikkelingsactiviteiten die bijdragen tot de doelstellingen van de fondsen in regio's, op beleidsterreinen of in sectoren waarvoor op de markt doorgaans geen of onvoldoende financiering beschikbaar is;
 - iv) zij streeft niet in de eerste plaats naar winstmaximalisatie, maar waarborgt de financiële houdbaarheid van haar activiteiten op de lange termijn;
 - v) zij waarborgt met passende maatregelen, overeenkomstig het toepasselijke recht, dat de rechtstreekse gunning van een overeenkomst als bedoeld in punt b) geen directe of indirecte voordelen voor commerciële activiteiten oplevert;
 - vi) zij staat overeenkomstig het toepasselijk recht onder toezicht van een onafhankelijke autoriteit;
- d) andere instanties die ook onder het toepassingsgebied vallen van artikel 12 van Richtlijn 2014/24/EU.
4. Wanneer de door de beheerautoriteit geselecteerde instantie een holdingfonds uitvoert, kan die instantie andere instanties selecteren om specifieke fondsen uit te voeren.

5. De voorwaarden van programmabijdragen aan financieringsinstrumenten die overeenkomstig lid 2 worden uitgevoerd, worden beschreven in financieringsovereenkomsten tussen:
- a) de gemachtigde vertegenwoordigers van de beheerautoriteit en, in voorkomend geval, de instantie die een holdingfonds uitvoert;
 - b) de gemachtigde vertegenwoordigers van de beheerautoriteit of, in voorkomend geval, de instantie die een holdingfonds uitvoert en de instantie die een specifiek fonds uitvoert.

Deze financieringsovereenkomsten bevatten de in bijlage X vervatte elementen.

6. De financiële aansprakelijkheid van de beheerautoriteit is beperkt tot het door de beheerautoriteit in het kader van de financieringsovereenkomsten aan het financieringsinstrument toegewezen bedrag.
7. De instanties die de financieringsinstrumenten uitvoeren of, bij garanties, de instantie die de onderliggende lening verstrekt, steunen de eindontvangers, daarbij terdege rekening houdend met de programmadoelstellingen en het potentieel voor de financiële levensvatbaarheid van de investering zoals die in het bedrijfsplan of een gelijkwaardig document wordt gemotiveerd. De selectie van de eindontvangers is transparant en geeft geen aanleiding tot een belangenconflict.
8. Aan een programma kan nationale medefinanciering worden verstrekt door de beheerautoriteit of, overeenkomstig de fondsspecifieke regels, op het niveau van het holdingfonds, de specifieke fondsen of de investeringen in eindontvangers. Wanneer nationale medefinanciering wordt verstrekt op het niveau van investeringen in eindontvangers, bewaart de instantie die de financieringsinstrumenten uitvoert, bewijsstukken die de subsidiabiliteit van de onderliggende uitgaven aantonen.

9. De beheerautoriteit die het financieringsinstrument rechtstreeks uitvoert overeenkomstig lid 1, of de instantie die het financieringsinstrument uitvoert overeenkomstig lid 2 van dit artikel, houdt afzonderlijke rekeningen bij of gebruikt een boekhoudkundige code voor elke prioriteit of, voor het EFMZVA, elke specifieke doelstelling en, in voorkomend geval, elke regiocategorie voor elke programmabijdrage, en apart voor middelen als bedoeld in respectievelijk artikel 60 en artikel 62.

Artikel 60

Rente en andere voordelen als gevolg van steun uit de fondsen aan financieringsinstrumenten

1. Aan financieringsinstrumenten betaalde steun uit de fondsen wordt geplaatst op rekeningen bij in lidstaten gevestigde financiële instellingen en wordt beheerd in overeenstemming met actief kasmiddelenbeheer en volgens het beginsel van goed financieel beheer.
2. Rente en andere voordelen die kunnen worden toegerekend aan steun uit de fondsen die aan financieringsinstrumenten is betaald, worden tot aan het einde van de subsidiabiliteitsperiode gebruikt voor dezelfde doeleinden als de oorspronkelijke steun uit de fondsen, onder meer voor de betaling van beheersvergoedingen en de vergoeding van beheerskosten die door de instanties die het financieringsinstrument uitvoeren, worden gemaakt overeenkomstig artikel 68, lid 1, punt d), hetzij binnen hetzelfde financieringsinstrument, hetzij, na de stopzetting van dat financieringsinstrument, in andere financieringsinstrumenten of andere vormen van steun voor verdere investeringen in eindontvangers.

3. De in lid 2 bedoelde rente en andere voordelen die niet in overeenstemming met die bepaling zijn gebruikt, worden afgetrokken van de rekeningen die voor het laatste boekjaar worden ingediend.

Artikel 61

Gedifferentieerde behandeling van investeerders

1. Steun uit de fondsen voor financieringsinstrumenten die in eindontvangers wordt geïnvesteerd en alle soorten door die investeringen gegenereerde inkomsten, waaronder terugbetaalde middelen, die kunnen worden toegerekend aan de steun uit de fondsen, kunnen worden gebruikt voor een gedifferentieerde behandeling van investeerders die volgens het beginsel van de markteconomie werken door de risico's en de winsten op passende wijze te delen, rekening houdend met het beginsel van goed financieel beheer.
2. Het niveau van een dergelijke gedifferentieerde behandeling ligt niet hoger dan wat nodig is om stimulansen te creëren voor het aantrekken van particuliere middelen, zoals vastgesteld door een concurrentieprocedure of een onafhankelijke beoordeling.

Artikel 62

Hergebruik van middelen die kunnen worden toegerekend aan de steun uit de fondsen

1. Middelen die voor het einde van de subsidiabiliteitsperiode aan financieringsinstrumenten worden terugbetaald uit investeringen in eindontvangers of doordat voor garantieovereenkomsten gereserveerde middelen vrijkomen, met inbegrip van terugbetaald kapitaal en andere gegenereerde inkomsten die kunnen worden toegerekend aan de steun uit de fondsen, worden hergebruikt voor dezelfde of andere financieringsinstrumenten voor nieuwe investeringen in eindontvangers, ter dekking van de verliezen op het nominale bedrag van de bijdrage van de fondsen aan het financieringsinstrument als gevolg van negatieve rentevoeten, indien die verliezen zich voordoen ondanks actief kasmiddelenbeheer, of voor beheerskosten en -vergoedingen die met dergelijke nieuwe investeringen samenhangen, rekening houdend met het beginsel van goed financieel beheer.
2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de in lid 1 bedoelde middelen die aan financieringsinstrumenten worden terugbetaald in een periode van ten minste acht jaar na het verstrijken van de subsidiabiliteitsperiode, worden hergebruikt overeenkomstig de beleidsdoelstellingen van het programma of de programma's in het kader waarvan zij werden opgezet, binnen hetzelfde financieringsinstrument dan wel, wanneer deze middelen niet meer tot het financieringsinstrument behoren, binnen andere financieringsinstrumenten of andere steunvormen.

HOOFDSTUK III

Subsidiabiliteitsregels

Artikel 63

Subsidiabiliteit

1. De subsidiabiliteit van de uitgaven wordt op basis van de nationale regels bepaald, tenzij er specifieke regels zijn vastgelegd in of op grond van deze verordening of de fondsspecifieke verordeningen.
2. Uitgaven komen in aanmerking voor een bijdrage uit de fondsen als zij zijn gedaan door een begunstigde of de particuliere partner van een concrete PPP-actie en zijn betaald voor de uitvoering van concrete acties tussen de datum van indiening van het programma bij de Commissie of, als dat eerder is, 1 januari 2021, en 31 december 2029.

Voor kosten die worden vergoed op grond van artikel 53, lid 1, punten b), c) en f), worden de acties die de basis voor de vergoeding vormen, tussen de datum van indiening van het programma bij de Commissie of, als dat eerder is, 1 januari 2021, en 31 december 2029 uitgevoerd.

3. Voor het EFRO worden uitgaven die betrekking hebben op concrete acties in meer dan één regiocategorie van een lidstaat als beschreven in artikel 108, lid 2, pro rata aan de desbetreffende regiocategorieën toegewezen, op basis van objectieve criteria.

Voor het ESF+ kunnen uitgaven die verband houden met concrete acties worden toegewezen aan iedere regiocategorie van het programma, mits de concrete actie bijdraagt tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen van het programma.

Voor het JTF dragen uitgaven die betrekking hebben op concrete acties bij tot de uitvoering van het territoriale plan voor een rechtvaardige transitie.

4. Een concrete actie of een deel daarvan kan buiten een lidstaat worden uitgevoerd, ook indien dit buiten het grondgebied van de Unie is, mits de concrete actie bijdraagt tot de doelstellingen van het programma.
5. Voor subsidies in de vormen bedoeld in artikel 53, lid 1, punten b), c) en d), zijn de uitgaven die voor een bijdrage uit de fondsen in aanmerking komen, gelijk aan de overeenkomstig artikel 53, lid 3, berekende bedragen.
6. Concrete acties die fysiek voltooid zijn of volledig zijn uitgevoerd voordat de financieringsaanvraag in het kader van het programma is ingediend, worden niet geselecteerd voor steun uit de fondsen, ongeacht of alle betrokken betalingen zijn verricht. Dit lid is niet van toepassing op de vergoeding uit het EFMZVA voor aanvullende kosten in de ultraperifere gebieden op grond van artikel 21 van de EFMZVA-verordening en op de steun uit de aanvullende financiering voor de ultraperifere gebieden uit hoofde van artikel 110, lid 1, punt e), van deze verordening.
7. Wanneer uitgaven subsidiabel worden doordat een programma wordt gewijzigd, zijn zij subsidiabel vanaf de datum waarop het verzoek tot wijziging bij de Commissie is ingediend.

Voor het EFRO, het Cohesiefonds en het JTF worden uitgaven subsidiabel als gevolg van een programmawijziging wanneer een nieuw interventietype als bedoeld in bijlage I, tabel 1, wordt toegevoegd aan het programma, en voor het EMFZVA, het AMIF, het ISF en het BMVI wanneer een nieuw interventietype als bedoeld in de fondsspecifieke verordeningen wordt toegevoegd aan het programma.

Indien een programma wordt gewijzigd om natuurrampen te bestrijden, kan in het programma worden bepaald dat de uitgaven in verband met die wijziging subsidiabel zijn vanaf de datum waarop de natuurramp plaatsvond.

8. Indien een nieuw programma wordt goedgekeurd, zijn de uitgaven subsidiabel vanaf de datum waarop het desbetreffende verzoek bij de Commissie is ingediend.
9. Voor een concrete actie mag steun worden ontvangen uit een of meer fondsen, of uit een of meer programma's, en uit andere instrumenten van de Unie. In dat geval mogen uitgaven die worden gedeclareerd in een betalingsaanvraag voor een van de fondsen, niet worden gedeclareerd voor een van de onderstaande vormen van steun:
 - a) steun uit een ander fonds of instrument van de Unie;
 - b) steun uit hetzelfde fonds in het kader van een ander programma.

Het bedrag van de in de betalingsaanvraag voor een fonds op te nemen uitgave kan voor elk fonds en voor het betrokken programma of de betrokken programma's pro rata worden berekend overeenkomstig het document met de steunvoorwaarden.

Artikel 64
Niet-subsidiabele kosten

1. De volgende kosten komen niet in aanmerking voor een bijdrage uit de fondsen:
 - a) debetrente, behalve met betrekking tot subsidies verleend in de vorm van een rentesubsidie of een subsidie voor garantievergoedingen;
 - b) de aankoop van grond voor een bedrag van meer dan 10 % van de totale subsidiabele uitgaven in verband met de betrokken concrete actie; voor verwaarloosde gebieden en voormalige industriezones met gebouwen wordt die grens verhoogd tot 15 %; voor financieringsinstrumenten gelden deze percentages voor de aan de eindontvanger betaalde programmabijdrage of, in het geval van garanties, voor het bedrag van de onderliggende lening;
 - c) belasting over de toegevoegde waarde (btw), behalve:
 - i) voor concrete acties waarvan de totale kosten lager zijn dan 5 000 000 EUR (inclusief btw);
 - ii) voor concrete acties waarvan de totale kosten ten minste 5 000 000 EUR (inclusief btw) bedragen indien zij krachtens de nationale btw-wetgeving niet terugvorderbaar zijn;

- iii) door de eindontvanger in het kader van financieringsinstrumenten gedane investeringen; indien deze investeringen worden ondersteund door financieringsinstrumenten gecombineerd met programmasteun in de vorm van een subsidie als bedoeld in artikel 58, lid 5, is de btw niet subsidiabel voor het deel van de investeringskosten dat overeenkomt met de programmasteun in de vorm van een subsidie, tenzij de btw voor de investeringskosten krachtens de nationale btw-wetgeving niet terugvorderbaar is of indien het deel van de investeringskosten dat overeenkomt met de programmasteun in de vorm van de subsidie minder dan 5 000 000 EUR (inclusief btw) bedraagt;
- iv) voor fondsen voor kleinschalige projecten en investeringen door eindontvangers in de context van fondsen voor kleinschalige projecten in het kader van Interreg.

Punt b) van de eerste alinea is niet van toepassing op concrete acties ten behoeve van milieubehoud.

2. In de fondsspecifieke verordeningen kunnen andere kosten worden vermeld die niet in aanmerking komen voor een bijdrage uit het respectieve fonds.

Artikel 65

Duurzaamheid van concrete acties

1. De lidstaat betaalt de bijdrage uit de fondsen aan een concrete actie, met inbegrip van investeringen in infrastructuur of productieve investeringen, terug indien binnen vijf jaar na de eindbetaling aan de begunstigde of in voorkomend geval binnen de in de staatssteunregels beschreven termijn, een van de volgende gebeurtenissen op de concrete actie van toepassing is:
 - a) beëindiging van een productieactiviteit of overbrenging ervan buiten de regio van NUTS-niveau 2 waar ze steun ontving;
 - b) eigendomsoverdracht van een infrastructuurvoorziening waardoor een onderneming of een overheidsinstantie een onrechtmatig voordeel behaalt;
 - c) een substantiële verandering in de aard, de doelstellingen of de uitvoeringsvoorwaarden ervan waardoor de oorspronkelijke doelstellingen dreigen te worden ondermijnd.

De lidstaat kan de in de eerste alinea vermelde termijn verkorten tot drie jaar in gevallen betreffende het behoud van investeringen of door kleine en middelgrote ondernemingen gecreëerde banen.

Terugbetalingen door de lidstaat vanwege niet-naleving van dit artikel staan in verhouding tot de periode van niet-nakoming.

2. Voor uit het ESF+ of uit het JTF overeenkomstig artikel 8, lid 2, punten k), l) en m), van de JTF-verordening ondersteunde concrete acties wordt de steun terugbetaald indien voor die acties een verplichting geldt tot behoud van de investering uit hoofde van staatssteunregels.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing op programmabijdragen aan of door financieringsinstrumenten, noch op concrete acties waarvan een productieactiviteit wordt beëindigd wegens een niet-frauduleus faillissement.

Artikel 66

Verplaatsing

1. Uitgaven voor verplaatsing komen niet in aanmerking voor een bijdrage uit de fondsen.
2. Indien een bijdrage uit de fondsen staatssteun vormt, vergewist de beheerautoriteit zich ervan dat de bijdrage geen steun is voor verplaatsing overeenkomstig artikel 14, lid 16, van Verordening (EU) nr. 651/2014.

Artikel 67

Specifieke subsidiabiliteitsregels voor subsidies

1. Bijdragen in natura in de vorm van de levering van werken, goederen, diensten, grond en onroerend goed waarvoor geen door facturen of documenten met dezelfde bewijskracht gestaafde betaling is gedaan, kunnen in aanmerking komen mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de overheidssteun die aan de concrete actie is betaald, inclusief bijdragen in natura, is niet hoger dan het totale bedrag aan subsidiabele uitgaven, exclusief bijdragen in natura, aan het einde van de concrete actie;

- b) de waarde die aan bijdragen in natura wordt toegekend, is niet hoger dan de kosten die gewoonlijk op de markt in kwestie worden aanvaard;
- c) de waarde en de uitvoering van de bijdrage in natura kunnen onafhankelijk worden beoordeeld en geverifieerd;
- d) wat de levering van grond of onroerend goed betreft, kan met het oog op een huurovereenkomst een nominaal jaarlijks bedrag van maximaal één valuta-eenheid van de lidstaat worden betaald;
- e) wat bijdragen in natura in de vorm van onbetaalde arbeid betreft, wordt de waarde van die arbeid bepaald aan de hand van de werkelijke, geverifieerde arbeidstijd en de beloning voor soortgelijke arbeid.

De waarde van de grond of het onroerend goed bedoeld in de eerste alinea, punt d), van dit lid wordt gecertificeerd door een onafhankelijke gekwalificeerde deskundige of een bevoegde officiële instantie en ligt niet hoger dan de in artikel 64, lid 1, punt b), bedoelde bovengrens.

2. Afschrijvingskosten waarvoor geen door facturen gestaafde betaling is gedaan, kunnen als subsidiabel worden beschouwd mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de subsidiabiliteitsregels van het programma staan dit toe;

- b) het bedrag van de uitgaven wordt gestaafd door documenten die dezelfde bewijskracht hebben als facturen voor subsidiabele kosten, voor zover die kosten in de in artikel 53, lid 1, punt a), bedoelde vorm werden vergoed;
- c) de kosten hebben uitsluitend betrekking op de steunperiode voor de concrete actie;
- d) er is geen overheidssubsidie toegekend voor de aanschaf van de afgeschreven activa.

Artikel 68

Specifieke subsidiabiliteitsregels voor financieringsinstrumenten

1. Voor financieringsinstrumenten zijn de subsidiabele uitgaven het totaalbedrag aan programmabijdragen dat binnen de subsidiabiliteitsperiode is betaald aan het financieringsinstrument of, waar het garanties betreft, voor garantieovereenkomsten is gereserveerd door het financieringsinstrument, voor zover dat bedrag betrekking heeft op:
 - a) betalingen aan eindontvangers, in geval van leningen, investeringen in eigen vermogen of investeringen in quasi-eigenvermogen;
 - b) middelen die gereserveerd zijn voor garantieovereenkomsten, ongeacht of deze nog uitstaan of reeds verlopen zijn, om aan mogelijke aanspraken op garanties voor verliezen te kunnen voldoen, berekend op grond van een multiplicatorratio die is vastgelegd voor de respectieve onderliggende uitgekeerde nieuwe leningen aan of investeringen in eigen vermogen of quasi-eigenvermogen van eindontvangers;

- c) betalingen aan of ten voordele van eindontvangers, indien financieringsinstrumenten worden gecombineerd met een andere bijdrage van de Unie in een concrete actie in één financieringsinstrument overeenkomstig artikel 58, lid 5;
 - d) betalingen van beheersvergoedingen en vergoedingen van beheerskosten die de instanties die het financieringsinstrument uitvoeren, hebben gemaakt.
2. Indien een financieringsinstrument wordt uitgevoerd over opeenvolgende programmeringsperiodes heen, kan de steun worden verstrekt aan of ten voordele van eindontvangers, inclusief beheerskosten en -vergoedingen, op basis van overeenkomsten die tijdens de voorgaande programmeringsperiode zijn gesloten, mits die steun voldoet aan de subsidiabiliteitsregels van de daaropvolgende programmeringsperiode. In die gevallen wordt de subsidiabiliteit van in betalingsaanvragen ingediende uitgaven bepaald volgens de regels van de respectieve programmeringsperiode.
3. Voor de toepassing van lid 1, punt b), worden, indien de entiteit die van de garanties profiteert de geplande hoeveelheid nieuwe leningen aan of investeringen in eigen vermogen of quasi-eigenvermogen van eindontvangers niet in overeenstemming met de multiplicatorratio heeft uitgekeerd, de subsidiabele uitgaven proportioneel verminderd. De multiplicatorratio kan opnieuw worden gezien indien veranderingen van de marktomstandigheden dat rechtvaardigen. Een dergelijke herziening heeft geen terugwerkende kracht.

4. Voor de toepassing van lid 1, punt d), zijn de beheersvergoedingen op prestaties gebaseerd.

Indien instanties die een holdingfonds uitvoeren, worden geselecteerd middels de onderhandse gunning van een overeenkomst overeenkomstig artikel 59, lid 3, is het bedrag van de aan die instanties betaalde beheerskosten en -vergoedingen dat als subsidiabele uitgave kan worden gedeclareerd, onderworpen aan een drempel van maximaal 5 % van het totaalbedrag van de programmabijdragen die aan eindontvangers zijn uitbetaald in de vorm van leningen of die voor garantieovereenkomsten zijn gereserveerd, en van maximaal 7 % van het totaalbedrag van de programmabijdragen die aan eindontvangers zijn uitbetaald in de vorm van investeringen in eigen vermogen en quasi-eigenvermogen.

Indien instanties die een specifiek fonds uitvoeren, worden geselecteerd middels de onderhandse gunning van een overeenkomst overeenkomstig artikel 59, lid 3, is het bedrag van de aan die instanties betaalde beheerskosten en -vergoedingen dat als subsidiabele uitgave kan worden gedeclareerd, onderworpen aan een drempel van maximaal 7 % van het totaalbedrag van de programmabijdragen die aan eindontvangers zijn uitbetaald in de vorm van leningen of die voor garantieovereenkomsten zijn gereserveerd, en van maximaal 15 % van het totaalbedrag van de programmabijdragen die aan eindontvangers zijn uitbetaald in de vorm van investeringen in eigen vermogen of quasi-eigenvermogen.

Indien instanties die een holdingfonds of specifieke fondsen, of beide, uitvoeren worden geselecteerd middels een aanbesteding overeenkomstig het toepasselijke recht, het bedrag van beheerskosten en -vergoedingen vastgelegd in de financieringsovereenkomst en geeft het resultaat weer van de openbare aanbesteding.

5. Afsluitprovisies die geheel of gedeeltelijk aan de eindontvanger worden berekend, gelden niet als subsidiabele uitgaven.

6. De overeenkomstig lid 1 gedeclareerde subsidiabele uitgaven mogen de som van het totale steunbedrag uit de fondsen dat voor de toepassing van dat lid is betaald en de bijhorende nationale medefinanciering niet overschrijden.

TITEL VI

BEHEER EN CONTROLE

HOOFDSTUK I

Algemene regels voor beheer en controle

Artikel 69

Verantwoordelijkheden van de lidstaten

1. De lidstaten beschikken over beheer- en controlesystemen voor hun programma's overeenkomstig deze titel en waarborgen dat die systemen functioneren overeenkomstig het beginsel van goed financieel beheer en de in bijlage XI uiteengezette hoofdvereisten.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in de rekeningen opgenomen uitgaven die bij de Commissie worden ingediend wettig en regelmatig zijn en treffen alle nodige maatregelen om onregelmatigheden, met inbegrip van fraude, te voorkomen, op te sporen en te corrigeren, en daarover te rapporteren. Die acties omvatten het verzamelen van informatie over de uiteindelijk begunstigen van de ontvangers van Uniefinanciering overeenkomstig bijlage XVII. De regels voor het verzamelen en verwerken van die gegevens zijn in overeenstemming met de toepasselijke gegevensbeschermingsvoorschriften. De Commissie, het Europees Bureau voor fraudebestrijding en de Europese Rekenkamer hebben de nodige toegang tot die informatie.

Voor door het AMIF, het ISF en het BMVI ondersteunde programma's gelden de verplichtingen met betrekking tot het verzamelen van informatie over de uiteindelijk begunstigen van de ontvangers van Uniefinanciering overeenkomstig bijlage XVII, als bepaald in de eerste alinea, vanaf 1 januari 2023.

3. De lidstaten treffen op verzoek van de Commissie de nodige maatregelen om de effectieve werking van hun beheer- en controlesysteem en de wettigheid en regelmatigheid van de bij de Commissie ingediende uitgaven te waarborgen. Als een dergelijke maatregel een audit is, kunnen ambtenaren van de Commissie of hun gemachtigde vertegenwoordigers daaraan deelnemen.
4. De lidstaten waarborgen de kwaliteit, nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van het monitoringsysteem en van de gegevens over indicatoren.

5. De lidstaten zorgen voor de bekendmaking van informatie in overeenstemming met de in deze verordening en in de fondsspecifieke verordeningen vastgelegde vereisten, behalve indien die bekendmaking door het Unierecht of door het nationale recht wordt uitgesloten om redenen van veiligheid, openbare orde, strafrechtelijk onderzoek of bescherming van persoonsgegevens overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679.
6. De lidstaten beschikken over systemen en procedures om te waarborgen dat alle voor het in bijlage XIII bedoelde auditspoor benodigde documenten worden bewaard overeenkomstig de voorschriften van artikel 82.
7. De lidstaten treffen regelingen om ervoor te zorgen dat klachten over de fondsen daadwerkelijk worden onderzocht. De lidstaten zijn, overeenkomstig hun institutioneel en juridisch kader, verantwoordelijk voor het toepassingsgebied, de regels en de procedures betreffende die regelingen. Dit laat de algemene mogelijkheid tot behandeling van de klachten die burgers en belanghebbenden tot de Commissie richten onverlet. De lidstaten onderzoeken op verzoek van de Commissie de bij de Commissie ingediende klachten met betrekking tot hun programma's en informeren de Commissie over de resultaten van deze onderzoeken.

Voor de toepassing van dit artikel hebben klachten betrekking op elk geschil tussen potentiële en geselecteerde begunstigen over de voorgestelde of geselecteerde concrete actie en alle geschillen met derde partijen over de uitvoering van het programma of de concrete acties daarvan, ongeacht de kwalificatie van rechtsmiddelen krachtens het nationale recht.

8. De lidstaten zorgen ervoor dat de begunstigden en de programma-autoriteiten alle informatie uitwisselen via elektronische systemen voor gegevensuitwisseling overeenkomstig bijlage XIV.

De lidstaten promoten de voordelen van elektronische gegevensuitwisseling en bieden de begunstigden in dit verband alle nodige steun.

In afwijking van de eerste alinea kan de beheerautoriteit op uitdrukkelijk verzoek van een begunstigde bij wijze van uitzondering aanvaarden dat informatie in papieren vorm wordt uitgewisseld, onverminderd haar verplichting om gegevens vast te leggen en op te slaan overeenkomstig artikel 72, lid 1, punt e).

Voor door het EFMZVA, het AMIF, het ISF of het BMVI ondersteunde programma's is de eerste alinea van toepassing vanaf 1 januari 2023.

De eerste alinea is niet van toepassing op programma's of prioriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 1, punt m), van de ESF+-verordening.

9. De lidstaten zorgen ervoor dat alle officiële informatie-uitwisselingen met de Commissie geschieden via een elektronisch systeem voor gegevensuitwisseling overeenkomstig bijlage XV.
10. De lidstaten verstrekken uiterlijk 31 januari en 31 juli een raming van het bedrag van de betalingsaanvragen die zij voor het lopende en het volgende kalenderjaar zullen indienen of zorgen ervoor dat de beheerautoriteiten een dergelijke raming verstrekken, overeenkomstig bijlage VIII.

11. Elke lidstaat beschikt ten laatste bij de indiening van de aanvraag voor de eindbetaling voor het eerste boekjaar en uiterlijk 30 juni 2023 over een beschrijving van het beheer- en controlesysteem overeenkomstig het in bijlage XVI opgenomen model. Hij past die beschrijving aan latere wijzigingen aan.
12. De lidstaten rapporteren onregelmatigheden overeenkomstig de criteria voor het bepalen van de te melden onregelmatigheden, de te verstrekken gegevens en het format voor rapportage van bijlage XII.

Artikel 70

Bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de Commissie

1. De Commissie vergewist zich ervan dat de lidstaten beheer- en controlesystemen hebben opgezet die aan deze verordening voldoen en dat deze systemen tijdens de uitvoering van de programma's effectief en efficiënt functioneren. De Commissie stelt op basis van een risicobeoordeling een auditstrategie en een auditplan op voor haar eigen auditwerkzaamheden.

De Commissie en de auditautoriteiten stemmen hun auditplannen op elkaar af.

2. De Commissie voert audits uit tot drie kalenderjaren na de goedkeuring van de rekeningen waarin de betrokken uitgave was opgenomen. Die termijn geldt niet voor concrete acties waarbij een vermoeden van fraude bestaat.

3. Voor het verrichten van hun audits krijgen de ambtenaren van de Commissie of hun gemachtigde vertegenwoordigers inzage in alle noodzakelijke gegevens, documenten en metagegevens – ongeacht de aard van de informatiedrager – over de door de fondsen gesteunde concrete acties of over de beheer- en controlesystemen, en ontvangen zij kopieën in de specifiek gevraagde formaten.
4. Voor audits ter plaatse geldt tevens het volgende:
 - a) behalve in dringende gevallen stelt de Commissie de bevoegde programma-autoriteit ten minste 15 werkdagen van tevoren in kennis van de audit; aan deze audits mogen ambtenaren of gemachtigde vertegenwoordigers van de lidstaat deelnemen;
 - b) indien door de toepassing van nationale bepalingen bepaalde handelingen voorbehouden zijn aan daartoe door nationale wetgeving specifiek aangewezen functionarissen, krijgen de ambtenaren van de Commissie en hun gemachtigde vertegenwoordigers inzage in de aldus verkregen informatie, onverminderd de bevoegdheden van nationale gerechtelijke instanties en met volledige inachtneming van de grondrechten van de betrokken rechtssubjecten;
 - c) de Commissie verstuurt de voorlopige auditbevindingen aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat uiterlijk drie maanden na de laatste dag van de audit;

- d) de Commissie verstuurt het auditverslag uiterlijk drie maanden na de dag van ontvangst van een volledig antwoord van de bevoegde autoriteit van de lidstaat op de voorlopige auditbevindingen; het antwoord van de lidstaat wordt als volledig beschouwd indien de Commissie binnen twee maanden na de datum van ontvangst van het antwoord van de lidstaat geen verzoek om aanvullende informatie of een herzien document heeft ingediend.

Teneinde de in de punten c) en d) van de eerste alinea van dit lid vermelde termijnen in acht te nemen, stelt de Commissie de voorlopige auditbevindingen en het auditverslag in ten minste een van de officiële talen van de instellingen van de Unie beschikbaar.

De in de punten c) en d) van de eerste alinea van dit lid vermelde termijnen kunnen, indien noodzakelijk geacht en met de instemming van de Commissie en de bevoegde autoriteit van de lidstaat, worden verlengd.

Indien er een termijn is vastgesteld voor een antwoord van de lidstaat op de voorlopige auditbevindingen of het auditverslag vermeld in de punten c) en d) van de eerste alinea van dit lid, gaat deze termijn in na ontvangst ervan door de bevoegde autoriteit van de lidstaat in ten minste een van de officiële talen van de betrokken lidstaat.

Artikel 71
Programma-autoriteiten

1. Voor de toepassing van artikel 63, lid 3, van het Financieel Reglement wijst de lidstaat voor elk programma een beheerautoriteit en een auditautoriteit aan. Wanneer een lidstaat de boekhoudfunctie aan een andere instantie dan de beheerautoriteit toevertrouwt overeenkomstig artikel 72, lid 2, van deze verordening, wordt die instantie eveneens als een programma-autoriteit beschouwd. Deze autoriteiten kunnen voor meerdere programma's verantwoordelijk zijn.
2. De auditautoriteit is een overheidsinstantie. Auditwerkzaamheden kunnen, onder verantwoordelijkheid van de auditautoriteit, ook worden uitgevoerd door een andere publieke of private instantie. De auditautoriteit en alle dergelijke instanties die onder de verantwoordelijkheid van de auditautoriteit auditwerkzaamheden verrichten, zijn functioneel onafhankelijk van de gecontroleerden.
3. De beheerautoriteit kan een of meer intermediaire instanties aanwijzen om bepaalde taken onder haar verantwoordelijkheid uit te voeren. Afspraken tussen de beheerautoriteit en intermediaire instanties worden schriftelijk vastgelegd.
4. De lidstaten zorgen ervoor dat het beginsel van scheiding van functies tussen en binnen de programma-autoriteiten gerespecteerd wordt.

5. Indien een programma overeenkomstig zijn doelstellingen voorziet in steun uit het EFRO of het ESF+ voor een programma dat wordt medegefinancierd door Horizon Europa, als bedoeld in artikel 10, lid 1, punt b), van de Horizon Europa-verordening, wordt de instantie die het door Horizon Europa medegefinancierde programma uitvoert, overeenkomstig lid 3 van dit artikel door de beheerautoriteit van het desbetreffende programma als een intermediaire instantie aangewezen.
6. De lidstaat kan op eigen initiatief een coördinerende instantie instellen die tot taak heeft contact te houden met en informatie te verstrekken aan de Commissie, en activiteiten van de programma-autoriteiten in die lidstaat te coördineren.

HOOFDSTUK II

Standaardbeheer- en controlesystemen

Artikel 72

Functies van de beheerautoriteit

1. De beheerautoriteit is verantwoordelijk voor het beheer van het programma met het oog op het bereiken van de doelstellingen van het programma. Meer bepaald heeft de beheerautoriteit de volgende functies:
 - a) concrete acties selecteren overeenkomstig artikel 73, met uitzondering van de in artikel 33, lid 3, punt d), vermelde concrete acties;

- b) programmabeheerstaken uitvoeren overeenkomstig artikel 74;
 - c) de werkzaamheden van het monitoringcomité ondersteunen overeenkomstig artikel 75;
 - d) toezicht houden op intermediaire instanties;
 - e) de gegevens van elke concrete actie elektronisch registreren en overeenkomstig bijlage XVII opslaan voor monitoring, evaluatie, financieel beheer, verificaties en audits, en de beveiliging, integriteit en vertrouwelijkheid van de gegevens en de authenticatie van gebruikers waarborgen.
2. De lidstaat kan de in artikel 76 bedoelde boekhoudfunctie toevertrouwen aan de beheerautoriteit of een andere instantie.
3. Voor door het AMIF, het ISF of het BMVI ondersteunde programma's wordt de boekhoudfunctie uitgeoefend door of onder de verantwoordelijkheid van de beheerautoriteit.

Artikel 73

Selectie van concrete acties door de beheerautoriteit

1. Voor de selectie van concrete acties moet de beheerautoriteit criteria en procedures vaststellen en toepassen die niet-discriminerend en transparant zijn, toegankelijkheid voor personen met een handicap en gendergelijkheid waarborgen en rekening houden met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het beginsel van duurzame ontwikkeling en het beleid van de Unie op milieugebied overeenkomstig artikel 11 en artikel 191, lid 1, VWEU.

De criteria en procedures waarborgen dat de te selecteren concrete acties worden geprioriteerd om de Uniefinanciering maximaal te laten bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van het programma.

2. Voor de selectie van concrete acties moet de beheerautoriteit:
 - a) ervoor zorgen dat de geselecteerde acties in overeenstemming zijn met het programma, daaronder begrepen samenhang vertonen met de desbetreffende strategieën die eraan ten grondslag liggen, en effectief bijdragen aan de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen van het programma;
 - b) waarborgen dat de geselecteerde concrete acties waarvoor een randvoorwaarde geldt, overeenstemmen met de desbetreffende strategieën en planningdocumenten die zijn opgesteld voor de vervulling van die randvoorwaarde;
 - c) waarborgen dat de geselecteerde concrete acties de beste verhouding tussen het steunbedrag, de uitgevoerde activiteiten en de verwezenlijking van doelstellingen vertegenwoordigen;
 - d) nagaan of de begunstigde over de nodige financiële middelen en mechanismen beschikt om de exploitatie- en onderhoudskosten te dekken voor concrete acties die investeringen in infrastructuur of productieve investeringen omvatten, opdat deze financieel houdbaar zijn;

- e) waarborgen dat de geselecteerde concrete acties die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad¹ vallen, worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling of een screeningprocedure en dat terdege rekening is gehouden met de beoordeling van alternatieve oplossingen;
- f) verifiëren dat het toepasselijke recht is nageleefd indien de concrete acties zijn begonnen vóór de indiening van een financieringsaanvraag bij de beheerautoriteit;
- g) waarborgen dat een geselecteerde concrete actie binnen het toepassingsgebied van het betrokken fonds valt en aan een interventietype wordt toegewezen;
- h) waarborgen dat concrete acties geen activiteiten omvatten die deel hebben uitgemaakt van een concrete actie waarbij sprake was van een verplaatsing overeenkomstig artikel 66, of die zouden neerkomen op een overdracht van een productieactiviteit overeenkomstig artikel 65, lid 1, punt a);
- i) waarborgen dat de geselecteerde concrete acties niet rechtstreeks worden beïnvloed door een met redenen omkleed advies van de Commissie met betrekking tot een inbreuk als bedoeld in artikel 258 VWEU die de wettigheid en regelmatigheid van de uitgaven of de uitvoering van concrete acties in gevaar brengt;
- j) de klimaatbestendigheid waarborgen van investeringen in infrastructuur die een verwachte levensduur van ten minste vijf jaar hebben.

¹ Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 26 van 28.1.2012, blz. 1).

Met betrekking tot punt b) van dit lid, zijn in het geval van de eerste beleidsdoelstelling, als vermeld in artikel 3, lid 1, punt a), van de EFRO- en CF-verordening, alleen concrete acties die overeenstemmen met de in de punten i) en iv) van dat punt bedoelde specifieke doelstellingen consistent met de desbetreffende strategieën voor slimme specialisatie.

3. De beheerautoriteit waarborgt dat aan de begunstigde een document wordt verstrekt met alle voorwaarden voor steun voor elke concrete actie, met inbegrip van de specifieke vereisten betreffende de producten of diensten die moeten worden geleverd, het financieringsplan, de uitvoeringstermijn en, indien van toepassing, de toe te passen methode voor de vaststelling van de kosten van de concrete actie en de voorwaarden voor betaling van de steun.
4. Voor concrete acties waaraan een Excellentiekeurmerk is toegekend of die zijn geselecteerd in het kader van een door Horizon Europa medegefinancierd programma, kan de beheerautoriteit besluiten rechtstreeks uit het EFRO of het ESF+ steun te verstrekken, op voorwaarde dat die concrete acties voldoen aan de in lid 2, punten a), b) en g), vermelde vereisten.

Daarnaast kunnen de beheerautoriteiten op de in de eerste alinea bedoelde concrete acties de categorieën, maximumbedragen en methoden voor de berekening van de subsidiabele kosten toepassen die conform het betrokken Unie-instrument zijn vastgesteld. Deze elementen worden vermeld in het in lid 3 bedoelde document.

5. Wanneer de beheerautoriteit een concrete actie van strategisch belang selecteert, stelt zij de Commissie daarvan binnen een maand in kennis en verstrekt zij de Commissie alle relevante informatie over die actie.

Artikel 74
Programmabeheer door de beheerautoriteit

1. De beheerautoriteit:
 - a) voert beheersverificaties uit om na te gaan of de medegefinancierde producten en diensten zijn geleverd, of de concrete actie voldoet aan het toepasselijke recht, aan het programma en aan de steunvoorwaarden, en:
 - i) voor kosten die worden vergoed overeenkomstig artikel 53, lid 1, punt a), of het bedrag van de door de begunstigen met betrekking tot deze kosten gedeclareerde uitgaven daadwerkelijk is betaald en of de begunstigen een afzonderlijke boekhouding voeren of passende boekhoudkundige codes gebruiken voor alle met die concrete actie samenhangende transacties;
 - ii) voor kosten die worden vergoed overeenkomstig artikel 53, lid 1, punten b), c) en d), of is voldaan aan de voorwaarden voor de vergoeding van de uitgave aan de begunstigde;
 - b) waarborgt dat, onder voorbehoud van de beschikbaarheid van financiering, de begunstigde uiterlijk 80 dagen na de datum waarop hij de betalingsaanvraag heeft ingediend, het verschuldigde totale bedrag ontvangt; de termijn kan worden onderbroken indien het voor de beheerautoriteit niet mogelijk is om op basis van de door de begunstigde verstrekte informatie te bepalen of het bedrag verschuldigd is;

- c) zorgt voor effectieve en proportionele fraudebestrijdingsmaatregelen en -procedures op basis van de vastgestelde risico's;
- d) voorkomt onregelmatigheden, spoort ze op en corrigeert ze;
- e) bevestigt dat de in de rekeningen opgenomen uitgaven wettig en regelmatig zijn;
- f) stelt de beheersverklaring op overeenkomstig het in bijlage XVIII opgenomen model.

Met betrekking tot punt b) van de eerste alinea mogen er geen bedragen in mindering worden gebracht of worden ingehouden, noch specifieke heffingen of andere heffingen met gelijke werking worden toegepast die de bedragen verschuldigd aan begunstigden zouden verminderen.

Met betrekking tot concrete PPP-acties stort de beheerautoriteit de betalingen op een geblokkeerde rekening die specifiek daarvoor is geopend op naam van de begunstigde om te worden gebruikt overeenkomstig de PPP-overeenkomst.

2. De in lid 1, eerste alinea, punt a), bedoelde beheersverificaties zijn risicogebaseerd en proportioneel met de vooraf schriftelijk vastgestelde risico's.

Beheersverificaties omvatten administratieve verificaties met betrekking tot betalingsaanvragen van begunstigden en verificaties ter plaatse van concrete acties. Die verificaties worden uitgevoerd vóór indiening van de rekeningen overeenkomstig artikel 98.

3. Indien de beheerautoriteit ook een begunstigde van het programma is, moet de regeling voor de beheersverificaties een scheiding van functies garanderen.

Onverminderd lid 2 kan de Interreg-verordening specifieke voorschriften inzake op Interreg-programma's toepasselijke beheersverificaties bevatten. De AMIF-, de ISF- en de BMVI-verordeningen kunnen specifieke regels voor beheersverificaties bevatten die van toepassing zijn ingeval een internationale organisatie een begunstigde is.

Artikel 75

Ondersteuning van het werk van het monitoringcomité door de beheerautoriteit

De beheerautoriteit:

- a) verstrekt het monitoringcomité tijdig alle informatie die het nodig heeft om zijn taken uit te voeren;
- b) zorgt ervoor dat gevolg wordt gegeven aan de besluiten en aanbevelingen van het monitoringcomité.

Artikel 76

De boekhoudfunctie

1. De boekhoudfunctie omvat de volgende taken:
 - a) opstellen en bij de Commissie indienen van betalingsaanvragen overeenkomstig de artikelen 91 en 92;

- b) opstellen en indienen van de rekeningen, bevestigen dat ze volledig, juist en waarheidsgetrouw zijn overeenkomstig artikel 98, en elektronisch bijhouden van alle elementen van de rekeningen, inclusief betalingsaanvragen;
 - c) omrekenen van de in een andere valuta dan de euro gedane uitgaven aan de hand van de maandelijkse wisselkoers voor de euro van de Commissie in de maand waarin die uitgaven zijn geregistreerd in de boekhoudsystemen van de instantie die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de in dit artikel bepaalde taken.
2. De boekhoudfunctie houdt geen verificaties op het niveau van begunstigden in.
 3. In afwijking van lid 1, punt c), kan in de Interreg-verordening een andere methode worden vastgelegd voor het omrekenen van uitgaven die in een andere valuta dan de euro worden gedaan.

Artikel 77

Taken van de auditautoriteit

1. De auditautoriteit is verantwoordelijk voor het uitvoeren van systeemaudits, audits over concrete acties en audits van rekeningen, om zo de Commissie op onafhankelijke wijze waarborgen te bieden over de doeltreffendheid van de beheer- en controlesystemen en de wettigheid en regelmatigheid van de uitgaven die zijn opgenomen in de bij de Commissie ingediende rekeningen.
2. Auditwerkzaamheden worden verricht overeenkomstig internationaal aanvaarde auditnormen.

3. De auditautoriteit moet de volgende documenten opstellen en bij de Commissie indienen:
- a) een jaarlijks auditadvies overeenkomstig artikel 63, lid 7, van het Financieel Reglement en overeenkomstig het in bijlage XIX bij deze verordening opgenomen model, op basis van alle verrichte auditwerkzaamheden, waarin elk van de volgende aspecten wordt behandeld:
 - i) de volledigheid, nauwkeurigheid en waarheidsgetrouwheid van de rekeningen;
 - ii) de wettigheid en regelmatigheid van de uitgaven die zijn opgenomen in de bij de Commissie ingediende rekeningen;
 - iii) de effectieve werking van het beheer- en controlesysteem;
 - b) een jaarlijks controleverslag dat voldoet aan de vereisten van artikel 63, lid 5, punt b), van het Financieel Reglement, overeenkomstig het in bijlage XX bij deze verordening opgenomen model, dat het in punt a) van dit lid bedoelde jaarlijkse auditadvies ondersteunt en dat een samenvatting van de bevindingen bevat, waaronder een analyse van de aard en de omvang van de fouten en tekortkomingen in de systemen en de voorgestelde en uitgevoerde corrigerende maatregelen en het daaruit volgende totale foutenpercentage en het resterende foutenpercentage voor de uitgaven die zijn opgenomen in de bij de Commissie ingediende rekeningen.
4. Indien programma's worden gegroepeerd voor de audit van concrete acties overeenkomstig artikel 79, lid 2, tweede alinea, kan de uit hoofde van lid 3, punt b), van dit artikel vereiste informatie in één verslag worden opgenomen.

5. De auditautoriteit zendt de systeemauditverslagen naar de Commissie zodra de contradictoire procedure met de betrokken gecontroleerden is voltooid.
6. Tenzij anders is overeengekomen, komen de Commissie en de auditautoriteiten regelmatig, en ten minste eenmaal per jaar, bijeen om de auditstrategie, het jaarlijkse controleverslag en het auditadvies te bespreken, hun auditplannen en -methoden op elkaar af te stemmen en van gedachten te wisselen over kwesties in verband met de verbetering van de beheer- en controlesystemen.

Artikel 78

Auditstrategie

1. De auditautoriteit stelt, na raadpleging van de beheerautoriteit, een auditstrategie op basis van een risicobeoordeling, rekening houdend met het beheers- en controlesysteem als beschreven in artikel 69, lid 11, betreffende systeemaudits en audits van concrete acties. De auditstrategie omvat systeemaudits van nieuw aangewezen beheerautoriteiten en autoriteiten belast met de boekhoudfunctie. Deze audits worden uitgevoerd binnen 21 maanden na het besluit tot goedkeuring van het programma of de programmawijziging waarbij een dergelijke autoriteit is aangewezen. De auditstrategie wordt opgesteld overeenkomstig het in bijlage XXII opgenomen model en wordt jaarlijks bijgewerkt nadat het eerste jaarlijkse controleverslag en auditadvies bij de Commissie is ingediend. Zij kan betrekking hebben op een of meer programma's.
2. Op verzoek wordt de auditstrategie aan de Commissie verstrekt.

Artikel 79

Audits van concrete acties

1. Audits van concrete acties hebben betrekking op bij de Commissie in het boekjaar gedeclareerde uitgaven, op basis van een steekproef. Die steekproef is representatief en is gebaseerd op statistische steekproefmethodes.
2. Indien de populatie uit minder dan 300 steekproefeenheden bestaat, kan de auditautoriteit op basis van haar professionele oordeel een niet-statistische steekproefmethode toepassen. In dergelijke gevallen moet de steekproef omvangrijk genoeg zijn om de auditautoriteit in staat te stellen een geldig auditadvies uit te brengen. De niet-statistische steekproefmethode bestrijkt minimaal 10 % van de steekproefeenheden in de populatie van het boekjaar, die op aselechte wijze worden gekozen.

De statistische steekproef kan betrekking hebben op een of meer door het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds en het JTF ondersteunde programma's en, eventueel met stratificatie, op een of meer programmeringsperiodes, afhankelijk van het professionele oordeel van de auditautoriteit.

De steekproef van door het EFMZVA, het AMIF, het ISF en het BMVI of ondersteunde concrete acties heeft betrekking op door elk fonds apart ondersteunde concrete acties.

3. Audits van concrete acties omvatten alleen een verificatie ter plaatse van de materiële uitvoering van de concrete actie indien het type concrete actie dat vereist.

De ESF+-verordening kan specifieke bepalingen bevatten voor programma's of prioriteiten in het kader van artikel 4, lid 1, punt m), van die verordening. De AMIF-, de ISF- en de BMVI-verordeningen kunnen specifieke bepalingen voor de audit van concrete acties bevatten ingeval een internationale organisatie een begunstigde is. De Interreg-verordening kan specifieke regels inzake audits van concrete acties vaststellen die van toepassing zijn op Interreg-programma's.

De audits worden uitgevoerd op basis van de regels die golden op het ogenblik dat de activiteiten in het kader van de concrete actie werden uitgevoerd.

4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 114 een gedelegeerde handeling vast te stellen om dit artikel aan te vullen met gestandaardiseerde kant-en-klare steekproefmethoden en -modaliteiten voor een of meer programmeringsperioden.

Artikel 80

Single audit-regelingen

1. Bij het uitvoeren van audits houden de Commissie en de auditautoriteiten rekening met het single audit-beginsel en het evenredigheidsbeginsel met betrekking tot de omvang van het risico voor de begroting van de Unie. Dat dient met name om te voorkomen dat nieuwe audits en beheersverificaties van dezelfde bij de Commissie gedeclareerde uitgaven worden uitgevoerd, en zo de kosten voor beheersverificaties en -audits en de administratieve lasten voor de begunstigden tot een minimum te beperken.

De Commissie en de auditautoriteiten gebruiken eerst alle de in artikel 72, lid 1, punt e), bedoelde informatie en registergegevens, met inbegrip van de resultaten van beheersverificaties, en vragen en verkrijgen alleen aanvullende documenten en auditbewijs van de betrokken begunstigden indien zij dit, op basis van hun professionele oordeel, nodig achten om tot betrouwbare auditconclusies te komen.

2. Voor programma's waarvoor de Commissie concludeert dat het oordeel van de auditautoriteit betrouwbaar is, en de betrokken lidstaat meedoet aan de nauwere samenwerking inzake de instelling van het Europees Openbaar Ministerie, blijven de audits van de Commissie beperkt tot een audit van de werkzaamheden van de auditautoriteit.
3. Vóór de indiening van de rekeningen voor het boekjaar waarin de concrete actie is voltooid, verricht de Commissie of de auditautoriteit niet meer dan één audit voor concrete acties waarvan de totale subsidiabele uitgaven niet meer bedragen dan 400 000 EUR voor het EFRO of het Cohesiefonds, 350 000 EUR voor het JTF, 300 000 EUR voor het ESF+, of 200 000 EUR voor het EFMZVA, het AMIF, het ISF of het BMVI.

Andere concrete acties worden vóór de indiening van de rekeningen voor het boekjaar waarin de concrete actie is voltooid, onderworpen aan ten hoogste één audit per boekjaar, die wordt verricht door hetzij de auditautoriteit hetzij de Commissie. Concrete acties worden in een jaar waarin reeds een audit door de Rekenkamer heeft plaatsgevonden, niet meer door de Commissie of de auditautoriteit aan een audit onderworpen, mits zij de resultaten van de audit door de Europese Rekenkamer kunnen gebruiken voor het uitvoeren van hun respectieve taken.

4. Niettegenstaande lid 3 kan een concrete actie worden onderworpen aan meer dan één audit indien de auditautoriteit op basis van haar professionele oordeel tot de conclusie komt dat er geen geldig auditadvies kan worden uitgebracht.
5. De leden 2 en 3 zijn niet van toepassing indien:
 - a) er sprake is van een specifiek risico op onregelmatigheden of een vermoeden van fraude;
 - b) het werk van de auditautoriteit moet worden overgedaan om de zekerheid te verkrijgen dat deze goed functioneert;
 - c) er bewijs bestaat van een ernstige tekortkoming in het werk van de auditautoriteit.

Artikel 81

Beheersverificaties en audits van financieringsinstrumenten

1. De beheerautoriteit verricht overeenkomstig artikel 74, lid 1, beheersverificaties ter plaatse uitsluitend op het niveau van de instanties die het financieringsinstrument uitvoeren en, in het kader van garantiefondsen, op het niveau van de instanties die de onderliggende nieuwe leningen verstrekken. De beheerautoriteit kan verificaties door externe instanties laten uitvoeren en geen verificaties ter plaatse verrichten, mits zij over voldoende bewijs beschikt van de bekwaamheid van deze externe instanties.
2. De beheerautoriteit verricht geen verificaties ter plaatse op het niveau van de EIB of andere internationale financiële instellingen waarvan een lidstaat aandeelhouder is.

De EIB of andere internationale financiële instellingen waarvan een lidstaat aandeelhouder is, bezorgen de beheerautoriteit evenwel bij elke betalingsvordering een controleverslag.

3. De auditautoriteit verricht overeenkomstig artikel 77, 79 of 83, indien van toepassing, systeemaudits en audits van concrete acties op het niveau van de instanties die het financieringsinstrument uitvoeren en, in het kader van garantiefondsen, op het niveau van de instanties die de onderliggende nieuwe leningen verstrekken. De resultaten van door externe controleurs uitgevoerde audits van instanties die het financieringsinstrument uitvoeren, kunnen door de auditautoriteit met het oog op algemene zekerheid in aanmerking worden genomen en op basis hiervan kan de auditautoriteit besluiten haar eigen auditwerkzaamheden te beperken.
4. In het kader van garantiefondsen kunnen voor de audit van programma's verantwoordelijke instanties alleen audits verrichten van de instanties die onderliggende nieuwe leningen verstrekken in een of meer van de volgende situaties:
 - a) er zijn geen bewijsstukken ter staving van de steun uit het financieringsinstrument aan eindontvangers beschikbaar op het niveau van de beheerautoriteit of op het niveau van de instanties die het financieringsinstrument uitvoeren;
 - b) er is bewijs dat de documenten die beschikbaar zijn op het niveau van de beheerautoriteit of op het niveau van de instanties die het financieringsinstrument uitvoeren, geen waarheidsgetrouwe en nauwkeurige weergave van de verleende steun vormen.

5. De auditautoriteit verricht geen audits op het niveau van de EIB of andere internationale financiële instellingen waarvan een lidstaat aandeelhouder is, met betrekking tot financieringsinstrumenten die zij uitvoeren.

De EIB of andere internationale financiële instellingen waarvan een lidstaat aandeelhouder is, bezorgen de Commissie en de auditautoriteit evenwel een jaarlijks auditverslag dat aan het eind van elk kalenderjaar door hun externe controleurs wordt opgesteld. Dat verslag heeft betrekking op de in bijlage XXI opgenomen elementen, en vormt de basis voor de werkzaamheden van de auditautoriteit.

6. De EIB en andere internationale financiële instellingen verstrekken de programma-autoriteiten alle documenten die zij nodig hebben om hun verplichtingen na te komen.

Artikel 82

Beschikbaarheid van documenten

1. Onverminderd de staatssteunregels zorgt de beheerautoriteit ervoor dat alle bewijsstukken met betrekking tot een door de fondsen ondersteunde concrete actie gedurende vijf jaar op het gepaste niveau worden bewaard, gerekend vanaf 31 december van het jaar waarin de beheerautoriteit de laatste betaling aan de begunstigde verricht.
2. In geval van gerechtelijke procedures of op verzoek van de Commissie wordt de in lid 1 bedoelde termijn onderbroken.

HOOFDSTUK III

Gebruik van nationale beheersystemen

Artikel 83

Verbeterde proportionele regelingen

De lidstaat kan gebruik maken van de volgende verbeterde proportionele regelingen voor het beheer- en controlesysteem van een programma, mits voldaan is aan de in artikel 84 beschreven voorwaarden:

- a) in afwijking van artikel 74, lid 1, punt a), en lid 2, kan de beheerautoriteit alleen nationale procedures toepassen om beheersverificaties te verrichten;
- b) in afwijking van artikel 77, lid 1, voor systeemaudits, en van artikel 79, leden 1 en 3, voor audits van concrete acties, kan de auditautoriteit haar auditwerkzaamheden met betrekking tot het programma of de groep programma's beperken tot audits van concrete acties die een statistische steekproef van 30 steekproefeenheden omvatten.

Voor beheersverificaties als bedoeld in punt a) van de eerste alinea kan de beheerautoriteit door externe instanties verrichte verificaties gebruiken mits zij over voldoende bewijs van de bekwaamheid van die instanties beschikt.

Indien de in punt b) van de eerste alinea bedoelde populatie uit minder dan 300 steekprofeenheden bestaat, kan de auditautoriteit een niet-statistische steekproefmethode toepassen overeenkomstig artikel 79, lid 2.

De Commissie beperkt haar audits tot een toetsing van de werkzaamheden van de auditautoriteit door deze uitsluitend op haar niveau over te doen, tenzij de beschikbare informatie duidt op een ernstige tekortkoming in de werkzaamheden van de auditautoriteit.

Artikel 84

Voorwaarden voor de toepassing van verbeterde proportionele regelingen

1. De lidstaat kan de in artikel 83 bedoelde verbeterde proportionele regelingen tijdens de programmeringsperiode op elk gewenst moment toepassen, mits de Commissie in haar gepubliceerde jaarlijkse activiteitenverslagen voor de laatste twee jaar voorafgaand aan een dergelijk besluit van de lidstaat heeft bevestigd dat het beheer- en controlesysteem van het programma goed functioneert en het totale foutenpercentage voor elk jaar 2 % of minder bedraagt. Wanneer wordt nagegaan of het beheer- en controlesysteem van het programma goed functioneert, houdt de Commissie rekening met de deelname van de betrokken lidstaat aan de nauwere samenwerking inzake de instelling van het Europees Openbaar Ministerie.

Indien een lidstaat besluit de in artikel 83 bedoelde verbeterde proportionele regelingen toe te passen, stelt de lidstaat de Commissie in kennis van de toepassing van dergelijke regelingen. In dat geval is de regeling van toepassing vanaf het begin van het daaropvolgende boekjaar.

2. De lidstaat kan de in artikel 83 bedoelde verbeterde proportionele regelingen reeds aan het begin van de programmeringsperiode toepassen, mits wordt voldaan aan de in lid 1 van dit artikel beschreven voorwaarden ten aanzien van een soortgelijk programma dat in 2014-2020 is uitgevoerd en mits de voor het programma 2021-2027 vastgestelde beheer- en controleregelingen grotendeels op de regelingen van het vorige programma voortbouwen. In dat geval zijn de verbeterde proportionele regelingen van toepassing vanaf de aanvang van het programma.
3. De lidstaat zorgt daartoe voor een beschrijving van het beheer- en controlesysteem vastgesteld in artikel 69, lid 11, en van de auditstrategie vastgesteld in artikel 78, of past die dienovereenkomstig aan.

Artikel 85

Aanpassing tijdens de programmeringsperiode

1. Indien de Commissie of de auditautoriteit op grond van de uitgevoerde audits en het jaarlijkse controleverslag concludeert dat niet meer aan de in artikel 84 beschreven voorwaarden wordt voldaan, verzoekt de Commissie de auditautoriteit aanvullende auditwerkzaamheden te verrichten overeenkomstig artikel 69, lid 3, en zich ervan te vergewissen dat er corrigerende maatregelen worden genomen.

2. Indien in het daaropvolgende jaarlijkse controleverslag wordt bevestigd dat nog steeds niet wordt voldaan aan de voorwaarden, waardoor de Commissie er minder zeker van is dat de beheer- en controlesystemen goed functioneren en dat de uitgaven wettig en regelmatig zijn, verzoekt de Commissie de auditautoriteit systeemaudits uit te voeren.
3. Nadat de Commissie de lidstaat in de gelegenheid heeft gesteld opmerkingen te formuleren, kan zij de lidstaat mededelen dat de in artikel 83 beschreven verbeterde proportionele regelingen vanaf de start van het volgende boekjaar niet meer worden toegepast.

TITEL VII
FINANCIËEL BEHEER, INDIENING
EN ONDERZOEK VAN DE REKENINGEN
EN FINANCIËLE CORRECTIES

HOOFDSTUK I
Financieel beheer

AFDELING I
ALGEMENE BOEKHOUDREGELS

Artikel 86

Budgettaire vastleggingen

1. Het besluit tot goedkeuring van het programma overeenkomstig artikel 23 vormt een financieringsbesluit in de zin van artikel 110, lid 1, van het Financieel Reglement en de kennisgeving ervan aan de betrokken lidstaat schept een juridische verplichting.

In dat besluit wordt de totale bijdrage van de Unie per fonds en per jaar vermeld. Voor programma's in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" wordt echter per programma in elke lidstaat 50 % van de bijdrage voor de jaren 2026 en 2027 ("flexibiliteitsbedrag") ingehouden; dat bedrag wordt pas definitief toegewezen aan het programma na de vaststelling van het besluit van de Commissie naar aanleiding van de tussentijdse evaluatie overeenkomstig artikel 18.

2. De vastleggingen in de begroting van de Unie voor elk programma worden in de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2027 verricht door de Commissie, in jaarlijkse tranches voor elk fonds.
3. In afwijking van artikel 111, lid 2, van het Financieel Reglement geschieden de vastleggingen in de begroting voor de eerste tranche nadat de Commissie het programma heeft goedgekeurd.

Artikel 87

Gebruik van de euro

Alle bedragen die worden vermeld in programma's of door de lidstaten worden gemeld aan of gedeclareerd bij de Commissie, luiden in euro's.

Artikel 88
Terugbetaling

1. Elke aan de begroting van de Unie te verrichten terugbetaling geschiedt vóór de vervaldag die is vermeld in de overeenkomstig artikel 98 van het Financieel Reglement opgestelde invorderingsopdracht. Deze vervaldatum is de laatste dag van de tweede maand die volgt op de maand waarin de invorderingsopdracht is gegeven.
2. Bij een te late terugbetaling is verdragingsrente verschuldigd vanaf de vervaldatum tot en met de datum van de daadwerkelijke betaling. De toe te passen rentevoet is anderhalf procentpunt hoger dan die welke de Europese Centrale Bank toepast bij haar voornaamste herfinancieringstransacties op de eerste werkdag van de maand waarin de vervaldatum valt.

AFDELING II
REGELS VOOR BETALINGEN AAN DE LIDSTATEN

Artikel 89
Soorten betalingen

Betalingen nemen de vorm aan van voorfinanciering, tussentijdse betalingen of betalingen van het saldo van de rekeningen voor het boekjaar.

Artikel 90
Voorfinanciering

1. De Commissie betaalt voorfinanciering op basis van de totale steun uit de fondsen zoals beschreven in het besluit tot goedkeuring van het programma.
2. De voorfinanciering voor elk fonds wordt ieder jaar vóór 1 juli betaald in jaarlijkse tranches, onder voorbehoud van de beschikbaarheid van middelen, en wel als volgt:
 - a) 2021: 0,5 %;
 - b) 2022: 0,5 %;
 - c) 2023: 0,5 %;
 - d) 2024: 0,5 %;
 - e) 2025: 0,5 %;
 - f) 2026: 0,5 %.

Indien een programma na 1 juli 2021 wordt goedgekeurd, worden de eerdere tranches in het jaar van goedkeuring betaald.

3. In afwijking van lid 2 worden in de Interreg-verordening specifieke regels inzake voorfinanciering voor Interreg-programma's vastgelegd.

4. In afwijking van lid 2 worden in de fondsspecifieke verordeningen specifieke regels inzake voorfinanciering vastgelegd voor door het AMIF, het ISF en het BMVI ondersteunde programma's.
5. Het als voorfinanciering betaalde bedrag voor de jaren 2021 en 2022 wordt jaarlijks in de rekeningen van de Commissie vereffend en, voor de jaren 2023 tot en met 2026, uiterlijk met het laatste boekjaar, overeenkomstig artikel 100.

Voor door het AMIF, het ISF en het BMVI ondersteunde programma's wordt het als voorfinanciering betaalde bedrag uiterlijk in het laatste boekjaar in de rekeningen van de Commissie vereffend.

6. Eventuele door de voorfinanciering gegenereerde renteopbrengsten worden voor het betrokken programma op dezelfde wijze gebruikt als de fondsen en worden opgenomen in de rekeningen van het laatste boekjaar.

Artikel 91

Betalingsaanvragen

1. De lidstaat dient maximaal zes betalingsaanvragen in per programma, per fonds en per boekjaar. De lidstaat mag per jaar één betalingsaanvraag indienen, op willekeurig welk moment in elke periode tussen de volgende data: 28 februari, 31 mei, 31 juli, 31 oktober, 30 november en 31 december.

De laatste betalingsaanvraag die uiterlijk 31 juli is ingediend, wordt beschouwd als de laatste betalingsaanvraag voor het boekjaar dat is geëindigd op 30 juni.

De eerste alinea is niet van toepassing op Interreg-programma's.

2. Betalingsaanvragen zijn slechts ontvankelijk indien het meest recente verplichte zekerheidspakket als bedoeld in artikel 98 is ingediend.
3. Betalingsaanvragen worden ingediend bij de Commissie overeenkomstig het in bijlage XXIII vastgelegde model en bevatten voor elke prioriteit en, waar van toepassing, per regiocategorie:
 - a) het totaalbedrag van door begunstigen gedane subsidiabele uitgaven dat is betaald voor de uitvoering van concrete acties in verband met specifieke doelstellingen waarvoor de randvoorwaarden zijn vervuld en concrete acties in verband met specifieke doelstellingen waarvoor de randvoorwaarden niet zijn vervuld, maar die bijdragen tot de vervulling van de randvoorwaarden, zoals opgenomen in het systeem van de instantie die de boekhoudfunctie uitoefent;
 - b) in voorkomend geval, het bedrag voor technische bijstand dat is berekend overeenkomstig artikel 36, lid 5, punt b);
 - c) het totaalbedrag van geleverde of te leveren overheidsbijdragen in verband met specifieke doelstellingen waarvoor de randvoorwaarden zijn vervuld en concrete acties in verband met specifieke doelstellingen waarvoor de randvoorwaarden niet zijn vervuld, maar die bijdragen tot de vervulling van de randvoorwaarden, zoals opgenomen in het systeem van de instantie die de boekhoudfunctie uitoefent;

- d) het totaalbedrag van door begunstigden gedane subsidiabele uitgaven dat is betaald voor de uitvoering van concrete acties in verband met specifieke doelstellingen waarvoor de randvoorwaarden niet zijn vervuld, met uitzondering van concrete acties die bijdragen tot de vervulling van de randvoorwaarden, zoals opgenomen in het systeem van de instantie die de boekhoudfunctie uitoefent.

4. In afwijking van lid 3, punt a), is het volgende van toepassing:

- a) indien de bijdrage van de Unie wordt verstrekt overeenkomstig artikel 51, punt a), bevat een betalingsaanvraag de bedragen die zijn gerechtvaardigd door de vooruitgang met de naleving van de voorwaarden of het boeken van resultaten, overeenkomstig het in artikel 95, lid 2, bedoelde besluit of de in artikel 95, lid 4, bedoelde gedelegeerde handeling;
- b) indien de bijdrage van de Unie wordt verstrekt overeenkomstig artikel 51, punten c), d) en e), bevat een betalingsaanvraag de bedragen die zijn bepaald overeenkomstig het in artikel 94, lid 3, bedoelde besluit of de in artikel 94, lid 4, bedoelde gedelegeerde handeling;
- c) in een betalingsaanvraag voor de in artikel 53, lid 1, eerste alinea, punten b), c) en d), genoemde vormen van subsidies worden de kosten opgenomen als berekend volgens de toepasselijke grondslag.

5. In geval van staatssteun kan de betalingsaanvraag, in afwijking van lid 3, voorschotten omvatten die door de steunverstrekende instantie aan de begunstigde zijn betaald onder de volgende cumulatieve voorwaarden:
- a) voor die voorschotten moet er een garantie van een in de lidstaat gevestigde bank of andere financiële instelling worden verstrekt, of zij moeten zijn gedekt door een voorziening die door een overheidsinstantie of door de lidstaat als garantie is verstrekt;
 - b) die voorschotten mogen niet meer bedragen dan 40 % van het totaalbedrag van de aan een begunstigde voor een bepaalde concrete actie te verstrekken steun;
 - c) die voorschotten moeten worden gebruikt voor de uitgaven van de begunstigten voor de uitvoering van de concrete actie en moeten uiterlijk drie jaar na het jaar waarin het voorschot is betaald, of, indien dit vroeger is, op 31 december 2029 worden verantwoord door vereffende facturen of boekhoudkundige stukken met gelijkwaardige bewijskracht; zo niet wordt de volgende betalingsaanvraag dienovereenkomstig gecorrigeerd.

Bij iedere betalingsaanvraag die voorschotten van deze soort omvat, worden het totaalbedrag dat als voorschot uit het programma is betaald, het bedrag dat is gebruikt voor de uitgaven van de begunstigten binnen drie jaar na de betaling van het voorschot overeenkomstig punt c), en het bedrag dat niet is gebruikt voor de uitgaven van de begunstigten en waarvoor de termijn van drie jaar nog niet is verstreken, afzonderlijk vermeld.

6. In geval van steunregelingen krachtens artikel 107 VWEU moet, in afwijking van lid 3, punt c), van dit artikel, de overheidsbijdrage die overeenkomt met de in een betalingsaanvraag vermelde uitgaven door de steunverstrekkenende instantie aan de begunstigden zijn betaald.

Artikel 92

Specifieke elementen voor financieringsinstrumenten in betalingsaanvragen

1. Bij de uitvoering van financieringsinstrumenten overeenkomstig artikel 59, lid 1, bevatten de overeenkomstig bijlage XXIII ingediende betalingsaanvragen de totaalbedragen die de beheerautoriteit heeft uitgekeerd aan of, in het geval van garanties, de bedragen die de beheerautoriteit voor garantieovereenkomsten heeft gereserveerd ten behoeve van eindontvangers, als bedoeld in artikel 68, lid 1, punten a), b) en c).
2. Bij de uitvoering van financieringsinstrumenten overeenkomstig artikel 59, lid 2, worden betalingsaanvragen die uitgaven voor financieringsinstrumenten bevatten, ingediend met inachtneming van de volgende voorwaarden:
 - a) het in de eerste betalingsaanvraag opgenomen bedrag is betaald aan de financieringsinstrumenten en bedraagt ten hoogste 30 % van het totaalbedrag aan programma-bijdragen dat is vastgelegd voor de financieringsinstrumenten krachtens de desbetreffende financieringsovereenkomst, in overeenstemming met de betrokken prioriteit en regiocategorie, indien van toepassing;

- b) het bedrag dat is opgenomen in de daaropvolgende betalingsaanvragen die zijn ingediend tijdens de subsidiabiliteitsperiode omvat de in artikel 68, lid 1, genoemde subsidiabele uitgaven.
3. De Commissie keurt het in lid 2, punt a), bedoelde bedrag in de eerste betalingsaanvraag uiterlijk in het laatste boekjaar goed.

Het bedrag wordt afzonderlijk meegedeeld in de betalingsaanvragen.

Artikel 93

Gemeenschappelijke regels voor betalingen

1. Onverminderd artikel 15, leden 5 en 6, en afhankelijk van de beschikbare middelen verricht de Commissie tussentijdse betalingen binnen 60 dagen na de datum waarop zij de betalingsaanvraag heeft ontvangen.
2. Elke betaling wordt toegerekend aan de oudste openstaande vastlegging in de begroting van het fonds en aan de regiocategorie in kwestie. De Commissie vergoedt bij wijze van tussentijdse betaling 95 % van de in de betalingsaanvraag opgenomen bedragen, hetgeen wordt berekend door het medefinancieringspercentage voor elke prioriteit toe te passen op de totale subsidiabele uitgaven of, naargelang het geval, op de overheidsbijdrage. De Commissie bepaalt welke resterende bedragen er worden vergoed of teruggevorderd bij de berekening van het saldo van de rekeningen overeenkomstig artikel 100.

3. De steun uit de fondsen voor een prioriteit in de vorm van tussentijdse betalingen ligt niet hoger dan het steunbedrag uit de fondsen voor de prioriteit dat is vastgelegd in het besluit tot goedkeuring van het programma.
4. Indien bijdragen van de Unie een van de in artikel 51 genoemde vormen aannemen, betaalt de Commissie niet meer dan het door de lidstaat gevraagde bedrag.
5. De steun uit de fondsen voor een prioriteit bij de betaling van het saldo van het laatste boekjaar bedraagt niet meer dan:
 - a) de in de betalingsaanvragen gedeclareerde overheidsbijdrage;
 - b) de aan de begunstigen betaalde of te betalen steun uit de fondsen;
 - c) het door de lidstaat gevraagde bedrag.

Overeenkomstig artikel 36, lid 5, uitgekeerde bedragen worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van het in punt b) van de eerste alinea van dit artikel bedoelde maximum.

6. Op verzoek van een lidstaat kunnen tussentijdse betalingen worden verhoogd met 10 % boven het medefinancieringspercentage dat van toepassing is op elke prioriteit voor de fondsen, mits die lidstaat na [datum van inwerkingtreding van deze verordening] aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
 - a) de lidstaat ontvangt een lening van de Unie op grond van Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad¹;

¹ Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad van 11 mei 2010 houdende instelling van een Europees financieel stabilisatiemechanisme (PB L 118 van 12.5.2010, blz. 1).

- b) de lidstaat ontvangt financiële bijstand op middellange termijn in het kader van het Europees stabiliteitsmechanisme zoals vastgelegd in het Verdrag tot instelling van het Europees stabiliteitsmechanisme van 2 februari 2012 of zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad¹, met als voorwaarde dat er een macro-economisch aanpassingsprogramma wordt uitgevoerd;
- c) aan de lidstaat wordt financiële bijstand beschikbaar gesteld met als voorwaarde dat er een macro-economisch aanpassingsprogramma wordt uitgevoerd als nader omschreven in Verordening (EU) nr. 472/2013 van het Europees Parlement en de Raad².

Het verhoogde percentage, dat niet meer dan 100 % mag bedragen, is van toepassing op de betalingsverzoeken die worden ingediend tot aan het einde van het kalenderjaar waarin de betrokken financiële bijstand wordt stopgezet.

- 7. Lid 6 is niet van toepassing op Interreg-programma's.

¹ Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad van 18 februari 2002 houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten (PB L 53 van 23.2.2002, blz. 1).

² Verordening (EU) nr. 472/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 21 mei 2013 betreffende de versterking van het economische en budgettaire toezicht op lidstaten in de eurozone die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ten aanzien van hun financiële stabiliteit (PB L 140 van 27.5.2013, blz. 1).

Artikel 94

Bijdragen van de Unie op basis van eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages

1. De Commissie kan de bijdrage van de Unie aan een programma vergoeden op basis van eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages overeenkomstig artikel 51, en dit op basis van de bedragen en percentages die overeenkomstig lid 3 van dit artikel bij besluit zijn goedgekeurd, of in de in lid 4 van dit artikel bedoelde gedelegeerde handeling zijn beschreven.
2. Om gebruik te maken van een bijdrage van de Unie aan het programma op basis van eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages, dienen de lidstaten als onderdeel van de indiening van het programma of van een verzoek tot wijziging daarvan bij de Commissie een voorstel in overeenkomstig de modellen in de bijlagen V en VI.

De door de lidstaat voorgestelde bedragen en percentages worden vastgesteld en door de auditautoriteit beoordeeld op basis van:

- a) een eerlijke, rechtvaardige en controleerbare berekeningsmethode op basis van een van de volgende elementen:
 - i) statistische gegevens, andere objectieve informatie of een deskundige beoordeling;
 - ii) geverifieerde historische gegevens;
 - iii) de toepassing van de gebruikelijke kostenberekeningsmethodes;
- b) ontwerpbegrotingen;

- c) de regels voor overeenkomstige eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages die van toepassing zijn bij beleidsmaatregelen van de Unie voor soortgelijke concrete acties;
- d) de regels voor overeenkomstige eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages die worden toegepast op grond van regelingen voor volledig door de lidstaat gefinancierde subsidies voor soortgelijke concrete acties.

3. Het besluit tot goedkeuring van het programma of de wijziging ervan beschrijft welke soorten concrete acties in aanmerking komen voor vergoeding op basis van eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages, wat en welke bedragen worden gedekt door die eenheidskosten, vaste bedragen en vaste percentages en welke methodes er worden gebruikt om de bedragen aan te passen.

De lidstaten vergoeden de begunstigen voor de toepassing van dit artikel. Die vergoeding kan iedere vorm van steun aannemen.

De audits van de Commissie en de lidstaat en de door de lidstaten uitgevoerde beheersverificaties hebben uitsluitend tot doel na te gaan of de voorwaarden voor vergoeding door de Commissie zijn vervuld.

4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 114 een gedelegeerde handeling vast te stellen ter aanvulling van dit artikel, om de eenheidskosten, de vaste bedragen, de vaste percentages, de bedragen daarvan en de aanpassingsmethodes op het niveau van de Unie te specificeren op basis van de in lid 2, tweede alinea, punten a) tot en met d), van dit artikel vermelde regels.
5. Dit artikel is niet van toepassing op de bijdrage van de Unie voor technische bijstand die overeenkomstig artikel 51, punt e), wordt vergoed.

Artikel 95

Bijdragen van de Unie op basis van financiering die niet gekoppeld is aan kosten

1. De Commissie kan de bijdrage van de Unie aan alle of bepaalde delen van een prioriteit van programma's overeenkomstig artikel 51 vergoeden door middel van financiering die niet gekoppeld is aan kosten, op basis van de bedragen die zijn goedgekeurd bij een besluit als bedoeld in lid 2 van dit artikel of staan vermeld in de gedelegeerde handeling bedoeld in lid 4 van dit artikel. Om gebruik te maken van een bijdrage van de Unie aan het programma op basis van financiering die niet gekoppeld is aan kosten, dienen de lidstaten als onderdeel van het programma of een verzoek tot wijziging daarvan een voorstel bij de Commissie in overeenkomstig de modellen in de bijlagen V en VI. Het voorstel bevat de volgende informatie:
 - a) de betrokken prioriteit en het totaalbedrag dat in aanmerking komt voor financiering die niet gekoppeld is aan kosten;
 - b) een beschrijving van het deel van het programma en het soort concrete acties die in aanmerking komen voor financiering die niet gekoppeld is aan kosten;
 - c) een beschrijving van de te vervullen voorwaarden of de te boeken resultaten en een tijdschema;
 - d) tussentijdse verwezenlijkingen die aanleiding geven tot vergoeding door de Commissie;
 - e) meeteenheden;

- f) het tijdschema voor de vergoeding door de Commissie en de bijbehorende bedragen die gekoppeld zijn aan de vorderingen met de vervulling van de voorwaarden of het boeken van resultaten;
 - g) de regelingen om te verifiëren of de tussentijdse verwezenlijkingen hebben plaatsgevonden, of de voorwaarden zijn vervuld dan wel de resultaten zijn geboekt;
 - h) in voorkomend geval, de methodes voor het aanpassen van de bedragen;
 - i) de regelingen waarmee overeenkomstig bijlage XIII wordt gezorgd voor het auditspoor waaruit blijkt dat de voorwaarden zijn vervuld of de resultaten zijn geboekt;
 - j) de beoogde methode voor vergoeding van de begunstigde of begunstigden in het kader van de prioriteit of delen van een prioriteit van programma's waarop dit artikel betrekking heeft.
2. Het besluit tot goedkeuring van het programma of het verzoek tot wijziging ervan bevat alle in lid 1 genoemde elementen.
3. De lidstaten vergoeden de begunstigden voor de toepassing van dit artikel. Die vergoeding kan iedere vorm van steun aannemen.

De audits van de Commissie en de lidstaat en de door de lidstaten uitgevoerde beheersverificaties hebben uitsluitend tot doel na te gaan of de voorwaarden voor vergoeding door de Commissie zijn vervuld dan wel of de resultaten zijn geboekt.

4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 114 een gedelegeerde handeling vast te stellen ter aanvulling van dit artikel teneinde per soort concrete actie de bedragen vast te leggen voor financiering op het niveau van de Unie die niet gekoppeld is aan kosten, evenals de methodes voor het aanpassen van de bedragen en de te vervullen voorwaarden of de te boeken resultaten.

AFDELING III

ONDERBREKINGEN EN SCHORSINGEN

Artikel 96

Onderbreking van de betalingstermijn

1. Behalve bij voorfinanciering kan de Commissie de betalingstermijn met maximaal zes maanden onderbreken indien een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - a) er zijn aanwijzingen voor een ernstige tekortkoming waartegen geen corrigerende maatregelen zijn genomen;
 - b) de Commissie moet aanvullende verificaties verrichten naar aanleiding van informatie waaruit blijkt dat uitgaven in een betalingsaanvraag mogelijk verband houden met een onregelmatigheid.
2. De lidstaat kan ermee instemmen dat de onderbreking met drie maanden wordt verlengd.

3. De Commissie beperkt de onderbreking tot het deel van de uitgaven waarvoor de in lid 1 bedoelde elementen gelden, tenzij niet kan worden vastgesteld om welk deel van de uitgaven het gaat. De Commissie stelt de lidstaat en de beheerautoriteit schriftelijk in kennis van de reden voor de onderbreking en verzoekt hen de situatie recht te zetten. De Commissie heft de onderbreking op zodra er maatregelen zijn genomen om de in lid 1 bedoelde elementen te verhelpen.
4. De fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZVA kunnen voorzien in specifieke gronden voor de onderbreking van betalingen wegens niet-naleving van regels die gelden uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Artikel 97

Schorsing van betalingen

1. Nadat de Commissie de lidstaat in de gelegenheid heeft gesteld opmerkingen te formuleren, kan zij de betalingen, behalve bij voorfinanciering, geheel of gedeeltelijk schorsen, indien een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - a) de lidstaat heeft nagelaten de nodige maatregelen te nemen om een einde te maken aan de situatie die aanleiding geeft tot een onderbreking krachtens artikel 96;
 - b) er is sprake van een ernstige tekortkoming;
 - c) de uitgaven in de betalingsaanvragen houden verband met een onregelmatigheid waartegen geen corrigerende maatregelen zijn genomen;

- d) de Commissie heeft een met redenen omkleed advies uitgebracht in verband met een inbreukprocedure als bedoeld in artikel 258 VWEU met betrekking tot een aangelegenheid die de wettigheid en regelmatigheid van die uitgaven in gevaar brengt.
2. De Commissie heft de schorsing van alle of bepaalde betalingen op wanneer de lidstaat maatregelen heeft genomen om de in lid 1 genoemde elementen te verhelpen.
3. De fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZVA kunnen voorzien in specifieke gronden voor de schorsing van betalingen wegens niet-naleving van regels die gelden uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

HOOFDSTUK II

Indiening en onderzoek van rekeningen

Artikel 98

Inhoud en indiening van rekeningen

1. Voor elk boekjaar waarvoor betalingsaanvragen zijn ingediend, dient de lidstaat uiterlijk 15 februari bij de Commissie de volgende documenten ("het zekerheidspakket") in met betrekking tot het voorgaande boekjaar:
 - a) de rekeningen overeenkomstig het model in bijlage XXIV;

- b) de in artikel 74, lid 1, punt f), bedoelde beheersverklaring overeenkomstig het model in bijlage XVIII;
 - c) het in artikel 77, lid 3, punt a), bedoelde jaarlijkse auditadvies overeenkomstig het model in bijlage XIX;
 - d) het in artikel 77, lid 3, punt b), bedoelde jaarlijkse controleverslag overeenkomstig het model in bijlage XX.
2. De in lid 1 bedoelde termijn kan door de Commissie bij uitzondering worden verlengd tot 1 maart na kennisgeving door de betrokken lidstaat.
3. De rekeningen omvatten voor elke prioriteit en, voor zover van toepassing, elk fonds en, waar van toepassing, elke regiocategorie:
- a) het totaalbedrag van de subsidiabele uitgaven die zijn opgenomen in de boekhoudsystemen van de instantie die de boekhoudfunctie uitoefent en in de laatste betalingsaanvraag voor het boekjaar, alsook het totaalbedrag van de overeenkomstige geleverde of te leveren overheidsbijdrage in verband met specifieke doelstellingen waarvoor de randvoorwaarden zijn vervuld en concrete acties in verband met specifieke doelstellingen waarvoor de randvoorwaarden niet zijn vervuld, maar die bijdragen tot de vervulling van de randvoorwaarden;
 - b) de bedragen die tijdens het boekjaar zijn geschrapd;

- c) de bedragen van de overheidsbijdrage die aan financieringsinstrumenten zijn betaald;
 - d) voor elke prioriteit een toelichting van eventuele verschillen tussen de bedragen die zijn gedeclareerd overeenkomstig punt a) en de bedragen die zijn gedeclareerd in de betalingsaanvragen voor hetzelfde boekjaar.
4. Het zekerheidspakket heeft geen betrekking op het totaalbedrag van door begunstigden gedane subsidiabele uitgaven dat is betaald voor de uitvoering van concrete acties en de overeenkomstige geleverde of te leveren overheidsbijdrage in verband met specifieke doelstellingen waarvoor de randvoorwaarden niet zijn vervuld, met uitzondering van concrete acties die bijdragen tot de vervulling van de randvoorwaarden.
5. De rekeningen zijn slechts ontvankelijk indien de lidstaten de nodige correcties hebben uitgevoerd om het resterende foutenpercentage voor de wettigheid en regelmatigheid van de in de rekeningen opgenomen uitgaven te verlagen tot 2 % of minder.
6. De lidstaten brengen met name het volgende in mindering op de rekeningen:
- a) de onregelmatige uitgaven waarop financiële correcties zijn toegepast overeenkomstig artikel 103;
 - b) de uitgaven waarvan de wettigheid en regelmatigheid nog worden gecontroleerd;
 - c) andere bedragen die nodig zijn om het resterende foutenpercentage van de in de rekeningen gedeclareerde uitgaven terug te brengen tot 2 % of minder.

De lidstaat kan de in de eerste alinea, punt b), bedoelde uitgaven opnemen in een betalingsaanvraag in daaropvolgende boekjaren zodra de wettigheid en regelmatigheid ervan zijn bevestigd.

7. De lidstaat kan onregelmatige bedragen die hij heeft ontdekt na de indiening van de rekeningen waarin die bedragen zijn opgenomen, corrigeren door de dienovereenkomstige aanpassingen aan te brengen voor het boekjaar waarin de onregelmatigheid aan het licht is gekomen, onverminderd artikel 104.
8. Als onderdeel van het zekerheidspakket dient de lidstaat voor het laatste boekjaar het in artikel 43 bedoelde eindverslag over de prestaties in of, voor het AMIF, het ISF of het BMVI, het laatste jaarlijkse prestatieverslag.

Artikel 99

Onderzoek van rekeningen

Uiterlijk 31 mei van het jaar volgend op het einde van het boekjaar vergewist de Commissie zich ervan dat de rekeningen volledig, nauwkeurig en waarheidsgetrouw zijn, tenzij artikel 102 van toepassing is.

Artikel 100
Berekening van het saldo

1. Bij het bepalen van het bedrag dat voor het boekjaar ten laste komt van de fondsen en de daaruit volgende aanpassingen met betrekking tot de betalingen aan de lidstaat, houdt de Commissie rekening met:
 - a) de in artikel 98, lid 3, punt a), bedoelde bedragen in de rekeningen waarop het medefinancieringspercentage voor elke prioriteit moet worden toegepast;
 - b) het totaalbedrag van de tussentijdse betalingen die de Commissie tijdens dat boekjaar heeft verricht;
 - c) voor het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA, het bedrag van de voorfinanciering voor de jaren 2021 en 2022.

2. Indien een bedrag terugvorderbaar is van de lidstaat, wordt dat bedrag voorwerp van een door de Commissie te verstrekken invorderingsopdracht, die indien mogelijk ten uitvoer wordt gelegd door verrekening met de bedragen die aan de lidstaat verschuldigd zijn bij latere betalingen binnen hetzelfde programma. Die terugvordering vormt geen financiële correctie en brengt geen verlaging van de steun uit de fondsen aan het programma met zich mee. Het teruggevorderde bedrag wordt aangemerkt als bestemmingsontvangsten overeenkomstig artikel 21, lid 3, van het Financieel Reglement.

Artikel 101

Procedure voor het onderzoek van rekeningen

1. De in artikel 102 vastgelegde procedure is van toepassing op de volgende gevallen:
 - a) de auditautoriteit heeft een auditadvies met voorbehoud of een afkeurend auditadvies uitgebracht om redenen die verband houden met de volledigheid, de nauwkeurigheid en de waarheidsgetrouwheid van de rekeningen;
 - b) de Commissie beschikt over bewijs dat twijfels oproept over de betrouwbaarheid van een auditadvies zonder voorbehoud.
2. In alle overige gevallen berekent de Commissie de bedragen ten laste van de fondsen overeenkomstig artikel 100 en verricht zij de respectieve betalingen of terugvorderingen vóór 1 juli. Betaling of terugvordering houdt in dat de rekeningen zijn goedgekeurd.

Artikel 102

Contradictoire procedure voor het onderzoek van rekeningen

1. Indien de auditautoriteit een auditadvies met voorbehoud of een afkeurend auditadvies uitbrengt om redenen die verband houden met de volledigheid, nauwkeurigheid en waarheidsgetrouwheid van de rekeningen, verzoekt de Commissie de lidstaat deze rekeningen te herzien en de in artikel 98, lid 1, bedoelde documenten binnen één maand opnieuw in te dienen.

Indien binnen de in de eerste alinea vastgelegde termijn:

- a) het auditadvies zonder voorbehoud is, is artikel 100 van toepassing en betaalt de Commissie binnen twee maanden eventuele extra verschuldigde bedragen of gaat zij binnen die termijn over tot terugvordering;
- b) het auditadvies nog steeds vergezeld gaat van een voorbehoud of de lidstaat de documenten niet opnieuw heeft ingediend, zijn de leden 2, 3 en 4 van toepassing.

2. Indien het auditadvies nog steeds vergezeld gaat van een voorbehoud om redenen die verband houden met de volledigheid, nauwkeurigheid en waarheidsgetrouwheid van de rekeningen of indien het auditadvies onbetrouwbaar blijft, stelt de Commissie de lidstaat in kennis van het bedrag dat voor het boekjaar ten laste van de fondsen komt.
3. Indien de lidstaat binnen één maand instemt met het in lid 2 van dit artikel bedoelde bedrag, betaalt de Commissie binnen twee maanden eventuele extra verschuldigde bedragen of gaat zij binnen die termijn over tot terugvordering, overeenkomstig artikel 100.
4. Indien de lidstaat niet instemt met het in lid 2 van dit artikel bedoelde bedrag, stelt de Commissie het bedrag vast dat voor het boekjaar ten laste van de fondsen komt. Die handeling vormt geen financiële correctie en brengt geen verlaging van de steun uit de fondsen aan het programma met zich mee. De Commissie betaalt binnen twee maanden eventuele extra verschuldigde bedragen of gaat binnen die termijn over tot terugvordering, overeenkomstig artikel 100.

5. Uiterlijk twee maanden na de datum van aanvaarding van het in artikel 43 bedoelde eindverslag over de prestaties wordt door de Commissie, wat het laatste boekjaar betreft, het jaarlijkse saldo van de rekeningen voor de programma's die steun ontvangen uit het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA betaald of teruggevorderd.

HOOFDSTUK III

Financiële correcties

Artikel 103

Financiële correcties door de lidstaten

1. De lidstaten beschermen de begroting van de Unie en passen financiële correcties toe door de steun uit de fondsen voor een concrete actie of een programma volledig of gedeeltelijk in te trekken indien bij de Commissie gedeclareerde uitgaven onregelmatig worden bevonden.
2. Financiële correcties worden opgenomen in de rekeningen voor het boekjaar waarin tot de intrekking wordt besloten.
3. De ingetrokken steun uit de fondsen kan door de lidstaat opnieuw worden gebruikt in het kader van het betrokken programma, behalve voor een concrete actie waarop die correctie is toegepast of, indien er een financiële correctie is toegepast wegens een systemische onregelmatigheid, voor concrete acties waarvoor de systemische onregelmatigheid gevolgen heeft gehad.

4. De fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZVA kunnen voorzien in specifieke gronden voor financiële correcties door de lidstaten wegens niet-naleving van regels die gelden uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid.
5. In afwijking van de leden 1, 2 en 3 kan, voor een concrete actie die een financieringsinstrument omvat, een bijdrage die vanwege één enkele onregelmatigheid werd ingetrokken overeenkomstig dit artikel, opnieuw voor die concrete actie worden gebruikt, onder de volgende voorwaarden:
 - a) indien de onregelmatigheid die de aanleiding vormde voor de intrekking van de bijdrage werd ontdekt op het niveau van de eindontvanger, uitsluitend ten behoeve van andere eindontvangers binnen hetzelfde financieringsinstrument;
 - b) indien een financieringsinstrument wordt uitgevoerd via een structuur met een holdingfonds en de onregelmatigheid die de aanleiding vormde voor de intrekking van de bijdrage werd ontdekt op het niveau van de instantie die het specifieke fonds uitvoert: uitsluitend ten behoeve van andere instanties die specifieke fondsen uitvoeren.

Indien een financieringsinstrument wordt uitgevoerd via een structuur zonder een holdingfonds en de onregelmatigheid die de aanleiding vormde voor de intrekking van de bijdrage werd ontdekt door de instantie die het holdingfonds uitvoert of door de instantie die het specifieke fonds uitvoert, mag de ingetrokken bijdrage niet opnieuw voor dezelfde concrete actie worden gebruikt.

Indien er een financiële correctie is toegepast naar aanleiding van een systemische onregelmatigheid, mag de ingetrokken bijdrage niet opnieuw worden gebruikt voor concrete acties waarvoor de systemische onregelmatigheid gevolgen had.

6. De instanties die de financieringsinstrumenten uitvoeren, vergoeden de lidstaten voor de programmabijdragen waarbij zich onregelmatigheden hebben voorgedaan, daaronder begrepen rente en andere voordelen die door deze bijdragen zijn verkregen.

De instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren, vergoeden de lidstaten niet voor de in de eerste alinea bedoelde bedragen, mits ze aantonen dat voor de desbetreffende onregelmatigheid aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de onregelmatigheid heeft zich voorgedaan op het niveau van de eindbegunstigden of, in het geval van een holdingfonds, op het niveau van de instanties die de specifieke fondsen uitvoeren of de eindontvangers;
- b) de instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren, zijn ten aanzien van de programmabijdragen in verband waarmee de onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, hun verplichtingen overeenkomstig de toepasselijke wetgeving nagekomen en hebben gehandeld met de mate van professionalisme, transparantie en zorgvuldigheid die verwacht mag worden van een professionele instantie die ervaring heeft met de uitvoering van financieringsinstrumenten;
- c) de bedragen waarop de onregelmatigheid betrekking had, konden niet worden teruggevorderd, hoewel de instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren, met gepaste zorgvuldigheid alle toepasselijke contractuele en wettelijke maatregelen hebben genomen.

Artikel 104

Financiële correcties door de Commissie

1. De Commissie brengt financiële correcties aan door de steun uit de fondsen aan een programma te verlagen indien zij concludeert dat:
 - a) er sprake is van een ernstige tekortkoming die een risico inhoudt voor de reeds aan het programma betaalde steun uit de fondsen;
 - b) de uitgaven in goedgekeurde rekeningen onregelmatig zijn en dat dit niet door de lidstaat is ontdekt en gemeld;
 - c) de lidstaat niet aan zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 97 heeft voldaan voordat de procedure voor financiële correctie door de Commissie werd ingesteld.

Indien de Commissie financiële correcties toepast volgens een vast percentage of door middel van extrapolatie, worden die uitgevoerd overeenkomstig bijlage XXV.

2. Voordat de Commissie over een financiële correctie besluit, stelt zij de lidstaat in kennis van haar conclusies en stelt zij de lidstaat in de gelegenheid binnen twee maanden opmerkingen te formuleren en aan te tonen dat de werkelijke omvang van de onregelmatigheid geringer is dan de Commissie in haar beoordeling stelt. De termijn kan in onderling overleg worden verlengd.

3. Indien de lidstaat de conclusies van de Commissie niet aanvaardt, nodigt laatstgenoemde de lidstaat uit voor een hoorzitting om te waarborgen dat zij over alle relevante informatie en opmerkingen beschikt als basis voor haar conclusies over de toepassing van de financiële correctie.
4. De Commissie neemt binnen tien maanden na de hoorzitting of de indiening van de aanvullende informatie waarom zij heeft verzocht, bij uitvoeringshandeling een besluit over een financiële correctie en houdt daarbij rekening met de omvang, de frequentie en de financiële gevolgen van de onregelmatigheden of ernstige tekortkomingen.

De Commissie houdt bij haar besluit over een financiële correctie rekening met alle ingediende informatie en opmerkingen.

Indien een lidstaat vóór de vaststelling van het in de eerste alinea van dit lid bedoelde besluit instemt met de financiële correctie voor de in lid 1, eerste alinea, punten a) en c), bedoelde gevallen, kan de lidstaat de betrokken bedragen opnieuw gebruiken. Die mogelijkheid geldt niet in geval van een financiële correctie uit hoofde van in lid 1, eerste alinea, punt b).

5. De fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZVA kunnen voorzien in specifieke gronden voor financiële correcties door de Commissie wegens niet-naleving van regels die gelden uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid.
6. De fondsspecifieke voorschriften voor het JTF kunnen voorzien in specifieke gronden voor financiële correcties door de Commissie wegens het niet halen van de voor het JTF vastgestelde streefdoelen.

HOOFDSTUK IV

Vrijmaking

Artikel 105

Beginselen en regels voor vrijmaking

1. Het bedrag van een programma dat op 31 december van het derde kalenderjaar na het jaar van de vastleggingen in de begroting voor de jaren 2021 tot en met 2026 niet is gebruikt voor voorfinanciering, overeenkomstig artikel 90, of waarvoor op diezelfde datum geen betalingsaanvraag, overeenkomstig artikel 91 of 92, is ingediend, wordt door de Commissie vrijgemaakt.
2. Het deel van de vastleggingen dat op 31 december 2029 nog openstaat, wordt vrijgemaakt indien het zekerheidspakket en het eindverslag over de prestaties voor door het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds, het JTF en het EFMZVA, ondersteunde programma's niet binnen de in artikel 43, lid 1, bepaalde termijn bij de Commissie zijn ingediend.

Artikel 106

Uitzonderingen op de regels voor vrijmaking

1. De vrijmaking wordt verlaagd met de bedragen in de begrotingsvastlegging waarvoor:
 - a) de concrete acties zijn geschorst door een gerechtelijke procedure of een administratief beroep met schorsende werking; of

- b) er geen betalingsaanvraag kon worden ingediend wegens overmacht, voor zover die ernstige gevolgen had voor de uitvoering van het programma of een deel daarvan.

Nationale autoriteiten die zich op overmacht beroepen, tonen de rechtstreekse gevolgen van de overmacht voor de uitvoering van het programma of een deel daarvan aan.

2. De lidstaten sturen de Commissie uiterlijk 31 januari informatie over de in lid 1, eerste alinea, punten a) en b), bedoelde uitzonderingen die van toepassing zijn op de bedragen die uiterlijk 31 december van het voorafgaande jaar moesten worden gedeclareerd.

Artikel 107

Procedure voor vrijmaking

1. De Commissie informeert de lidstaten op basis van de informatie die zij op 31 januari heeft ontvangen, over de hoogte van het bedrag dat op basis van de informatie wordt vrijgemaakt.
2. De lidstaten hebben twee maanden de tijd om in te stemmen met het vrij te maken bedrag of opmerkingen te formuleren.
3. Uiterlijk 30 juni dienen de lidstaten een gewijzigd financieringsplan bij de Commissie in met het voor het betrokken kalenderjaar verlaagde steunbedrag voor een of meer prioriteiten van het programma. Voor programma's die steun ontvangen uit meer dan één fonds, wordt het steunbedrag per fonds verlaagd naargelang van de bedragen die worden vrijgemaakt en niet zijn gebruikt in het betrokken kalenderjaar.

Indien de lidstaten nalaten een gewijzigd financieringsplan in te dienen, herziet de Commissie het financieringsplan door de bijdrage uit de fondsen voor het betrokken kalenderjaar te verlagen. De verlaging wordt evenredig gespreid over de prioriteiten op basis van de bedragen die worden vrijgemaakt en niet zijn gebruikt in het betrokken kalenderjaar.

4. Uiterlijk op 31 oktober wijzigt de Commissie het besluit tot goedkeuring van het programma.

TITEL VIII

Financieel kader

Artikel 108

Geografische dekking van de steun voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei"

1. Het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds steunen de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" in alle regio's die behoren tot niveau 2 van de gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek ("regio's van NUTS-niveau 2") zoals vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1059/2003, als gewijzigd bij Verordening (EU) 2016/2066.
2. De middelen uit het EFRO en het ESF+ voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" worden aan de volgende drie regiocategorieën van NUTS-niveau 2 toegewezen:
 - a) minder ontwikkelde regio's, waar het bbp per hoofd van de bevolking minder dan 75 % van het gemiddelde bbp per hoofd van de bevolking van de EU-27 bedraagt ("minder ontwikkelde regio's");

- b) overgangsregio's, waar het bbp per hoofd van de bevolking 75 % tot 100 % van het gemiddelde bbp per hoofd van de bevolking van de EU-27 bedraagt ("overgangsregio's");
- c) meer ontwikkelde regio's, waar het bbp per hoofd van de bevolking meer dan 100 % van het gemiddelde bbp per hoofd van de bevolking van de EU-27 bedraagt ("meer ontwikkelde regio's").

De regioclassificatie wordt gemaakt aan de hand van het bbp per hoofd van de bevolking, gemeten in koopkrachtstandaarden en berekend op basis van de cijfers van de Unie voor de periode 2015-2017 ten opzichte van het gemiddelde bbp per hoofd van de bevolking van de EU-27 in dezelfde periode.

- 3. Het Cohesiefonds ondersteunt lidstaten waar het bruto nationaal inkomen (bni) per hoofd van de bevolking, gemeten in koopkrachtstandaarden en berekend op basis van de cijfers van de Unie voor de periode 2015-2017, minder dan 90 % bedraagt van het gemiddelde bni per hoofd van de bevolking van de EU-27 in dezelfde periode.
- 4. De Commissie stelt, bij uitvoeringshandeling, een besluit vast met de lijst van de regio's die aan de criteria voor een van de drie regiocategorieën voldoen, alsmede van de lidstaten die voldoen aan de in lid 3 genoemde criteria. Die lijst geldt van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2027.

Artikel 109

Middelen voor economische, sociale en territoriale samenhang

1. De middelen voor economische, sociale en territoriale samenhang die voor de periode 2021-2027 voor begrotingsvastleggingen beschikbaar zijn binnen het MFK, bedragen 330 234 776 621 EUR (prijspeil 2018) voor het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds, en 7 500 000 000 EUR (prijspeil 2018) voor het JTF.

De in de eerste alinea bedoelde middelen worden voor de toepassing van de JTF-verordening aangevuld met een bedrag van 10 000 000 000 EUR (prijspeil 2018) voor de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EU) 2020/2094 van de Raad¹ bedoelde maatregelen. Dit bedrag wordt aangemerkt als externe bestemmingsontvangst voor de toepassing van artikel 21, lid 5, van het Financieel Reglement.

Ten behoeve van de programmering en de daaropvolgende opvoering in de begroting van de Unie worden de in de eerste en de tweede alinea vermelde bedragen met 2 % per jaar geïndexeerd.

2. De Commissie stelt bij uitvoeringshandeling een besluit vast met de jaarlijkse verdeling van de totale middelen voor het EFRO, het ESF+ en het Cohesiefonds per lidstaat voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" en, waar van toepassing, per regiocategorie, overeenkomstig de in bijlage XXVI opgenomen methodes.

¹ Verordening (EU) 2020/2094 van de Raad van 14 december 2020 tot vaststelling van een herstelinstrument van de Europese Unie ter ondersteuning van het herstel na de COVID-19-crisis (PB L 4331 van 22.12.2020, blz. 23).

Dat besluit bevat tevens de jaarlijkse verdeling, per lidstaat, van de totale middelen voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg).

3. Van de in lid 1, eerste en tweede alinea, bedoelde middelen wordt, na aftrek van de steun aan de in artikel 110, lid 3, bedoelde CEF, 0,35 % toegewezen aan technische bijstand op initiatief van de Commissie.

Artikel 110

Middelen voor de doelstellingen "investeren in werkgelegenheid en groei" en "Europese territoriale samenwerking" (Interreg)

1. De middelen voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" binnen het MFK bedragen 97,6 % van de totale middelen (dat wil zeggen 329 684 776 621 EUR) en zij worden als volgt verdeeld:
 - a) 61,3 % (d.w.z. 202 226 984 629 EUR) voor minder ontwikkelde regio's;
 - b) 14,5 % (d.w.z. 47 771 802 082 EUR) voor overgangsregio's;
 - c) 8,3 % (d.w.z. 27 202 682 372 EUR) voor meer ontwikkelde regio's;
 - d) 12,9 % (d.w.z. 42 555 570 217 EUR) voor de door het Cohesiefonds ondersteunde lidstaten;

- e) 0,6 % (d.w.z. 1 927 737 321 EUR) als aanvullende financiering voor de in artikel 349 VWEU genoemde ultraperifere gebieden en de regio's van NUTS-niveau 2 die voldoen aan de criteria in artikel 2 van Protocol nr. 6 bij de Toetredingsakte van 1994;
- f) 0,2 % (d.w.z. 500 000 000 EUR) voor interregionale innovatie-investeringen;
- g) 2,3 % (d.w.z. 7 500 000 000 EUR) voor het Fonds voor een rechtvaardige transitie.

2. De middelen voor het ESF+ in het kader van de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" bedragen 87 319 331 844 EUR.

Het bedrag van de in lid 1, punt e), genoemde aanvullende financiering voor de regio's dat wordt toegewezen aan het ESF+, bedraagt 472 980 447 EUR.

3. De steun uit het Cohesiefonds die moet worden overgedragen naar de CEF, bedraagt 10 000 000 000 EUR. Zij wordt besteed aan vervoersinfrastructuurprojecten, rekening houdend met de behoeften van de lidstaten en regio's op het gebied van investeringen in infrastructuur, door specifieke oproepen te doen overeenkomstig van de CEF-verordening, uitsluitend in de lidstaten die voor steun uit het Cohesiefonds in aanmerking komen.

De Commissie stelt een uitvoeringshandeling vast waarin wordt vastgelegd welk deel van de toewijzing uit het Cohesiefonds aan elke lidstaat moet worden overgedragen naar de CEF en dat voor de gehele periode op pro-ratabasis is vastgelegd.

Dit bedrag wordt afgetrokken van de toewijzing uit het Cohesiefonds aan de lidstaten.

De jaarlijkse kredieten voor de in de eerste alinea genoemde steun uit het Cohesiefonds worden vanaf het begrotingsjaar 2021 opgenomen in de betrokken begrotingsonderdelen van de CEF.

30 % van de naar de CEF overgedragen middelen wordt onmiddellijk na de overdracht beschikbaar gemaakt aan alle lidstaten die in aanmerking komen voor steun uit het Cohesiefonds, en wel voor de financiering van vervoersinfrastructuurprojecten overeenkomstig de CEF-verordening.

Op de in de eerste alinea genoemde specifieke oproepen zijn de regels van toepassing die in uit hoofde van de CEF-verordening gelden voor de vervoerssector. Tot en met 31 december 2023 worden bij de selectie van financierbare projecten de nationale toewijzingen uit het Cohesiefonds aangehouden, en wel ten belope van 70 % van de naar de CEF overgedragen middelen.

Vanaf 1 januari 2024 worden de naar de CEF overgedragen middelen die niet voor een vervoersinfrastructuurproject zijn vastgelegd, beschikbaar gemaakt aan alle lidstaten die in aanmerking komen voor steun uit het Cohesiefonds om vervoersinfrastructuurprojecten te financieren overeenkomstig de CEF-verordening.

Ter ondersteuning van de lidstaten die voor financiering uit het Cohesiefonds in aanmerking komen en die moeilijkheden zouden kunnen ondervinden om projecten uit te werken die voldoende rijpheid, kwaliteit of beide, en voldoende Uniemeerwaarde hebben, wordt bijzondere aandacht besteed aan technische bijstand die gericht is op het vergroten van de institutionele capaciteit en de doeltreffendheid van overheidsinstellingen en overheidsdiensten met betrekking tot de ontwikkeling en uitvoering van de projecten die worden genoemd in de CEF-verordening.

De Commissie doet al het mogelijke om de lidstaten die voor financiering uit het Cohesiefonds in aanmerking komen, in staat te stellen om vóór het einde van de periode 2021-2027 zo veel mogelijk van het naar de CEF overgedragen bedrag op te nemen, onder meer door extra oproepen tot het indienen van voorstellen te organiseren.

Bijzondere aandacht en bijzondere steun uit hoofde van de achtste en de negende alinea moeten gaan naar lidstaten waarvan het bni per hoofd van de bevolking, gemeten in koopkrachtstandaarden voor de periode 2015-2017, minder dan 60 % van het gemiddelde bni per hoofd van de bevolking van de EU-27 bedraagt.

Ten aanzien van lidstaten waarvan het bni per hoofd van de bevolking, gemeten in koopkrachtstandaarden voor de periode 2015-2017 minder dan 60 % van het gemiddelde bni per hoofd van de bevolking van de EU-27 bedraagt, wordt 70 % van 70 % van het bedrag dat die lidstaten naar de CEF hebben overgedragen tot en met 31 december 2024 gegarandeerd.

4. 400 000 000 EUR van de middelen voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" wordt toegewezen aan het Stedelijk Europa-initiatief in direct of indirect beheer door de Commissie.
5. 175 000 000 EUR van de middelen uit het ESF+ voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" wordt toegewezen aan transnationale samenwerking ter ondersteuning van innovatieve oplossingen, in direct of indirect beheer.
6. Het in lid 1, punt f), bedoelde bedrag wordt uit de EFRO-middelen voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" toegewezen voor interregionale innovatie-investeringen in direct of indirect beheer.

7. De middelen voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) bedragen 2,4 % van de totale middelen die uit de fondsen voor de periode 2021-2027 beschikbaar zijn voor begrotingsvastleggingen (d.w.z. 8 050 000 000 EUR).
8. Het in artikel 109, lid 1, tweede alinea, bedoelde bedrag maakt deel uit van de middelen voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei".

Artikel 111

Overdraagbaarheid van middelen

1. De Commissie kan een voorstel van een lidstaat aanvaarden ten tijde van de indiening van de partnerschapsovereenkomst of in het kader van de tussentijdse evaluatie, dat het volgende bepaalt:
 - a) een overdracht van in totaal niet meer dan 5 % van de initiële toewijzingen voor minder ontwikkelde regio's naar overgangsregio's of naar meer ontwikkelde regio's, en van overgangsregio's naar meer ontwikkelde regio's;
 - b) een overdracht van de toewijzingen voor meer ontwikkelde regio's of overgangsregio's naar minder ontwikkelde regio's en van meer ontwikkelde regio's naar overgangsregio's.

In afwijking van punt a) van de eerste alinea kan de Commissie een aanvullende overdracht van maximaal 10 % van de totale toewijzingen voor minder ontwikkelde regio's naar overgangsregio's of meer ontwikkelde regio's aanvaarden binnen lidstaten waarvan het bni per hoofd van de bevolking, gemeten in koopkrachtstandaarden voor de periode 2015-2017, minder dan 90 % van het gemiddelde bni per hoofd van de bevolking van de EU-27 bedraagt. De middelen van eventuele aanvullende overdrachten worden gebruikt om bij te dragen tot de verwezenlijking van de in artikel 5, lid 1, punten a) en b), bedoelde beleidsdoelstellingen.

2. De totale toewijzingen die aan de lidstaten voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" en de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) worden toegewezen, zijn niet onderling overdraagbaar.
3. Om ervoor te zorgen dat de fondsen effectief bijdragen tot de in artikel 5, lid 2, genoemde acties, kan de Commissie, in afwijking van lid 2 van dit artikel, in afdoende gemotiveerde omstandigheden, mits is voldaan aan de voorwaarde neergelegd in lid 4 van dit artikel, door middel van een uitvoeringshandeling een voorstel aanvaarden dat door een lidstaat bij zijn eerste indiening van de partnerschapsovereenkomst wordt ingediend, om een deel van zijn kredieten voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) over te dragen naar de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei".
4. Het aandeel van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) in de lidstaat die het in lid 3 bedoelde voorstel indient, bedraagt niet minder dan 35 % van het totaal dat aan die lidstaat voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" en de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Interreg) is toegewezen, en bedraagt na de overdracht niet minder dan 25 % van dit totaal.

Artikel 112

Bepaling van de medefinancieringspercentages

1. In het besluit tot goedkeuring van een programma worden voor elke prioriteit het medefinancieringspercentage en het maximumbedrag van de steun uit de fondsen vastgelegd.

2. Voor elke prioriteit wordt in het besluit van de Commissie vastgelegd op welke van de volgende elementen het medefinancieringspercentage voor de prioriteit van toepassing is:
- a) de totale bijdrage, inclusief overheids- en particuliere bijdragen;
 - b) de overheidsbijdrage.
3. Voor de doelstelling "investeren in werkgelegenheid en groei" mag het medefinancieringspercentage op het niveau van elke prioriteit niet meer bedragen dan:
- a) 85 % voor de minder ontwikkelde regio's;
 - b) 70 % voor overgangsregio's die voor de periode 2014-2020 onder de minder ontwikkelde regio's waren ingedeeld;
 - c) 60 % voor overgangsregio's;
 - d) 50 % voor meer ontwikkelde regio's die voor de periode 2014-2020 als overgangsregio's waren aangemerkt of een bbp per hoofd van de bevolking van minder dan 100 % hadden;
 - e) 40 % voor meer ontwikkelde regio's.

De in punt a) van de eerste alinea genoemde medefinancieringspercentages zijn ook van toepassing op *de* ultraperifere gebieden, inclusief de extra toewijzing voor de ultraperifere gebieden.

Voor het Cohesiefonds mag het medefinancieringspercentage op het niveau van elke prioriteit niet meer dan 85 % bedragen.

In de ESF+-verordening kunnen hogere medefinancieringspercentages worden vastgelegd overeenkomstig de artikelen 10 en 14 van die verordening.

Het medefinancieringspercentage, dat van toepassing is op de regio waar zich het gebied bevindt of de gebieden bevinden die worden vermeld in de plannen voor een rechtvaardige transitie, voor de door het JTF ondersteunde prioriteit bedraagt niet meer dan:

- a) 85 % voor minder ontwikkelde regio's;
- b) 70 % voor overgangsregio's;
- c) 50 % voor meer ontwikkelde regio's.

- 4. Voor Interreg-programma's mag het medefinancieringspercentage niet meer dan 80 % bedragen, behalve in de gevallen waarvoor in de Interreg-verordening hogere medefinancieringspercentages zijn vastgelegd voor programma's van Interreg-onderdeel D en programma's voor externe grensoverschrijdende samenwerking.
- 5. De in de leden 3 en 4 genoemde maximale medefinancieringspercentages worden met tien procentpunten verhoogd voor prioriteiten die volledig worden verwezenlijkt via vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling.
- 6. Maatregelen op het gebied van technische bijstand die op initiatief van of namens de Commissie worden uitgevoerd, kunnen voor 100 % worden gefinancierd.

TITEL IX
BEVOEGDHEIDSDELEGATIE, UITVOERINGS-,
OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

HOOFDSTUK I
Bevoegdheidsdelegatie en uitvoeringsbepalingen

Artikel 113

Bevoegdheidsdelegatie wat bepaalde bijlagen betreft

De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 114 gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de bijlagen bij deze verordening te wijzigen, met uitzondering van de bijlagen III, IV, XI, XIII, XIV, XVII en XXVI, om deze aan te passen aan veranderingen die plaatsvinden tijdens de programmeringsperiode.

Artikel 114

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 79, lid 4, artikel 94, lid 4, artikel 95, lid 4, en artikel 113 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van ... [PB: de datum van inwerkingtreding van deze verordening].

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 79, lid 4, artikel 94, lid 4, artikel 95, lid 4, artikel 113 en artikel 117, lid 2, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig artikel 79, lid 4, artikel 94, lid 4, artikel 95, lid 4, artikel 113 of artikel 117, lid 2, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 115
Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

HOOFDSTUK II
Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 116
Evaluatie

Het Europees Parlement en de Raad evalueren deze verordening uiterlijk 31 december 2027 overeenkomstig artikel 177 VWEU.

Artikel 117
Overgangsbepalingen

1. Verordening (EU) nr. 1303/2013 en elke andere handeling die van toepassing is op de programmeringsperiode 2014-2020, blijven uitsluitend van toepassing op werkprogramma's en concrete acties die in deze periode steun ontvangen uit het EFRO, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds of het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij.
2. De in artikel 5, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1303/2013 aan de Commissie toegekende bevoegdheid om een gedelegeerde handeling vast te stellen met het oog op een Europese gedragscode inzake partnerschap blijft van kracht voor de programmeringsperiode 2021-2027. Deze bevoegdheidsdelegatie wordt uitgeoefend overeenkomstig artikel 114 van deze verordening.

Artikel 118
Voorwaarden voor concrete acties waarvoor gefaseerde uitvoering geldt

1. De beheerautoriteit kan de selectie van een concrete actie ter hand nemen die bestaat uit de tweede fase van een concrete actie welke uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1303/2013 voor steun werd geselecteerd en waarmee uit hoofde van die verordening een begin is gemaakt, mits aan de volgende cumulatieve voorwaarden wordt voldaan:
 - a) de concrete actie die voor steun werd geselecteerd op grond van Verordening (EU) nr. 1303/2013, bestaat uit twee fasen die vanuit financieel oogpunt duidelijk van elkaar te onderscheiden zijn, met aparte auditsporen;
 - b) de totale kosten van de in punt a) bedoelde concrete actie bedragen meer dan 5 000 000 EUR;

- c) uitgaven in een betalingsaanvraag voor de eerste fase komen niet terug in enige betalingsaanvraag voor de tweede fase;
 - d) de tweede fase van de concrete actie stemt overeen met het toepasselijke recht en is subsidiabel uit het EFRO, het ESF+, het Cohesiefonds of het EFMZVA conform de bepalingen van de onderhavige verordening of van de fondsspecifieke verordeningen;
 - e) de lidstaat verbindt zich ertoe, in de programmeringsperiode de tweede en laatste fase te voltooien en operationeel te maken, zoals blijkt uit het eindverslag over de uitvoering, dan wel, wat het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij betreft, uit het overeenkomstig artikel 141 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 ingediende laatste jaarverslag over de uitvoering.
2. De bepalingen van deze verordening zijn van toepassing op de tweede fase van de concrete actie.

Artikel 119
Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te ...,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter
